

ĐA HIỆU

Online

PHẢN ĐỐI

ĐCSVN
BÁN NƯỚC

NĂM CHO
TRUNG CỘNG

40

CHÍNH NGHĨA TẮT THẮNG

BỘ MỚI SỐ 1

ĐA HIỆU ONLINE SỐ 1

*Một lời thề giang sơn Tổ Quốc
Trước oai linh Danh Dự giống nòi
Quốc biến thất phu dành trách nhiệm
Ngàn năm dân Việt sử sách soi*

Hoàng Văn An k20

Tổng Hội Cựu SVSQ Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam

Ban Chấp Hành Tổng Hội
Ban Biên Tập Đặc San Đa Hiệu
Chân thành cảm tạ

**Quý Giáo Sư
Quý Chiến Hữu
Quý Thân Hữu
Và Đại gia đình Võ Bị**

Đã ủng hộ tài chánh và đóng góp bài vở
Để thực hiện đặc san Đa Hiệu
online số 1

DI CHÚC CỦA HOÀNG ĐẾ TRẦN NHÂN TÔNG

**“CÁC NGƯỜI CHỖ QUÊN, CHÍNH NƯỚC LỚN
MỖI LÀM NHỮNG ĐIỀU BẬY BẠ, TRÁI ĐẠO. VÌ
RẰNG HỌ CHO MÌNH CÁI QUYẾN NÒI MỘT ĐƯỜNG
LÀM MỘT NÈO. CHO NÊN CÁI HỌA LÂU ĐỜI CỦA
TA LÀ HỌA TRUNG HOA. CHỖ COI THƯỜNG
CHUYỆN VỤN VẬT XẢY RA TRÊN BIÊN ẢI.**

**CÁC VIỆC TRÊN, KHIẾN TA NGHĨ TỚI CHUYỆN
KHÁC LỚN HƠN. TỨC LÀ HỌ KHÔNG TÔN TRỌNG
BIÊN GIỚI QUI ƯỚC. CỨ LUÔN LUÔN ĐẶT RA
NHỮNG CÁI CỖ ĐỂ TRANH CHẤP. KHÔNG THÔN
TÍNH ĐƯỢC TA, THÌ GẬM NHẮM TA. HỌ GẬM
NHẮM ĐẤT ĐAI CỦA TA, LÂU DẦN HỌ SẼ BIẾN
GIANG SAN CỦA TA TỪ CÁI TỔ ĐẠI BÀNG THÀNH
CÁI TỔ CHIM CHÍCH. VẬY NÊN CÁC NGƯỜI PHẢI
NHỚ LỜI TA DẶN:**

**“MỘT TẮC ĐẤT CỦA TIẾN NHÂN ĐỂ LẠI,
CŨNG KHÔNG ĐƯỢC ĐỂ LỘT VÀO TAY KẼ
KHÁC“. TA CŨNG ĐỂ LỜI NHẮN NHỦ ĐÓ NHƯ
MỘT LỜI DI CHÚC CHO MUÔN ĐỜI CON CHÁU.”**

ĐA HIỆU ONLINE SỐ 1

Chủ đề : Chính nghĩa tất thắng

Phát hành ngày

Chủ Nhiệm : CSVSQ Lưu xuân Phước k24

Chủ Bút : CSVSQ Mai Văn Tấn k21

Email của tòa soạn : dahieuonline@gmail.com

Website : <http://vbn.org>

hay <http://dahieu.vbn.org>

Hình Bìa : Chính Nghĩa Tất Thắng do CSVSQ Đinh Tiến Đạo
K24

Trong số này

• Đề Tài	Trang
• Tôn chỉ Đặc San Đa Hiệu	8
• Lá thư chủ nhiệm ... Lưu Xuân Phước k24	9- 11
• Văn Thư bổ nhiệm 001	12
• Thơ Đường Chính Nghĩa ... Nguyễn Huy Hùng k1	13
• Lá thư chủ bút ... Mai Văn Tấn k21	13- 15
• Biểu Tình, vũ khí hiệu nghiệm nhưt... Lưu Vĩnh Lữ k12	16-19
• Tư Cách của Con Người Lãnh Đạo... Mai Văn Tấn k21	20-22
• Báo giấy và báo điện tử..... Doanhdoanh k20	23-25
• Tuyên Cáo Của Đại Hội Đồng Toàn Cầu Kỳ Thứ 21	26-27
• Mậu Thân hưu chiến...Vương Mộng Long k20	28-57
• Đại Hội Cựu SVSQ Dalat kỳ thứ XXI trích báo	58-62
• Tuyên cáo phản đối luật an ninh mạng	63-65
• Võ Bị không chia hai Vũ Công Dân K23	66-69
• Mãnh hổ nan địch quần hồ.Lưu Vĩnh Lữ k12	70-78
• Sát cánh bên nhau Thơ Nguyễn Huy Hùng k1	79
• Lễ Truy Diệu Truyền Thống TVBQGVN	80-84
• Nghi Thức cử Hành Lễ Truy DiệuTrần Mộng Di k10	85-86
• Chiến thuật trận địa Pháo..... Mai Văn Tấn k21	87-97
• "Sự Tử trung , trùng thực Sự Tử nhục ".... Lưu Vĩnh Lữ k12	98-106
• Thời cơ thuận lợi đã tới.....Nguyễn Huy Hùng k1	107-113
• Hàng không mẫu hạm của .. Đinh Tiến Đạo k24	114-119
• Một năm hoạt động tích cựcNguyễn Sanh k28..	120-124
• Chính Danh - Chính NghĩaPhạm minh Hùng k28	125-131
• Chiếc xích lô đạp Nguyễn Chánh Trực k20	132-139
• Tại sao phải có Hội Đồng Đại Diện ...Huỳnh công Kính k25	141-142
• Người yêu của lính..... CBD k20	143-152
• Kỷ Niệm Ngày Quân Lực VNCH.....Phạm Văn Tiền k20	153-161
• Hãy Thức Tỉnh đi đồng bào Việt Nam ơi..Lão Làm Vườn	162-173
• Phân ưu	174-176

--	--

Tôn Chỉ Đa Hiệu

Để Đa Hiệu giữ được đúng truyền thống phục vụ tập thể Võ Bị và toàn thể độc giả, Một số quy định sau đây được áp dụng

1. Những bài viết có nội dung cổ võ hay tuyên truyền cho chủ nghĩa cộng sản trực tiếp hay gián tiếp đều tuyệt đối không được chọn đăng
2. Nội dung bài viết cho Đa Hiệu cần phải khách quan , không đả kích, phỉ báng đời tư của bất cứ một cá nhân nào dù trong tập thể Võ Bị hay ngoài. Phê bình và nhận xét về tư tưởng lập trường, chứ không chi tiết hóa đời tư của bất cứ một ai
3. Bài viết ngoài bút hiệu, xin ghi rõ tên thật, khóa(nếu là cựu SVSQ), số điện thoại, địa chỉ Email và địa chỉ cư ngụ để tòa soạn tiện liên lạc. nếu không muốn đăng tên thật, xin ghi chú rõ ràng. Để tránh những lỗi lầm đáng tiếc, xin quý vị đánh máy rõ ràng, đính kèm theo Email. Những bài viết không bỏ dấu và các bài gửi qua đường bưu điện sẽ không được chọn đăng
4. Đa Hiệu có toàn quyền đăng hay không đăng những sáng tác gửi đến
5. Đa Hiệu chỉ đăng tin mừng, phân ưu do Liên Hội, Hội hay đại diện khóa gửi đến tòa soạn bằng Email

Lá Thư Chủ Nhiệm

Kính thưa quý Niên Trưởng, quý Bạn Cựu SVSQ,
Kính thưa quý phu nhân Võ Bị, quý chị)Đoàn Phụ Nữ Lâm
Viên,
Kính thưa quý thân hữu và các cháu Hậu Duệ Võ Bị,

Những ngày Đại Hội Võ Bị Toàn Cầu Kỳ Thứ 21 tại San José, California vào ba ngày 11, 12 và 13 tháng 5 năm 2018 đã trở thành kỷ niệm, một kỷ niệm đẹp và đáng nhớ cho những ai về tham dự đại hội.

Đại Hội 21 là đại hội có số CSVSQ tham dự đông đảo nhất trong lịch sử của Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN tại hải ngoại, đặc biệt có sự hiện diện của hai vị Cựu Chỉ Huy Trưởng TVBQGVN: Cựu Trung Tướng Lâm Quang Thi và Cựu Đại Tá Đỗ Ngọc Nhận. Điều này đã nói lên tầm mức quan trọng và đồng thời cũng biểu hiện rõ ràng quan điểm chung của đại đa số CSVSQ/TVBQGVN.

Đại Hội 21 đã được Hội CSVSQ/TVBQGVN và Đoàn Phụ Nữ Lâm Viên cùng Đoàn Hậu Duệ Võ Bị của Bắc Cali chuẩn bị rất chu đáo về mọi mặt: Nghi lễ, tiếp tân, ẩm thực, đưa đón, trang

trí, an ninh, văn nghệ,...đặc biệt là Khối Quân Quốc Kỳ với 10 CSVSQ trong quân phục đại lễ mùa hè.

Đại Hội 21 mang trọng trách khó khăn nhất so với các kỳ đại hội từ trước đến nay: Phục hồi sinh hoạt của Tổng Hội CSVSQ trong “Tình Tự Võ Bị”, hàn gắn mọi rạn nứt; bảo vệ thanh danh của Trường Mẹ, Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam, vốn đang bị sút mẻ vì những bất hòa trong nội bộ.

Đại Hội 21 đã quyết định: Phát hành Đặc San Đa Hiệu dưới cả hai hình thức: In trên giấy và Online. Với tình hình thực tế hiện nay, Ban Chấp Hành Tổng Hội Nhiệm Kỳ 2018 – 2020 quyết định phát hành Đa Hiệu Online trước.

Khi những dòng chữ này được gửi đến toàn thể quý vị, thì Quê Hương Việt Nam của chúng ta đang trải qua những ngày sôi sục, phản đối bạo quyền Cộng Sản Việt Nam về “Luật Đặc Khu Kinh Tế”, mà thực chất là một hình thức “bán Nước”, và “Luật An Ninh Mạng”, mà thực chất là một hành động tước đoạt Quyền Tự Do Ngôn Luận của toàn thể Dân Tộc Việt Nam. Cả hai đạo luật trên cùng nằm trong âm mưu mở đường để Trung Cộng xâm chiếm Việt Nam, nô lệ hóa và đồng hóa Dân Tộc Việt Nam.

Cũng tại thời điểm này, Các Cựu Quân Nhân QLVNCH kỷ niệm “Ngày Quân Lực 19 tháng 6” lần thứ 43 tại hải ngoại, một ngày để cho những ai đã từng khoác chiến y, hoài niệm những ngày tháng chiến đấu và phục vụ cho Lý Tưởng Quốc Gia, chống lại sự xâm lăng cuồng bạo của Chủ Nghĩa Cộng Sản, bảo vệ Tự Do cho Người Dân Miền Nam.

Sự sụp đổ của Chủ Nghĩa Cộng Sản trên thế giới, sự thống khổ, mất Tự Do của Người Dân Việt Nam hiện nay dưới sự cai trị độc tài của Đảng Cộng Sản Việt Nam, đã làm cho cuộc chiến đấu của Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà trong hơn 20 năm để bảo vệ Miền Nam Tự Do, có giá trị và có chính nghĩa hơn bao giờ hết.

Xương máu của Quân, Dân, Cán, Chính VNCH và của các Chiến Sĩ Đồng Minh hy sinh trong cuộc chiến chống lại Chủ

Nghĩa Cộng Sản, đã là những hạt giống Tự Do và Dân Chủ vùi chôn trên mảnh đất Việt Nam, rồi sẽ nảy mầm, hồi sinh khi thời cơ đến.

Từ những nhận định trên đây, Đa Hiệu Online số đầu tiên sẽ mang trong nội dung những đề mục chính sau đây:

Đại Hội 21: những kỷ niệm và những hy vọng cho tương lai.

Trước hiện tình của Quê Hương Việt Nam, Người

CSVSQ/TVBQGVN nghĩ gì và làm gì?

Nhớ đến ngày Quân Lực 19 tháng 6, ngoài những hoài niệm của một thời chinh chiến, “Người Lính Già” còn làm được gì cho Quê Hương?

Đa Hiệu Online ước mong được đón nhận nhiều bài viết của toàn thể quý vị. Thư từ, bài vở xin gửi về:

dahieuonline@gmail.com

Kính chúc toàn thể quý vị cùng Quý Quyền luôn an khang, hạnh phúc.

Texas, ngày 20 tháng 6 năm 2018.
CSVSQ Lưu Xuân Phước K24, THT.

VĂN THƯ

Số: 001/BCH/TH/2018-20

Trích yếu: V/v bổ nhiệm thành phần BCH/TH nhiệm kỳ
2018-2020 Tham chiếu: Nội Quy TH/CSVSQ/TVBQGVN
Quyết định Đại Hội Đồng 21 ngày 13 tháng 5 năm 2018

Tổng Hội Trưởng Tổng Hội Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam quyết định bổ nhiệm và thông báo thành phần nhân sự Ban Chấp Hành Tổng Hội nhiệm kỳ 2018-2020 như sau:

Tổng Hội Trưởng: CSVSQ Lưu Xuân Phước K24
Tổng Hội Phó Nội Vụ: CSVSQ Nguyễn Xuân Thắng K25
Tổng Hội Phó Ngoại Vụ: CSVSQ Nguyễn Sanh K28
Tổng Hội Phó Truyền Thông: CSVSQ Đinh Tiến Đạo K24
Tổng Hội Phó Vùng Canada: CSVSQ Vũ Hữu Thuyết K20
Tổng Hội Phó Vùng Nam Hoa Kỳ: CSVSQ Nguyễn Tổng Hiến K20
Tổng Hội Phó Vùng Đông Hoa Kỳ: CSVSQ Nguyễn Ngọc Oánh k30
Tổng Hội Phó Vùng Tây Bắc Hoa Kỳ: CSVSQ Nguyễn Công Cẩn k25
Tổng Hội Phó Vùng Tây Nam Hoa Kỳ: CSVSQ Lê Văn Chuối K23
Tổng Hội Phó Vùng Bắc California: CSVSQ Nguyễn Văn Được k31
Tổng Hội Phó Đặc Trách Hậu Duệ Võ Bị: CSVSQ Nguyễn Thành Sang K28
Thủ Quỹ: CSVSQ Đào Văn Quý K25
Chủ Bút Đa Hiệu: CSVSQ Mai Văn Tấn K21
Ủy Viên Đặc Trách Đa Hiệu Online, Website: CSVSQ Lê Trục K20
Ủy Viên Xã Hội: CSVSQ Vàng Huy Liễu K22
Ủy Viên Điều Hợp Diễn Đàn: CSVSQ Phạm Bốn k27
Ủy Viên Điều Hợp Diễn Đàn: CSVSQ Nguyễn Minh Việt K28
Ủy Viên Điều Hợp Diễn Đàn: CSVSQ Nguyễn Xuân Quý K31
Tổng Thư Ký: CSVSQ Nguyễn Gia Thiều K30

Texas, ngày 8 tháng 6 năm 2018

ĐỒNG KÍNH GỬI:

- Các CSVSQ liên hệ
“để đảm nhận phần vụ trách nhiệm”
- BDH Đại Diện Các Khóa CSVSQ
- Các BCH Liên Hội, Hội CSVSQ
- Các BDD Khoá CSVSQ
- Các BCH Đoàn PNLV
- Các BCH Tổng Đoàn, Đoàn TTNDH
“để kính tường”

Tổng Hội Trưởng

CSVSQ Lưu Xuân Phước K24

ĐƯỜNG CHÍNH NGHĨA

*Con đường Chính nghĩa Ta đi,
Cờ Vàng Sọc Đỏ uy nghi Tiên Rồng.
Nữ, Nam, Già, Trẻ một lòng,
Quyết tâm diệt Cộng, non sông thanh bình.
Cứu Dân thoát cảnh điêu linh,
Bảo toàn Dân chủ, Dân sinh, Dân quyền.
Cháu Con Hồng Lạc điền viên,
Việt Nam muôn thuở bình yên phú cường.*

Khiết Châu Nguyễn Huy Hùng k1

**Dưới bóng cờ nay "Anh" thành tượng đá,
Đã bao năm rồi; dãi nắng dầm mưa.
Gan sắt; quyết lòng ai đã thấu chưa?
Bảo vệ Cờ Vàng... còn tung bay mãi...!**

Lá Thư Chủ Bút,

Sau thời gian ý kiến của tất cả CSVSQ đã đi đến quyết định chung thực hiện “ Đa Hiệu on line” một quyết định thật sáng suốt và thực tiễn. Tiết kiệm một số tiền lớn đóng góp thực hiện in ấn và cước phí cũng như không thể kéo dài vì tài chính kiệt quệ. Hơn nữa đa số CSVSQ sau khi ra tù, đến miền đất hứa quá trễ, sống trong hoàn cảnh eo hẹp, thời gian làm việc không được lâu nên tiền hưu chỉ đủ sống.

Thời tin học đã mang đến tin tức nhanh nhất và cập nhật cũng nhanh không kém. Thời đại vừa uống cà phê vừa xem báo trước khi đi làm, chắc sẽ cáo chung không xa lắm. Đặc biệt báo on line xem bất cứ lúc nào, bất cứ báo nào, bất cứ nơi nào....mà không cần mang theo. Thực hiện báo on line không giới hạn số trang cũng là một ưu điểm.

-Quan niệm về bài vở:

Bài đăng trên báo sẽ ưu tiên cho CSVSQ cùng gia đình. Những tin tức và các bài bên ngoài, chỉ trích những tin cần thiết như hiện tại tình hình VN về biểu tình chống tà quyền CS. Những bài viết không phải CSVSQ không được chọn đăng. Bài chọn đăng không đi ngược lại đường lối của CSVSQ, không ám chỉ hay mạ sát cá nhân lẫn nhau, không bêu riếu đời tư. Dĩ nhiên tờ báo phong phú về nội dung và phẩm chất là do tất cả CSVSQ tham gia đóng góp bài vở. Mọi người vì tờ báo, thì tờ báo càng ngày càng tuyệt diệu, chứ chủ bút hay chủ nhiệm chỉ là tên gọi điểm danh mà thôi.

-Quan niệm về đường lối:

Hiện tại một số CSVSQ bị ảnh hưởng các đảng phái chính trị, thành thử không còn tinh thần của SVSQ như trước. Hơn nữa khi chính trị đã nắm được một số CSVSQ thì họ không bao giờ buông, mặc dầu chỉ là thiểu số. Nhận định như thế để đường ta cứ đi, đừng lo sự phân chia như ta đã biết. Mỗi cá nhân quan điểm khác nhau, nên rất khó hàn gắn. Ý tôi muốn nói sự phân

chia vì bị ảnh hưởng đảng phái chính trị, chứ không phải lý lẽ phải trái mà lấy tình cảm để cảm hóa. Thành thử những bài viết phản biện phải dùng lý lẽ thuyết phục, chứ đừng dùng ngôn từ mạ lỵ. Một số CSVSQ hay dùng “Tình tự Võ Bị” để nói lên sự chia rẽ hiện tại, chỉ là lý do để nói, không xác thật. Nếu chỉ là “Tình tự Võ Bị” thì sự việc giải quyết đơn thuần và dễ dàng, không như hiện tại đi vào bế tắc. Bằng chứng việc tham dự ĐH 21 tại San Jose với số lượng đông chưa từng thấy, trong số có hai vị CCHT mà cũng không thống nhất được, thì ta phải suy nghĩ.

-Quan niệm về suy luận:

Đứng khía cạnh nhìn tập thể CSVSQ của TVBQGVN là tập thể bất khả phân, nhìn hai đại hội Bắc và Nam Cali thì phải nói có người làm sai, chứ không thể nói không ai sai. Lý luận không ai sai là lý luận ba phải, rồi nói không theo bên nào là xem cá nhân mình hơn tập thể. Như vậy trong TH có thêm một thành phần thứ ba là thành phần đứng giữa, không theo bên nào. Từ lâu, ĐH là do Đại Hội Đồng quyết định ai tổ chức, chứ không phải vì lý do của thế lực nào đó, THT yêu cầu tổ chức nơi mình muốn. Điều căn bản đã sai, thế mà các khóa 17, 18, 19, 26 và 29 ủng hộ, đặc biệt khóa 19, NT Nho chủ tọa đoàn ĐH20 quyết định Hội Bắc Cali tổ chức, nay Tsu A Cầu, THT tự chọn ngày giờ cho ĐH XXI tại Nam Cali thế cũng hòa theo thì lạ thật. Đó là lý do cho thấy rõ nét không phải lý do chính trị đảng phái ảnh hưởng, thì giải thích sao đây. Đa số binh vực theo khóa, không theo lẽ phải, khi liên quan bè phái chính trị cùng phe nhóm thì mong gì dùng lời nói để cảm hóa.

Đặc biệt, một bên lúc nào cũng xưng chính danh, gọi bên kia là phe phản loạn hoặc ly khai, trong khi số đó đứng về thiểu số. Ngược lại phe được họ gọi là ly khai, phản loạn thì lại đa số, trong thâm tâm họ đã tự nhận thua và cay cú nói càn cho hả giận. Càng nói càn khi ĐH Bắc Cali người tham dự đông chưa từng xảy ra, thêm hai vị CCHT cũng tham gia và ủng hộ. Bao nhiêu đó cũng cho thấy bên nào chính danh, bên nào chính

nghĩa, bên nào mong muốn TH thống nhất làm một. Bên nào vì lý do chính trị, muốn đưa cả tổng hội vào phục vụ đảng phái chính trị, mà không cần biết TH/CSVSQ đi về đâu.

-Quan niệm về đường lối sinh hoạt:

Như trình bày ở phần trên, một CSVSQ phải tích cực đứng về phía lẽ phải, tuyệt đối không lừng chừng mới mong ngày thống nhất lại TH. Làm được những gì cần làm để giúp đỡ rút ngắn ngày phân cách. Cá nhân có quyền tham dự bất cứ Đảng phái chính trị nào, miễn là góp phần chống lại và giải trừ chế độ cs. Tuyệt đối không lôi kéo tập thể Võ Bị vào con đường chính trị cá nhân của mình, trừ phi có sự quyết định của tập thể. Có vậy mới giữ vững sự đoàn kết của tập thể và xây dựng lại "Tinh tự Võ Bị".

Nói tóm lại, thời gian qua CSVSQ phê phán dùng từ ngữ không kiểm soát, mạt sát nhau không tôn trọng người trên kẻ trước, phá hủy truyền thống tốt đẹp đã xây dựng thời gian dài. Từ những thế lực bên ngoài, CSVSQ đã nhắm mắt làm theo sự lợi ích riêng tư và phe phái thì phải làm sao. Phải hồi tâm nghĩ lại để ngưng ngay hành động phá hoại sẽ mang trọng tội với tập thể và những anh hùng đã vì quốc vong thân của trường mẹ. Mùa hạ IN, cuối tháng sáu năm 2018, Mai Văn Tấn K.21.

Biểu Tình, vũ khí hiệu nghiệm nhất để diệt trừ csVN.

Ngày 10 tháng Sáu tới đây là ngày TOÀN DÂN VIỆT, trong nước cũng như ở hải ngoại vùng lên, **biểu tình tố giác lũ cộng sản bán nước**, đang toa rập với quan thầy Trung Cộng, nhằm sáp nhập VN vào Trung Quốc, theo hiệp định Thành Đô, dưới chiêu bài trá hình: **Cho thuê đất 99 năm**.

Hán tộc, người láng giềng phương Bắc, là một lũ người tàn ác, kiêu căng và luôn ôm mộng làm "bá chủ" thiên hạ.

Ngay danh xưng "Trung Quốc" cũng đủ nói lên, họ muốn coi họ là trung tâm của vũ trụ.

Nhìn lá cờ của TC thì thấy ngay sự phân biệt giữa bá chủ thống trị với các chư hầu. Một ngôi sao lớn, tượng trưng Hán tộc, 4 ngôi sao nhỏ, là 4 chư hầu.

Không bình đẳng, mà thống thuộc...

Bốn sắc tộc này không phải yếu kém.

Mông Cổ, với Thành Cát Tư Hãn đã tạo ra một đế quốc mà mặt trời không bao giờ lặn.

Mãn Thanh đã cai trị Tộc Hán trên hai trăm năm.

Con Cháu của Alexandria Đại Đế đã một thời oanh liệt vùng **Tân Cương**.

Tây Tạng, một Quốc Gia với Phật Giáo là Quốc Giáo, nhưng rồi cũng bị Hán Tộc xóa sổ.

Ý đồ Hán hóa không bao giờ rời xa tư tưởng của họ. Họ không có ý bình đẳng mà chỉ muốn các nước khác là Chư Hầu.

Nhìn lá cờ Hiệp Chung Quốc Hoa Kỳ, mấy chục ngôi sao đều bằng nhau, mặc dầu các Tiểu Bang có khác biệt về Dân số, đất đai, tập quán v.v... nhưng họ bình đẳng ngay trong tư tưởng. Hán Tộc thì không. TC là trên hết. Người Việt có nhận ra như vậy không?

May mắn thay, và hùng cường thay, Tổ Tiên chúng ta đã giữ được nước, dầu bị cả ngàn năm đô hộ. Rủi thay, mấy chục năm qua, Dân ta bị một lũ người, vì lợi ích cá nhân, đã bán Nước cho Tàu, đã tàn nhẫn đàn áp người Dân, khiến câu: **"Hèn với Giặc, Ác với Dân"**, lan truyền khắp hang cùng, ngõ hẻm ở VN.

Bọn csVN và quan thầy của chúng thấy khó nuốt trôi VN theo thể thức Hội Nghị Thành Đô, vì tinh thần bài ngoại của Dân ta rất cao; nên phải trá hình đưa ra cách **cho thuê đất 99 năm**. Nhưng chúng không qua mặt được **một DÂN TỘC quá đau khổ vì nhiều lần bị gạt**; do đó tinh thần đề cao cảnh giác những mưu mô bán Nước của cộng sản không thoát khỏi mắt của TOÀN DÂN.

Nhưng làm sao để NGĂN CHẶN việc này, khi mà trong tay không có một tác sát, tứ bề cảnh sát, công an, quân đội, theo dõi, bắt bớ, đàn áp.

Luật thiên nhiên : **Cùng tất Biển...**

Chúng ta đã đến đường cùng rồi...

Đảo biển đã lần lượt nạp dâng cho TC. Ải Nam Quan dời sâu vào nội địa. Tài nguyên, rừng núi lần lượt về tay Tàu cộng. Vị trí chiến lược nào tốt, Tàu đã lấy hết rồi và lần này thì muốn vơ trọn gói.

Phải chăng ngày 10, tháng Sáu là ngày BIẾN... để thay đổi thể chế ở VN.

Ngày Toàn Dân vùng lên Biểu Tình dẹp cộng sản VN.

Biểu tình có dẹp được cộng sản hay không ?

- Nguyên rửa, chửi bới, tố cáo, kiến nghị v.v.... không diệt được csVN.

- Biểu Tình dẹp được chế độ cs này.

Tháng 12, năm 1989, một cuộc tuần hành ở thành phố Timisoara, Romania, biến thành hỗn loạn, rồi các Sinh Viên tự động tham gia và biến thành một cuộc biểu tình. Các lực lượng quân đội, cảnh sát, Security nổ súng... nhưng cuối cùng không thể kiểm soát đám đông. Từ đó nhanh chóng lan rộng ra toàn Romania.

Cuộc cách mạng " BIỂU TÌNH " xử tử nhà lãnh đạo cộng sản Nicolae Ceausescu, kết thúc 42 năm cộng sản cầm quyền tại Romania.

Đây cũng là lần duy nhất lãnh đạo của một quốc gia cộng sản bị hành quyết.

Lịch sử thường hay tái diễn.... ??? !!!

Có thể ngày 10 tháng sáu năm 2018, lịch sử này tái diễn ở Việt Nam chăng?

Đó là Mãnh Hổ nan địch quần hồ..hay Quần Hồ đả hổ.

VN còn nhiều khê, không giã di, cho nên có khi cần phối hợp "Sư Tử trung, trùng thực Sư Tử nhục" nữa mới thành công.

Vận mệnh của một Dân Tộc, khó mà hiểu được, đoán được.

Có khi "bất chiến tự nhiên thành", nhưng xin nhắc Toàn Dân, chỉ dựa vào SỨC MÌNH, cấm kỵ nhờ vả NGOẠI BANG.

(Điều này tôi đã học được lúc 11 tuổi (1944), khi một Tướng NHẬT, bạn học với Ông NỘI tôi, cùng học Trường Quân Sự Hoàng Gia NHẬT, đến làng tôi, yêu cầu Ông tôi tham chính, hợp tác với Nhật trong Phong trào Á Tế Á. Ông tôi từ chối, lấy cớ là từ lâu, đã quen sống với đồng ruộng, không theo kịp tình

hình. Khi vị Tướng này về, các đồng chí của ông, trong phong trào Đông du trách ông: **sao Cờ đến tay, không lấy mà phát.**

Ông nói : " Không một Nước nào đem nhân tài, vật lực giúp cho một Nước khác mà không có lợi ích riêng của họ. Ta không biết rõ họ muốn gì? Nhận mà làm sai, là mang tội với Tổ Quốc."

Sau đó , BS Nguyễn Văn Thịnh ra làm Thủ Tướng. Ba tháng sáu , BS Thịnh tự tử ...)

Ở đây, tôi cần nêu rõ: **nhờ** và **mượn**.

VN là một quốc gia nhược tiểu, sức mình không, liệu có thể làm được gì sao?

Phải nhờ các Cường quốc chớ, sao hẹp hòi như vậy?

Xin thưa:

Chúng ta **không nhờ**, mà chúng ta **mượn**.

Mượn gió bẻ măng...Man Thiên quá hải v.v..

Phải **Độc Lập từ trong tư tưởng**, rồi từ đó nghĩ ra những thế Mượn, để tăng sức mạnh của mình mà hạ địch.

Sống ở thời đại này, ai chơi cờ phiêu cũng biết Mượn là thượng sách.

Hy vọng vào Hậu Duệ của chúng ta.

Anh Chị Em này đã được hấp thụ một nền văn hóa, kỹ thuật, tân tiến, với nhiều quốc gia văn minh, tiến bộ ở nhiều lãnh vực .Họ chịu dần thân là xong chuyện.

Nhớ ngày 10, tháng sáu năm 2018 vùng lên Biểu Tình để lật đổ chế độ csVN:

" Hèn với Giặc, Ác với Dân " .

và phải **tiếp tục** cho đến khi nào hoàn tất giải trừ cộng sản trên toàn lãnh thổ VN thì mới thôi.

" Có công mài sắt, có ngày nên kim. "

Tận nhân lực đi, rồi tri thiên mạng..

Chúc TOÀN DÂN thành công trong việc BIỂU TÌNH để GIẢI
TRỪ csVN, đem lại THANH BÌNH an vui cho mọi nhà.

Lưu-Vĩnh-Lữ K12

TƯ CÁCH CỦA CON NGƯỜI LÃNH ĐẠO.

Nhân đọc bài viết về Trần Bá Di, “Lão bán xe kem” ở FL, một chuyện có thật mà tôi cũng được biết. Tôi không có duyên làm việc dưới quyền của Thiếu Tướng Trần Bá Di, những chuyện làm của Ông trong quân ngũ tôi không được rõ, nên không

dám lạm bàn. Nhưng những chuyện tôi biết được những gì xảy ra trong trại giam Nam Hà A, cũng nói lên được sự khẳng khái và liêm chính của Ông. Chuyện tôi kể đã một lần tôi nói trong dịp “Vinh danh Ông và SĐ 9/BB được tổ chức tại DC năm 2016 nếu tôi không nhầm”. Qua Đ/T Chính. Ông đã hỏi lại Trần Bá Di, T/T hỏi ai kể, Đ/T Chính nói Mai Văn Tấn kể, Ông trả lời “đúng”. Nhưng vì bị nạn Ông không tham dự. Sau đó Đ/T Chính tổ chức tại FL để thuận tiện cho Ông tham dự. Trong buổi tham dự, Ông tuyên bố, đây là lần đầu tiên

trong đời Ông thật sự được hạnh phúc.

Trong nỗi khổ không thể diễn tả bằng lời khi VC cưỡng chiếm Miền Nam, Ông và một số Tướng lãnh còn lại được di chuyển về trại Nam Hà A. Tất cả được đưa vào buồng bốn.

Trại Nam Hà vào cổng, xin phác họa đơn sơ như sau:

-Bên tay trái có ba dãy nhà, nhà đầu tiên là buồng một và hai, thứ hai buồng ba và bốn, thứ ba buồng năm và sáu..các buồng một, ba, năm ở ngoài phía sân.

-Bên tay mặt dãy nhà đầu tiên là buồng bảy, tám, thứ hai buồng chín, mười, thứ ba, buồng mười một mười hai.., thứ tư buồng mười lăm, mười sáu.

-Giữa là dãy nhà có buồng mười hai, mười ba. Bên trái là đến nhà bếp, sau nhà bếp là dãy nhà buồng mười bảy ,mười tám. Buồng giam giữ các vị Tướng lãnh tại buồng bốn, không đi lao động, chỉ được đi căn tin mua vật dụng khi được lệnh mà thôi, và được ra nhà thăm nuôi nếu có người nhà đến thăm.

Năm 79-80 bắt đầu cho thăm nuôi, vì các tù nhân quá yếu nếu không được gia đình chăm sóc số tử vong chắc là cao nữa, nên trại cho người nhà thăm nuôi để sống còn. Nhưng những người được thăm nuôi gia đình phải có tiền mới đi được, nếu không đủ tiền có thể gửi quà theo người thăm nuôi. Th/Tg Trần Bả Di vì gia đình đi Mỹ năm 75, có lẽ không được tin tức gì của Ông nên hoàn toàn không ai thăm cả. Trong trại rất là đói khổ, nhất là cái đói không giữ được liêm sỉ và thể diện của một con người. Trong phòng giam giữ Tướng Lãnh, Tr/Tg Nguyễn Vĩnh Nghi là người thăm nuôi nhiều nhất, Ông có mời Tướng Di ăn chung với Ông. Lý do Tướng Nghi và Di cùng Khóa 5 ĐL. Nhưng Ông từ chối, nói anh em có thăm nuôi cho thức ăn của trại tạm ổn. Khi người thăm nuôi có đem cho Ông quà và một ngàn tiền mặt do em gái thứ mười ba của Ông gửi. Ông viết thư và gửi trả lại một ngàn cho cô em và nói khi đương thời anh đâu giúp gì em, bây giờ em gửi tiền này nuôi con, còn phần anh anh làm anh chịu. Sở dĩ biết rõ là gì gửi bằng thư do anh em đi lao động đem dùm ra nhà thăm nuôi, gọi là thư chui nên thư không niêm” Cái này Nguyễn Phán chắc nhớ”. Phải nói sơ một chút về sự đói thê thảm trong trại tù, anh em thường chép lại món ăn để ăn hàm thụ, như Tr/T Trọng KQ nói như mơ là Mẹ tôi kho thịt kho tàu bỏ thêm tôm khô ngon lắm. Hay là Đ/T Bôi ăn bánh bằng bột mì luộc, đã cắt nhỏ và dùng nĩa tự

chế ăn từng miếng một và có thể đếm được bao nhiêu. Nói lên sự đói như thế, nhưng T/T Di đã trả lại tiền thăm nuôi trong hoàn cảnh khốn khó là một vấn đề.

Sau đó, Bà vợ Ông liên lạc được với con của Đ/T Phô Trưởng Phòng Nhì QĐ I, mới biết được Ông ở tù với Đ/T Phô chung trại, nên lần đầu Ông nhận được 40,000 VNĐ, lúc đó một Kg thịt heo khoảng 3 VNĐ. Ông đem tiền cho một số người nghèo trong trại, và một số thầy Tuyên Úy.

Cuối năm 87, tôi được thả ra trại, Ông có gởi cho tôi một lá thư về Ông Thân sinh là Trần Bá Vạn ở Mỹ Tho. Tôi ngạc nhiên, nói Ông Cụ còn sống, Ông Di trả lời chẳng những còn sống mà còn tỉnh trí nữa là khác. Bởi vì nhiều người biết, Ông là Tổng Giám Thị trường trung học Nguyễn Đình Chiểu Mỹ Tho. Chính Ông Cụ đã giúp nhiều học sinh nghèo cho ăn ở để đi học khi Ông là thầy giáo và sau cùng là Tổng Giám Thị trung học NĐC. T/T Trần Bá Di lúc còn sống tại FL, nhiều người gặp Ông, thường gọi T/T, nhưng Ông bảo gọi là anh Ba.

Ông ở nhà với con trai út, nhưng Ông tự ái không chịu ăn không, mà tình nguyện lái xe chở cháu đi học và Ông bị tai nạn nên không dự buổi vinh danh Ông do Đ/T Chính tổ chức.

Một lần Trương Đình Khánh đi FL thăm ông, vì TĐK K19 cũng học Nguyễn Đình Chiểu. Ông vui vẻ mời anh chị Khánh đi Disney World vì Ông có vé tặng. Anh chị Khánh nói già mà đi đâu, Ông bèn dẫn anh chị vào chỗ Ông làm việc Food service trong Disney World chơi, mới thấy tất cả mọi người từng làm chung "công kênh Ông" nói Ông number 1. Cho thấy khi Ông là một công nhân, vẫn có nhiều người quý trọng Ông.

Tôi chỉ kể một vài chuyện nho nhỏ như thả một nén hương cho một người có thể nói câu "Sinh làm Tướng, Chết thành Thần" là không ngoa. Mai Văn Tấn.

Báo giấy và báo điện tử

Mua một tờ báo vào sáng sớm, nhâm nhi ly cà phê nóng và ngồi thu nạp thông tin là một hình ảnh quen thuộc của người dân những năm 1975 đổ về trước, nhưng hiện tại, xu hướng đang dần thay đổi.

Cuộc sống nhanh và gấp gáp với khối lượng công việc khổng lồ đang dần “giết chết” thói quen đọc báo của nhiều người. Thay vào đó, họ tìm đến báo điện tử như một cách thu nạp tin tức

tốt
tối
ưu.
Với
lợi
thế
khô

ng thể phủ nhận là việc thu nạp tin tức nhanh, mang tính thời sự cao, thông tin đa chiều và sự linh động, báo điện tử đáp

ứng đầy đủ những điều mà độc giả hiện đại cần. Cứ đem tờ báo giấy "Viễn Đông" so sánh với tạp chí điện tử "Thủy Tiên Magazine" cũng thấy tạp chí Thủy Tiên đầy đủ tin tức hơn, nóng hổi hơn, trung thực hơn, còn xem được cả video, audio và flash

Bây giờ, với một nền tảng công nghệ và thiết bị hiện đại, người ta có thể vào các trang báo điện tử mọi lúc, mọi nơi một cách vô cùng thuận tiện. Bạn có thể bắt gặp các chàng trai, cô gái, hay thậm chí cả những người đứng tuổi đang chăm chú xem các tin tức trên điện thoại di động hay tablet hoặc laptop nhỏ gọn ở bất cứ đâu. Nhiều người (nhất là giới trẻ) đã hình thành thói quen lướt web hàng ngày, thậm chí hàng giờ để thu nhập thông tin, thay vì ra sạp báo xem và mua một vài tờ báo giấy.

Với tình hình biến đổi hằng ngày trên quê hương Việt Nam, những cuộc đàn áp, bắt bớ của bọn tà quyền Cộng Sản, những cuộc biểu tình chống đặc khu, chống an ninh mạng của đồng bào ta trên khắp mọi miền thì thu nhập thông tin nhanh chóng nhất phải kể đến báo điện tử

Sở dĩ như thế, là vì báo điện tử tự thân nó mang những ưu việt đặc biệt: thông tin rất nhanh, thể loại vô cùng phong phú, đa dạng. Và với nhịp sống công nghiệp hối hả trong các đô thị hiện đại, thì dường như điều này tỏ ra phù hợp, nên ngày càng chiếm được cảm tình của đông đảo bạn đọc và được chào đón nhiệt tình.

Và đó cũng là một xu hướng tất yếu mang tính toàn cầu. Và chính vì thế, người ta bắt đầu đề cập đến sự "cáo chung" của báo giấy trong một thời gian không xa. Chúng ta hẳn còn nhớ những "cái chết" của một số tờ báo in lòng lầy trên thế giới trong thời gian vừa qua, mà sự đóng cửa của tờ News of the World ở Anh vào tháng 7/2011, chấm dứt 168 năm tồn tại của một tờ báo "ăn khách" nhất xứ sở sương mù là một ví dụ.

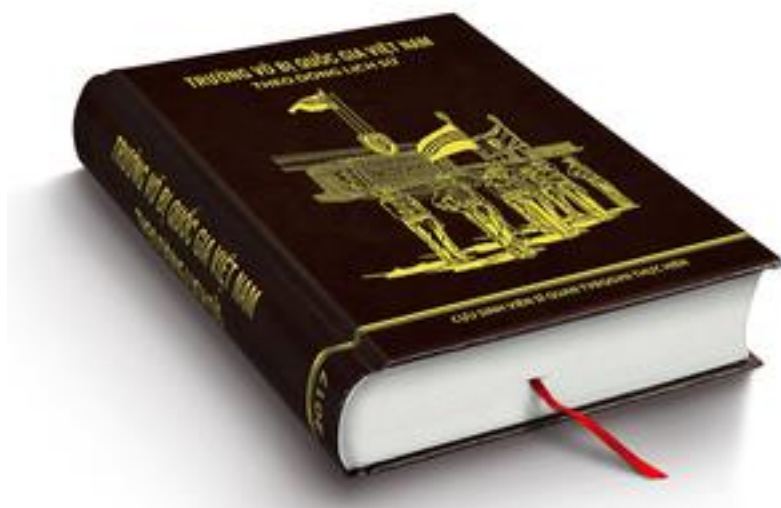
Lại nữa, có thể nhắc tiếp đến ở đây sự suy thoái của một trong những tờ báo in lớn, lâu đời và uy tín nhất nước Mỹ là “Bưu điện Washington”. Tờ báo này đã được bán lại cho tỷ phú Jeff Bezos (ông chủ của trang web bán lẻ trực tuyến sừng sỏ Amazon.com) vào tháng 8/2013. Chính tỷ phú này sau đó cũng đã đưa ra tuyên bố với thông điệp có thể chẳng bao lâu nữa, “Bưu điện Washington” sẽ không còn ra loại báo giấy. Chưa hết, Bezos còn ví von rằng có thể báo giấy sẽ không “chết hẳn”, nhưng sẽ là một thứ gì đó “xa xỉ, lạ lùng” trong tương lai, như kiểu bây giờ bạn bắt gặp ai đó đi ngựa trong thành phố chẳng hạn! Cùng ý tưởng này, ông Francis Gurry-Tổng giám đốc Tổ chức World Intellectual Property Organization (WIPO) cũng từng nhận xét rằng thời đại của báo giấy có thể sẽ kết thúc vào năm 2040.

Riêng tờ báo Đa Hiệu xuất bản tốn kém rất nhiều , đặc san ĐH 101 chi tiêu hết 14 ngàn đồng , cước phí gửi ra ngoại quốc rất đắt đỏ , những cựu SVSQ ở VN không đọc được và tất nhiên phổ biến rất hạn chế đến người dân Việt trên toàn cầu

Báo điện tử đang phát triển với một tốc độ vũ bão. Ngay từ khi ra đời, báo điện tử đã tỏ rõ những ưu thế không thể chối bỏ của mình, phù hợp với nhịp sống hiện đại và mang một sắc thái hoàn toàn mới lạ, từ hình thức đến nội dung. Và quan trọng là, nó đã đáp ứng được những thay đổi mạnh mẽ trong yêu cầu tiếp cận thông tin của công chúng. Đa Hiệu online ra đời cùng với xu hướng đó

Doanhdoanh

TUYÊN CÁO CỦA ĐẠI HỘI ĐỒNG TOÀN CẦU KỲ THỨ 21

TUYÊN CÁO CỦA ĐẠI HỘI ĐỒNG TOÀN CẦU KỲ THỨ 21 TỔNG HỘI CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN TRƯỜNG VÕ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM

Đại Hội Tổng Hội Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam Kỳ Thứ 21 tổ chức tại San Jose, California, Hoa Kỳ trong ba ngày 11, 12 và 13 tháng 5, năm 2018 long trọng tuyên cáo:

Nhận định:

1. Những xáo trộn hiện nay của Tổng Hội Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam đang làm phương hại đến sinh hoạt của Tổng Hội.
2. Đại Hội Đồng Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam Kỳ Thứ 21 được tổ chức tại San Jose, California do quyết định từ Đại Hội Đồng Kỳ Thứ 20. Đây là một Đại Hội Đồng có số lượng Cựu Sinh Viên Sĩ Quan ủng hộ và tham dự đông đảo nhất, chưa từng có từ trước đến nay.

Quyết nghị:

Từ các nhận định kể trên, Đại Hội Đồng Kỳ Thứ 21 Tổng Hội Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam quyết nghị:

Thứ nhất: Tập thể Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam cương quyết giữ vững lập trường bảo vệ chính nghĩa quốc gia, nêu cao danh dự và truyền thống “*Tự Thắng để Chỉ Huy*” và “*Tình Tự Võ Bị*” của Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam.

Thứ hai: Tiếp tục hợp tác với các cộng đồng và đoàn thể chân chính tại hải ngoại trong mục tiêu giải thể chế độ Cộng Sản độc tài thống trị tại Việt Nam.

Thứ ba: Ủy nhiệm Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Tổng Hội Trưởng nhiệm kỳ 2018-2020, trong thời gian ngắn nhất, tìm mọi phương cách khả hữu và hợp lý để ổn định Tổng Hội, hầu đáp ứng được nguyện vọng chung của Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam.

Làm tại California ngày 13 tháng 5 năm 2018
Đại Hội Đồng Tổng Hội Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam Kỳ Thứ 21

Mậu Thân hưu chiến...

(Vương Mộng Long-K20)

Đứng trên đỉnh Ngô-Sơn, tôi xoay người một vòng ba trăm sáu mươi độ, nhìn bao quát vùng đồi núi dưới chân mình. Dưới kia chỉ là rừng xanh chập chùng.

Ông Lạc, thường vụ đại đội, vừa loay hoay, tay cời bếp lửa, vừa ngoác miệng, nghêu ngao câu sấm lưu truyền từ đời tám kiếp nào đó: “Thân, Dậu niên lai...kiến thái bình...”

Tôi chợt nhớ ra, chỉ còn hai ngày nữa là bước sang năm Thân, nếu đúng như sấm truyền thì, năm mới Mậu Thân (1968) có lẽ quê hương tôi sẽ thấy thái bình?

Đêm Hai Mươi Chín tháng Chạp, ngồi buồn, tôi mở cái máy PRC 10 rà những tần số lạ. Tay tôi ngừng xoay cái núm chỉnh tần số, khi nghe trong ống liên hợp có tiếng ai đó đang réo hụt hơi:

“Hồng-Lĩnh có nghe không? Đây Sa-Thầy gọi!”

“Hồng-Lĩnh có nghe không? Đây là một đầu năm đuôi!”

“Báo cho Hồng-Lĩnh biết ‘xê’ đi đầu của tôi lạc đường rồi! Tôi không biết nó đang ở đâu! Bây giờ tôi phải làm sao đây!?”

Tôi ngẫm nghĩ, “Một (1) đầu, năm (5) đuôi là 15! Chắc Sa-Thầy là danh hiệu truyền tin của đơn vị mang số 15 nào đó!”

Tôi nghe tiếng Sa-Thầy rất rõ; chắc nó cũng ở gần đâu đây thôi! Còn Hồng-Lĩnh thì không nghe được. Trong máy chỉ có tiếng “xọc! xọc!” Hình như cái đài Hồng-Lĩnh này ở xa lắm, nên máy của tôi không bắt được sóng của nó?

Thuở ấy tôi chưa có ý niệm gì về tình báo chiến trường, chẳng biết các đài vô tuyến đang gọi nhau kia là của địch hay của ta.

“Thôi! Thây kệ họ!” Tôi gác máy, không thềm nghe tiếp nữa.

Mai là Ba Mươi Tết rồi! Ăn Tết trong rừng thì buồn, nhưng cũng may là năm nay có ba ngày hưu chiến, cũng đỡ lo! Chúng tôi nhận được lệnh, sẽ không bắn chúng nó! Việt-Cộng cũng thế, họ sẽ không bắn chúng tôi! Tôi chắc mẩm trong lòng, chắc ăn như bắp là, sẽ không có chiến tranh dịp Tết này. Có Ủy Hội Quốc Tế đứng ra bảo đảm mà! Mậu Thân sẽ là Tết hòa bình trên toàn lãnh thổ của đất nước ta!

Hôm qua, trong lúc di chuyển đổi vùng, một con hoẵng (con mễn) đã chạy đâm sầm vào đoàn quân của tôi. Vài anh lính nhào vào ôm con hoẵng tính đè nó xuống, bắt sống nó để làm thịt, nhưng không xong, con hoẵng nhảy tưng tưng rồi luôn lách trốn mất.

Cứ như tin dị đoan thì, đi rừng mà gặp con hoẵng, không bắt được nó, không giết được nó, không ăn thịt được nó, thì sẽ gặp điều không may. Nhưng tôi nghĩ chỉ còn hai ngày nữa là hết năm; năm mới sẽ thái bình; chắc cái vụ bị con hoẵng đâm vào cũng không đến nỗi nào!

Sáng sớm tinh mơ Ba Mươi tháng Chạp ông tiểu đoàn trưởng cho tôi một tin mừng:

“Sẽ có đơn vị khác tới nhận vùng trách nhiệm của cậu. Nhớ bàn giao cẩn thận! Đại đội của cậu được về giữ hậu cứ ba ngày Tết!”

Tôi thảm nhủ,

“Cứ tưởng phải đón Xuân trong rừng! Nào ngờ! Đúng là mừng hết lớn luôn!”

Một đại đội của Tiểu Đoàn 22 Biệt Động Quân tới. Công việc bàn giao suôn sẻ.

Đại đội tôi về tới hậu cứ Biển Hồ vào lúc đồng hồ tay chỉ đúng mười giờ. Bộ chỉ huy tiểu đoàn và ba đại đội kia đi đâu tôi không được thông báo.

Anh tổng thư văn của tiểu đoàn chuyển cho tôi một công điện trao tay xác nhận, trong thời gian này Đại Đội 1/11 đặt dưới quyền điều động trực tiếp của liên đoàn trưởng, giữ nhiệm vụ phòng thủ doanh trại Tiểu Đoàn 11 Biệt Động Quân và là thành phần trừ bị sau cùng của liên đoàn.

Lau súng ống xong xuôi thì có khẩu lệnh của trung tá liên đoàn trưởng cho các đơn vị trực thuộ:

“Cấm nổ súng trong thời hạn ba ngày Mừng Một, Mừng Hai và Mừng Ba Tết. Nếu vi phạm, đơn vị trưởng sẽ bị phạt nặng!”

Vừa cơm trưa xong, lại thêm lệnh mới:

"Tất cả súng ống vào kho! Ai nổ súng trong ba ngày Tết sẽ bị nghiêm trị!"

Tôi thắc mắc:

"Vậy chứ canh gác bằng gì? Chẳng lẽ gác bằng gậy, hay gác tay không?"

Lệnh bèn đổi lại:

"Chỉ có một khẩu súng tại vọng gác."

Vậy là tôi cấp cho bốn vọng gác bốn khẩu súng.

Đại đội tôi chỉ có hai sĩ quan, mà ông đại đội phó lại bận đi phép đặc biệt thăm vợ đẻ dưới Cần Thơ. Nghe hậu cứ nói có ông chuẩn úy mới ra trường vừa về bổ sung, tôi mừng quá.

Xế trưa, ông chuẩn úy trình diện, tôi hỏi:

-Anh có thân nhân, bà con gì ở Pleiku?

-Thưa không!

-Vậy thì ở lại trong đồn, ăn Tết với anh em.

Tôi tập hợp đại đội, ưu tiên cho những quân nhân có gia đình được miễn canh gác; số còn lại bốc thăm: nửa ở nhà, nửa đi chơi tới trưa Mừng Hai phải về.

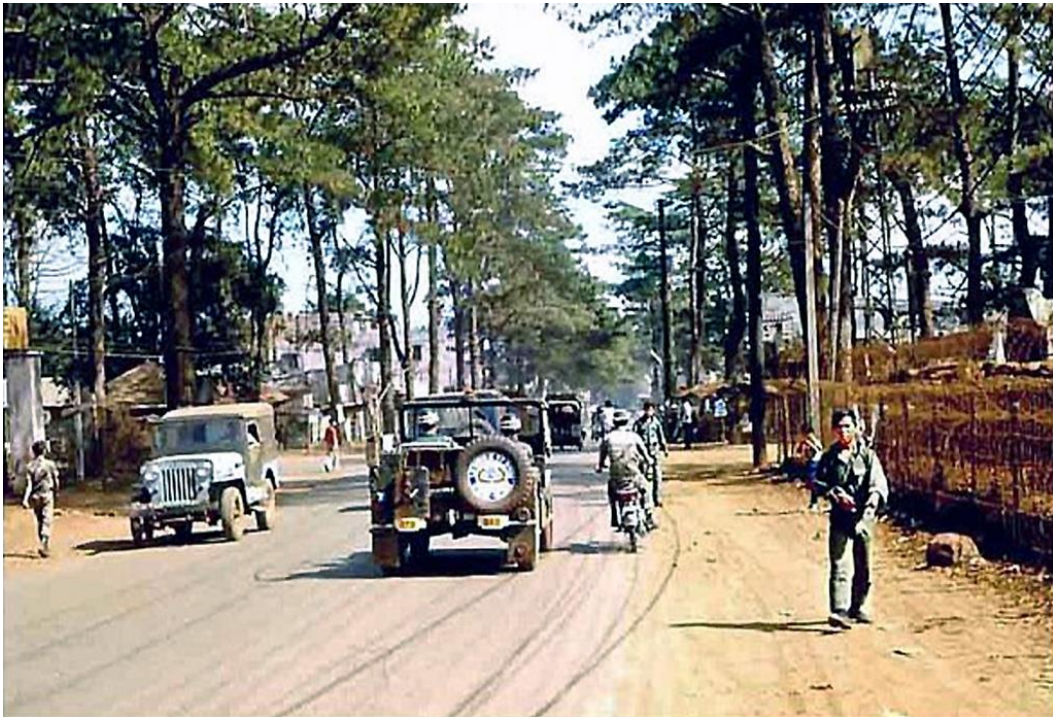
Tới chiều tôi gọi ông chuẩn úy vào phòng,

-Có đi phố không? Muốn đi thì lấy xe tôi mà đi, tôi ở nhà coi đồn cho!

-Dạ không! Trung úy có đi thì đi! Tôi muốn ở nhà ngủ cho khỏe.

Chắc hẳn có người thay mình giữ đồn rồi, tôi liền leo lên xe, đông ra Pleiku.

Xe đi ngang Đồi Đức Mẹ thì bị chặn lại. Một ông đại úy cổ vắn bị nổ lốp xe giữa đường, xin quá giang. Ông cho tôi biết tên ông ta là Donald Allen Evans. Ông ta mới về đảo nhậm liên đoàn. Sẵn đang rảnh rang, tôi rủ ông bạn Mỹ ghé nhà vài người quen, mời ông ăn bánh chưng, bánh tét, thịt đông, củ kiệu, dưa hành, cho biết người dân Việt mừng Xuân như thế nào. Chúng tôi đảo qua nhà thờ nghe các cô con chiên của Chúa hát thánh ca, rồi tấp vào chùa Pleiku xem Phật Tử xin

xăm, xô quẻ.

Mới gặp nhau đó mà tôi và ông Donald đã thấy thân mến nhau. Nhìn thân hình ục ịch, ánh mắt thật thà, ông Donald có vẻ hơi quê mùa một chút, nhưng ông đúng là mẫu người hiền lành ra mặt. Mặt ông đầy đặn và miệng ông thì lúc nào cũng như sẵn một nụ cười. Ông đi lính đã lâu, và lớn hơn tôi gần chục tuổi. Chúng tôi kết thành đôi bạn vong niên.

Ông Donald hứa rằng, kỳ hành quân sắp tới, ông sẽ đi theo đại đội tôi.

Đường phố lên đèn, tôi quẹo lên dốc Holloway. Tới hội quán của trại, tôi ngừng xe. Ông Donald kéo tay tôi xuống tản bộ, rồi nhờ một anh lính Mỹ lái chiếc Jeep của tôi ra bãi chứa nhiên liệu, bơm một bình xăng đầy.

Camp Holloway nằm trên cao độ hơn bảy trăm năm mươi mét, nên từ đây tôi có thể nhìn thấy một vùng rộng lớn xung quanh.

Ngay dưới chân đồi Holloway, gần hơn cả, là Khu Dưỡng Quân Trà-Bá 2, suốt ngày đêm, nhạc nổ “Sập! Sinh!...”

Từ hơn năm nay, Tướng Vĩnh Lộc đã ra nghiêm lệnh cấm các quán bar hoạt động trong khu cư dân trong thành phố. Quán bar và nhà chứa gái làng chơi phục vụ quân đội Đồng Minh đã bị di dời ra Trà Bá 2, tập trung thành một khu giải trí. Cũng từ đó mà những chuyện lính tráng say sưa, phá phách, đánh lộn đánh lạo đã không còn xảy ra trong phố Pleiku nữa.

Bên trái, đằng xa là phi trường Cù-Hanh lấp lánh ánh đèn. Xa về Nam là một khu hào quang rực rỡ, bao quanh chân núi Hàm Rồng, nơi đặt bản doanh của Bộ Tư Lệnh Sư Đoàn 4 Hoa-Kỳ. Tít mù hướng Tây Bắc là Đồi Đức Mẹ. Đồi này nằm trên Ngã Tư Quốc Lộ 14 và Xa Lộ Vĩnh-Lộc, trên đỉnh đồi có tượng Đức Mẹ màu trắng. Sở dĩ tôi có thể nhận biết ngọn đồi này dễ dàng, vì cứ cách năm, mười phút, giàn đèn pha chống pháo kích lại quét một vòng bán kính bảy cây số quanh chân núi. Ánh đèn chói lóa, làm hoa mắt người nhìn. Trên đồi có mười sáu khẩu 105 ly của Mỹ, lúc nào cũng đặt trong tình trạng sẵn sàng. Cách Đồi Đức Mẹ một bàn tay xoe về bên phải là doanh trại của đơn vị tôi, Tiểu Đoàn 11 Biệt Động Quân, cạnh đó là khu doanh trại của Trung Tâm Huấn Luyện Trường Sơn.

Đêm Trừ Tịch, bầu trời cao nguyên một màu tím sẫm, đầy sao. Trong tiếng gió rì rào, tôi nghe Donald khe khẽ hát:

“Twinkle, twinkle little star. How I wonder what you are!”
(Lấp lánh, lấp lờ vì sao nhỏ bé. Thật là diệu kỳ, ta biết mi là ai!)

Có lẽ ông Donald đang nhớ nhà? Tiếng hát của ông ấy nghe buồn lạ!

Ông mời tôi một điếu Pall Mall, rồi dơ tay chỉ cho tôi một ngôi sao đang lấp lánh trên vòm trời đen ngòm hướng Bắc.

- Kia là ngôi sao của tôi! Mỗi khi nhớ nhà, tôi thường ra ngoài trời đứng nhìn vì sao đó hằng giờ, tự hát "The Star" cho mình nghe, để mong vơi đi nỗi nhớ!

Tôi thắc mắc,

-Sao ông lại lựa vì sao này làm ngôi sao của riêng mình?

-Vì nó là ngôi sao sáng nhất trên vòm trời Bắc Bán Cầu. Ngôi sao đó là nước Mỹ, nơi tôi sinh ra và lớn lên. Nhìn thấy ngôi sao này, tôi cảm như đang nhìn thấy quê hương, thấy người thân.

Nghe Donald giải thích, tôi gật gù cảm thông.

Với người dân Âu Mỹ thì bài thơ "The Star" đã trở thành khúc hát dân gian hàng trăm năm nay rồi. Nhưng khi hát nó lên, mỗi người lại mang một tâm trạng khác nhau.

Cái bệnh nhớ nhà, quả là một bệnh dễ lây.

Nghe ông Donald than thở nhớ quê, lòng tôi bỗng thấy nhớ mẹ. Mẹ tôi ở ngoài Hội-An. Tôi biết, Tết này, thế nào sau khi cúng Giao Thừa xong, mẹ tôi cũng mở radio chờ nghe bài "Xuân này con không về" và chắc chắn mẹ tôi sẽ khóc.

Vì nhiệm vụ, ông Donald phải xa quê hương nửa vòng trái đất; cũng vì nhiệm vụ mà tôi phải xa Hội-An một chiều dài bằng nửa nước Việt-Nam Cộng- Hòa.

Chiếc Jeep quay trở lại với bình xăng đầy. Ông Donald vào quầy rượu, ký tên mua một chai Johny Walker. Ông gói nó lại cẩn thận, rồi trao nó cho tôi, cùng với câu chúc Tết bằng tiếng Việt trọ trẹ:

"Chúc mừng năm mới! Chúc trung úy một năm mới an khang thịnh vượng!"

Tôi cười, đưa tay nhận món quà,

-Cám ơn đại úy nhiều lắm. Tôi cũng chúc đại úy một năm mới bình an.

Sau khi từ giã ông Donald, tôi tàng tàng xuống phố, tản bộ một hồi, rồi chui vào nhà Trung Sĩ Sửu, ăn Tết ké với Ban Quân Xa Liên Đoàn.

Giao Thừa chưa tới, tôi đã say mềm, lăn quay ra chiếu ngủ như chết.

Nửa đêm anh Sửu dựng tôi dậy,
-Trung úy ơi! Dậy đi! Súng nổ như bắp rang! Hình như có đánh nhau trong phố, hướng dinh Tướng Vĩnh Lộc? Chắc có đảo chánh!

Tôi nghe rõ có tiếng “Cắc! Cắc!... Bùm! Bùm!...” ròn rã, lúc gần, lúc xa, nhưng cứ đoán mò:

“Có khi là pháo Tết!”

Lúc lâu sau, một tràng AK “Toác! Toác!Toác!” từ đâu đó bắn sang hướng xóm nhà tôi đang ở. Tôi vội bật dậy mặc áo quần, mang giày vớ. Khoác lên vai cái dây nịt có khẩu Colt 45, tôi nói với Trung Sĩ Sửu và hai anh lính:

“Các anh hé cửa sổ canh gác, thấy gì báo cho tôi. Mình chỉ có một khẩu súng Colt này thôi. Tôi sẽ giữ súng và di động bảo vệ hai cái cửa.”

Sau đó chúng tôi ngồi chờ trời sáng. Sửu mở máy thu thanh. Đài Phát Thanh Sài-Gòn và Đài Quân-Đội chỉ có nhạc quân hành. Mãi sau mới nghe được tin Sài-Gòn đang loạn, Việt-Cộng xâm nhập thủ đô và đang đánh phá lung tung!

Mờ sáng, tôi bước ra sân. Bên kia sân là nhà Đại Úy Vòng Lập Dzénh, Tiểu Đoàn Phó Tiểu Đoàn 11 Biệt Động Quân. Ông đại úy cũng đang quần áo súng ống dềnh dàng, thập thò trước ngõ.

-Á! Cái ông Long cũng ở đây há? Đánh nhau lung tung trong phố, mình biết làm sao mà vào đồn bây giờ?

Ông Dzénh là người Nùng, nói tiếng Việt không lưu loát lắm. Gọi tôi, thay vì “Long ơi! Long à!” ông ta cứ “Cái ông Long!”

Xe của tôi và xe của ông Dzénh đều đậu trên đường Phan Đình Phùng. Mặt lộ cao hơn xóm nhà bốn năm mét. Xe vào xóm không được, phải đậu trên lề đường. Tự bao giờ, bốn

bánh chiếc xe của tôi đã bị bắn bể, xẹp lép! Xe của ông Dzénh cũng cùng chung số phận!

Tôi và ông Dzénh đành men theo bờ đường đi về hướng Trường Nữ Trung Học Pleime.

Tới Ngã Ba thì một chiếc Jeep Willy trờ tới, anh tài xế ngừng xe, một ông Mỹ nhảy xuống dang tay chờ,

-Hey! Long! What are you doing here? (Ê! Long! Anh đang làm gì ở đây vậy?)

Tôi nhào tới, ông ta ôm tôi vào lòng, ông ta là Đại Úy Donald A. Evans.

Donald nắm hai tay tôi, lắc lắc vài cái,

- Đánh nhau khắp chốn! Đại đội của anh đâu? Sao anh lại ở đây?

- Đại đội còn ở trong đồn. Tôi ngủ ngoài phố. Xe tôi bị bắn hư.

Ông Donald và Đại Úy Dzénh chỉ bắt tay chào nhau, chứ hai người không hề nói chuyện qua lại.

- Thôi! Lên xe đi! Chúng ta về đồn! Hôm qua anh cho tôi quá giang, hôm nay tôi cho anh quá giang.

Ông cố vắn đưa tay ra dấu cho chúng tôi lên ghế sau. Ghế sau có cái túi quân trang của Donald và chiếc áo Field Jacket của ông.

Tôi ngồi một bên, ông Dzénh một bên, cái túi quân trang “ngồi” ở giữa.

Chúng tôi tới Biển Hồ, quang cảnh vắng lặng. Từ Chợ Chôm Hổm tới khu gia binh, nhà nhà cửa đóng kín mít.

Tới sân tiểu đoàn tôi nhảy phóc xuống đất để quan sát tình hình.

Văn phòng đại đội tôi (1/11) bị bộc phá của Đặc-Công Việt-Cộng đánh lủng một miếng vách, bàn ghế gãy nằm ngổn ngang, giấy tờ bay lung tung. Căn buồng sát vách văn phòng là nơi tôi để cái giường bố dùng ngủ qua đêm mỗi khi không xuất trại cũng lãnh nhiều trái bộc phá, chiếc giường vải rách tả tơi, đầy máu me. Ông chuẩn úy mới ra trường và Binh Nhứt Phạm

Công Cường ngủ trong phòng này đêm Ba Mươi Tết. Không biết hai vị này chết sống ra sao?

Văn phòng của bộ chỉ huy tiểu đoàn cũng bị bộc phá đánh sập, sổ sách, giấy tờ tung toé khắp chốn. Trên mặt đất, bên phải cửa chính của văn phòng tiểu đoàn, nơi đặt cái giá gỗ treo cái keng sắt có một vũng máu lớn đầy ruồi nhặng. Như vậy là đã có ai đó mới bị giết ở đây đêm qua, thi thể đã được mang đi.

Một đoàn người trang bị súng ống, nón sắt, giày đạn đầy đủ, do ông thượng sĩ trưởng trại gia binh dẫn đầu, mới từ khu gia binh theo cổng sau vào sân tiểu đoàn. Gặp tôi, ông thượng sĩ nói,

-Nửa đêm Đặc-Công đã vào đồn. Thấy đồn bỏ trống nên chúng nó ném bộc phá lung tung. Ông Thượng Sĩ Du, Thường Vụ Tiểu Đoàn ngủ trong văn phòng, nghe tiếng nổ, bèn chạy ra đánh keng báo động. Không ngờ chạm mặt Đặc-Công Việt-Cộng, và ông đã bị chúng đâm chết.

Hạ Sĩ Truyền, tài xế xe Dodge của đại đội tôi thì kể rằng,

- Hôm qua, sau khi trung úy lái xe đi, ông chuẩn úy cũng cho tất cả anh em còn lại ra khu gia binh chơi, vọng gác Đông và vọng gác Tây bỏ trống, chỉ để lại một người gác cổng sau, cổng trước đã có ông Hạ Sĩ Nghét tình nguyện trực suốt ba ngày, không cần người thay. Nửa đêm, nghe tiếng nổ, anh em vào tới nơi thì Đặc-Công đã rút. Ông chuẩn úy cận thị bị thương nặng, máu me cùng mình, Binh Nhứt Phạm Công Cường vỡ đầu, Thượng Sĩ Du bị đâm chết. Bác sĩ của liên đoàn đã cho xe cứu thương di tản người chết và bị thương về Quân Y Viện Pleiku.

Sau này tôi cũng nghe ông Hạ Sĩ Nghét kể lại rằng, ông ở đây một mình, vợ con ông ở ngoài Huế, mỗi năm ông đi phép về thăm nhà một lần thôi, vì thế ông tình nguyện trực pháo đài cổng chính suốt ba ngày Tết. Giờ Giao Thừa, lúc Việt-Cộng chui rào vào đánh bộc phá thì ông đang ngồi cầu nguyện, ông theo đạo Chúa. Sợ Việt-Cộng xông vào tấn công nên ông leo

lên nóc lô cốt, thủ khẩu đại liên ba mươi. Cho đỡ sợ, ông cứ bóp cò súng liên tục, bắn loạn xạ lên trời. Ông bắn gần hết mười thùng đạn mới ngừng tay, nghe ngóng. Lúc ấy Đặc-Công đã rút đi hết!

Chờ tình hình thật yên, ông Nghét mới xách khẩu Carbin M1 chạy vào văn phòng tìm ông chuẩn úy. Thấy văn phòng tan hoang, ông hạ sĩ hoảng hồn, mở cổng chính, chạy thực mạng ra khu gia binh tìm Thượng Sĩ Em. Ông Em là chỉ huy hậu cứ của đại đội.

Thượng Sĩ Em tập hợp anh em rồi kéo nhau vào đồn. Ông Em gọi điện thoại cho liên đoàn báo cáo tình hình. Nghe xong, ông liên đoàn trưởng nổi cơn thịnh nộ, dọa sẽ đưa Trung Úy Vương Mộng Long ra tòa án quân sự lột lon, vì bỏ đồn đi chơi, để địch tấn công. Rồi ông ra lệnh cho Trung Úy Lưu Danh Rạng phải lập tức trở về hậu cứ Tiểu Đoàn 11 để chỉ huy Đại Đội 1/11. Lúc đó tất cả quân nhân các cấp của đại đội đã tề tựu trong sân để chờ hạ sĩ quan tiếp liệu mở kho cho anh em nhận lại súng đạn.

Anh Rạng nguyên là đại đội trưởng Đại Đội 4/11. Anh ta đang thụ huấn khóa Chiến Tranh Chính Trị ở Đà-Lạt sau khi bàn giao đại đội cho một sĩ quan khác tạm thời chỉ huy. Nhân dịp nghỉ Tết, Rạng “dù” về Pleiku chơi, vì ở Đà-Lạt không quen, buồn quá! Tối Ba Mươi Tết, Rạng ngủ trong nhà người tài xế của Đại Đội 4/11, trong khu gia binh. Giao Thừa, súng nổ, anh theo chân một nhóm quân nhân hậu cứ của Tiểu Đoàn 23 chạy vào bộ chỉ huy liên đoàn lánh nạn.

Hai giờ sáng, Trung Úy Rạng được lệnh đem Đại Đội 1/11 đi tảo thanh địch trong phố Pleiku. Đại Đội 1/11 đi rồi thì đồn bị bỏ trống vì không có ai canh gác. Tôi ra lệnh cho ông trưởng trại gia binh thu gom tất cả quân nhân còn lại ở hậu cứ vào canh gác và quét dọn những chỗ bị hư hại.

Bước vào văn phòng tiểu đoàn, tôi quay điện thoại gọi phòng trực của liên đoàn. Vừa nghe tôi xưng danh, bên kia đầu máy đã có tiếng giọng Bắc Kỳ nạt nộ:

“Trung úy Long đấy hả? Trung úy đi đâu suốt đêm qua? Trung úy có nhiệm vụ giữ đồn mà để cho Việt-Cộng nó vào, nó đánh phá tan hoang nhà cửa, giết chết cả thường vụ tiểu đoàn mà trung úy không hay. Kỳ này nếu trung úy có bị lột lon thì cũng đừng kêu oan đấy nhé!”

Tôi vội hỏi,

-Xin lỗi! Ai đầu giây? Có phải Thiếu Tá Thi Liên Đoàn Phó đó không?

-Không! Tôi là Tính, hạ sĩ quan an ninh đây!

Thì ra, người vừa quát tháo ra oai với tôi không phải Thiếu Tá Đoàn Thi, Liên Đoàn Phó, mà là anh Hạ Sĩ Nhứt Tính, phụ tá hạ sĩ quan an ninh liên đoàn! Anh Tính này trước đây là xạ thủ SKZ 57 ly của Tiểu Đoàn 11 Biệt Động Quân. Anh ta mới được biệt phái về Ban An Ninh của liên đoàn cách nay vài tháng.

Nghe biết người đầu giây bên kia là ai, tôi giận quá, quát lên,

-Vậy thì anh cầm cái mồm lại ngay! Anh đừng có hỗn hào! Nếu tôi có lỗi thì cấp trên tôi sẽ khiển phạt tôi. Còn anh chỉ là một hạ sĩ nhứt mà dám ăn nói như vậy với tôi thì liệu hồn! Tôi muốn gặp trung tá liên đoàn trưởng hoặc thiếu tá liên đoàn phó ngay bây giờ! Nghe rõ chưa!

Giọng của người đầu giây bên kia có vẻ hơi run,

-Dạ! Trình trung úy! Em chỉ lặp lại lời trung tá liên đoàn trưởng thôi! Chứ em đâu dám hỗn với trung úy.

-Cầm đi! Tôi ra lệnh cho anh đi tìm Trung Tá Dũng hay Thiếu Tá Thi cho tôi nói chuyện gấp! Rõ chưa?

-Trình trung úy! Ông trưởng và ông phó đều ra Pleiku rồi. Giờ này chỉ còn ông chuẩn úy sĩ quan trực. Trung úy nói chuyện với ông ấy có được không ạ?

Ông chuẩn úy sĩ quan trực cho tôi hay hai ông trưởng và phó đang ở chỗ Ban Kiểm Soát Biệt Động Quân trên đường Hoàng Diệu Pleiku. Giao tranh đang diễn ra trong khu vực gần đó.

Tôi về văn phòng đại đội, mở tào số liên đoàn để nói chuyện với Trung Tá Dũng. Nghe tiếng tôi, Trung Tá Dũng hét lên,

-Đ! M! Mi còn sống đó hả? Ra đây mau! Cả ông Donald và ông Dzénh cũng ra đây luôn! Nghe rõ chưa!

Tôi bước ra sân tìm ông Donald và ông Dzénh; hai vị còn đang đi vòng vòng quanh doanh trại để quan sát sự thiệt hại do cú đánh phá vừa qua của Đặc- Công.

Tôi chuyển lệnh của liên đoàn trưởng cho hai ông, rồi nhờ Thượng Sĩ Em thầy lên xe một thùng lựu đạn khói màu, một thùng M 26 và một thùng MK 3, đánh nhau trong đường phố thì rất cần những thứ này.

Trước khi rồ máy, ông Donald vác cái túi quân trang và cái Field Jacket của ông ta vào văn phòng đại đội tôi, giao cho Thượng Sĩ Em cất giữ dùm.

Chúng tôi chạy tới dinh Tướng Vĩnh Lộc thì đường bị giây kẽm gai rào kín, phải quẹo trái sang phía nhà thờ, rồi vòng sang Hoàng Diệu.

Trước Trạm Biệt Cảnh có nhiều người đứng lố nhố. Thiếu Tá Đoàn Thi đang điện đàm với một cánh quân nào đó, còn Trung Tá Dong thì ngồi trên bậc cửa của Trạm Biệt Cảnh, miệng phì phà một điếu xì gà. Tôi chưa kịp đứng nghiêm chào kính thì ông Dong đã oang oang,

- Ông nội đi đâu suốt đêm qua vậy ông nội? Canh gác gì mà để Đặc-Công vào phá nát hậu cứ, giết chết lính của mình mà không biết gì thì tôi cũng phục ông luôn!

Tôi nghiêm giọng trả lời,

-Tôi nhận lỗi đã vắng mặt đêm qua. Nhưng nếu tôi ở nhà, và ra lệnh cấm trại tất cả anh em của đại đội trong khi súng ống bị nhốt trong kho, chắc tôi cùng nhiều người nữa đã không toàn mạng. Và chắc gì giờ này tôi còn được nhìn thấy trung tá?

Nghe tôi nói vậy, Trung Tá Dong như chợt nhớ ra, chính ông đã ra lệnh cho tôi cất súng vào kho. Nếu như đêm qua cả trăm người lính bị cầm chân trong trại, tay không tác sát, chắc chắn số người chết bởi Đặc-Công Việt-Cộng sẽ không lường được là bao nhiêu.

Ông cười làm lành,

-Thì ta cũng la ó cho có lệ vậy thôi, chứ ai không biết rằng lệnh cấm nổ súng là do quân đoàn ban ra! Chỉ tại thằng Việt-Cộng vi phạm chứ chú mi đâu có lỗi gì?

Sau đó Trung Tá Đồng ra lệnh cho Trung Úy Rạng trao lại quyền chỉ huy Đại Đội 1/11 cho tôi. Tôi được anh Rạng trả lại quyền chỉ huy đại đội vào lúc mặt trời lên cao cỡ nửa con sào. Anh em trong đơn vị thấy tôi trở về bình an đều mừng vui ra mặt.

Lúc này Đại Đội 1/11 đang bố quân dọc hai bên đường Hoàng Diệu trước Khách Sạn Bồng-Lai. Trung Tá Đồng tới tận hàng hiên của Quán Kim-Liên ra lệnh cho tôi phải cấp tốc chuyển quân tái chiếm Lao Xá Pleiku và đặt một nút chặn tại đó. Vì con dốc từ Lao Xá Pleiku và khu Cây Đa Xà nơi chân Dốc Lò Heo chính là điểm xuất phát các mũi tiến công của Việt-Cộng.

Tôi gọi ba ông trung đội trưởng vào mái hiên Kim-Liên để phân chia nhiệm vụ. Vì Trung Sĩ Nhứt Ngọ, Trung Đội Trưởng Trung Đội 1, nằm bên kia đường nên không nghe rõ lệnh triệu tập của tôi, nên Hạ Sĩ Dương Lô hiệu trưởng viên đại đội phải chạy sang thông báo mệnh cho ông Ngọ.

Bỗng đâu! “Xoẹt! Oành!” Từ trên trời, một trái rocket phóng xuống cắm ngay giữa phố.

Trái rocket chỉ điểm cắm giữa lòng đường, toé lửa, khói trắng tuôn cuộn cuộn. Bụi bay mù mịt, cát đá rào rào đập vào tường, vào cửa nhà hai bên đường. Sức ép do trái rocket vừa nổ đã đánh văng toàn thân hình, kèm với ba lô, súng đạn, cùng chiếc PRC 10 của Hạ Sĩ Dương Lô từ giữa đường bay vào sập báo của tiệm Phở Kim-Phượng.

Trái khói nổ chỉ cách bộ chỉ huy liên đoàn và toàn ban cố vấn Mỹ chưa đầy một trăm mét!

Tôi không cần khiêu nại, hay báo cáo, cố vấn liên đoàn cũng đã thấy tận mắt cảnh tượng quái đản vừa xảy ra. Chỉ cần nhích một chút xíu nữa thì ban cố vấn Mỹ cũng “đi đoong!” Loa khuếch đại của máy truyền tin trên xe cố vấn đồng loạt rộ lên

om xòm những tiếng chửi thề: “F! You! F! You! Check air! Check air! F! You!...”

Chắc đã nhận biết dưới chân mình là quân bạn, nhưng chiếc L.19 vẫn còn đảo thêm một vòng tròn trên đầu tôi, rồi mới lững lững bay đi.

Tôi tiến tới bên ông Lô thì thấy cả người ông hạ sĩ bị nám đen. Ông nằm ngoẹo đầu trên nền đất. Hai mắt ông mở trừng trừng: Phi cơ Đồng Minh của tôi vừa giết oan một đồng ngũ của tôi!

Tôi vuốt mắt cho người quá cố, nhưng hai mi mắt ông không chịu khép lại!

Thấy thế, tôi bèn xoa hai bàn tay vào nhau cho ấm lên, rồi xòe rộng bàn tay phải, phủ mặt cho người chiến binh già. Miệng tôi lầm nhảm : “Cầu xin Đức Chúa Trời cứu rồi!”

Phút sau tôi rút tay ra. Đôi mi mắt người lính già đã khép lại! Da mặt ông như vừa sáng lên, rạng rỡ, hết nhăn nheo.

Có thể là, hơi ấm từ lòng bàn tay tôi đã kích thích dịch thủy trong mắt ông tiết ra khiến da mi mắt ông mềm đi, dẫn nở, nên mắt ông nhắm lại được. Cũng có thể giờ phút đó Chúa Cứu Thế trên đường vân du, đã nghe lời nguyện của tôi, nên dừng chân ghé ngang, vớt linh hồn người lính già ngoan đạo Dương Lô về quê hương La Vang?

Tôi cho một trung đội thận trọng men theo đường rãnh thoát nước tiến xuống cổng Lao Xá.

Đầu cầu lập xong, cả đại đội ào xuống núp quanh nhà dân. Tới lúc này tôi mới nhìn ra, ông Donald và cả Trung Úy Rạng cũng có mặt trong đoàn quân của tôi.

Tôi nắm vai ông Donald,

-Ông đi theo tôi làm gì? Ông có nhiệm vụ gì ở đây mà theo tôi?

-Thì tôi đã hứa với với anh rằng, kỳ hành quân này tôi sẽ đi theo anh. Anh không nhớ sao?

Thường thì một toán cố vấn phải gồm hai hoặc ba người. Giờ này ông Donald đơn độc đi theo tôi, không có máy truyền tin, không người hộ vệ. Trong lúc gấp gáp, tôi cũng không có thì

giờ để hỏi rằng, ông làm chuyện này là tự nguyện hay đã có sự đồng ý của cố vấn trưởng.

Quay qua Trung Úy Rạng, tôi hỏi,

-Toa đi theo moa làm gì?

-Sĩ quan đại đội chỉ có mình cậu, mình theo cậu để có gì cần, mình giúp cậu một tay. Có hai thằng đại đội trưởng, chết đứa này còn đứa kia, đơn vị không sợ mò côi!

Trước lòng tốt của hai người bạn, một Việt, một Đồng Minh, tôi cảm động không nói nên lời. Tôi nắm tay các bạn tôi, bóp một cái thật chặt, để thay lời cảm ơn.

Trong cái thung lũng nhỏ, nhà dân toàn là loại lợp lá, vách phen. Không có gì dùng để che đạn, nên chúng tôi áp dụng chiến thuật tác chiến di động. Từng tốp ba người, súng chĩa ba hướng khác nhau, tiến chiếm từng căn nhà.

Bỗng từ dưới dốc, một người cầm gậy, đầu gậy treo một cái áo mayor trắng, vừa chạy lên dốc, vừa phát còi. Một thanh niên hỗn hển,

-Các anh lính Cộng- Hòa ơi! Các anh lính Cộng-Hòa ơi!

Trung Sĩ Có dơ tay chặn anh ta lại,

-Có gì đó!

-Việt-Cộng! Việt-Cộng nhiều lắm! Chúng nó chiếm nhà em! Nhà em nằm dưới chân dốc!

Theo hướng tay anh thanh niên chỉ, tôi thấy, ngay dưới dốc là một căn nhà tranh, xung quanh có vườn cây um tùm.

-Trong nhà còn ai không?

-Dạ không. Ba má em và mấy đứa em về Qui- Nhơn ăn Tết nên chỉ có mình em giữ nhà thôi. Nửa đêm Hai Mười Chín Tết mấy ông Giải-Phóng gõ cửa, ào vào, nhốt em trong buồng, cấm lộ mặt ra. Sáng nay em nghe các anh lính Cộng-Hòa la hét trên dốc Bưu Điện, em bèn rút phen vách ra thành một lỗ hổng to rồi chờ đợi. Đến khi các anh xuống tới nơi, em vội chạy lên báo cho các anh hay.

Chắc chắn trong căn nhà dưới kia không còn người dân nào, tôi quyết định diệt gọn số Việt-Cộng đang trú ẩn trong đó, không cho tên nào chạy thoát.

Tôi ra dấu cho người thanh niên lui về phía sau, rồi ra lệnh, - Hai khẩu trung liên BAR của ông Ngọ và ông Khôi bắn xéo cánh sẻ sát hai đầu hồi căn nhà. Khẩu đại liên 30 quét ngay giữa nhà. Nhớ là phải quét sát đất! Tất cả súng tay còn lại đều nhắm vào căn nhà bắn thả giàn!

Chưa tới ba mươi giây sau,

“Đùng! Đùng! Đùng! Cành! Cành! Cành! Đoàng! Đoàng! Đoàng! ùm! ùm! ùm!...” Gần năm mươi khẩu súng đủ loại, đua nhau nhả đạn nhắm vào cái nhà tranh dưới dốc. Vách phen toác ra từng mảnh, bay như bướm bướm. Mái tranh tung ra từng mảng, bay như bướm bướm. Thoáng chốc căn nhà đã tả tơi, biến dạng, có lẽ những cây cột chính đã bị bắn gãy, nên nó ngã nghiêng, chao qua, chao lại, như muốn đổ sụp. Không có ai từ trong nhà chạy ra. Không nghe một tiếng súng đáp trả!

Chờ năm, bảy phút sau, không thấy gì lạ, tôi ra lệnh ngừng bắn, rồi cho Trung Đội 2 tràn qua mục tiêu, bố trí dọc con suối để giữ an ninh, còn Trung Đội 1 thì lục soát mục tiêu.

Sau khi chiếm giữ căn nhà tranh và khu vườn dưới dốc, Trung Sĩ Nhứt Ngọ báo cáo,

-Trong nhà có khoảng hai mươi cán binh Cộng-Sản. Tất cả đã chết hết! Ta tịch thu được 22 khẩu AK47!

Tôi rút quân lên bố trí quanh Cây Đa Xà. Trung Đội 1 dùng giây dù cột vào chân những tử thi địch, rồi kéo chúng về tập trung trên một bãi đất trống bên cổng chính của Lao Xá Pleiku. Xe của Quân Vận sẽ đem xác chúng đi chôn. Trong khi chuyển tải các tử thi, anh em phát giác ra một cán binh còn sống! Anh ta nằm giả chết! Trên lưng anh ta có khẩu K54! Anh ta là cấp chỉ huy!

Hai Biệt Động Quân áp tải tên Việt-Cộng tới trước mặt tôi. Anh ta là người Miền Bắc, anh ta cũng cỡ tuổi tôi, hăm năm, hăm sáu là cùng. Tôi chỉ chỗ cho anh ta ngồi, rồi mời cho anh

ta một điều thuốc lá Lucky không đầu lọc. Tôi không ra lệnh trói tay, bịt mắt anh ta, vì tôi nghĩ, chút nữa đây, chắc chắn sẽ có những phóng viên ngoại quốc tìm tới lấy tin vùng giao tranh, và họ sẽ chứng kiến cách đối xử với tù binh của Quân Đội Việt-Nam Cộng-Hòa.

“Anh tên là gì? Quê quán ở đâu? Bao nhiêu tuổi? Cấp bậc gì? Chức vụ gì? Đơn vị nào?” Tôi từ tốn hỏi.

Tôi vừa dứt lời, anh cán binh Việt-Cộng đã vội vàng nhanh miệng, lễ phép trả lời:

-Thưa thủ trưởng, em là người Hà Nam Ninh, em tên Lê Hữu Phòng, hăm năm, hàm thiếu úy, thủ trưởng xê một, hát mười lăm.

Không ngờ anh chàng này lại có vẻ liến thoắng và bạo dạn quá, tôi thắc mắc,

- Vậy chứ “xê” là gì? “Hát” là gì?

- Dạ xê (C) là đại đội, hát (H) là tiểu đoàn đấy ạ!

Chợt nhớ ra mẫu điện đàm nghe được đêm Hai Mười Chín Tết, tôi vội hỏi,

- Có phải Sa-Thầy là H 15 không? Còn Hồng-Lĩnh là ai vậy?

- Dạ Sa-Thầy là phiên hiệu của Tiểu Đoàn H 15, còn Hồng Lĩnh là phiên hiệu của Tỉnh Đội Gia-Lai.

- H 15 có đại đội đi đầu bị lạc. Có phải C 1 bị lạc từ đêm Hai Mười Chín Tết không?

Tên cán binh trở mặt:

-Thì ra thủ trưởng cũng biết chuyện đơn vị của em bị đi lạc ư?

Tôi gật gù,

- Biết chứ! Bây giờ anh phải khai cho rõ, C1 ở đây từ lúc nào? Thành phần còn lại của H 15 hiện nay ở đâu?

Nghe tôi hỏi, tên Việt-Cộng chợt ngẩn người ra có vẻ suy nghĩ, bần khoản. Một phút sau, y chậm rãi kể, với bộ điệu rất thành thực,

- Đêm Hăm Chín tụi em đi đầu theo anh giao liên dẫn đường. Vừa vượt qua xa lộ Vĩnh Lộc thì có một đoàn xe Mỹ chạy tới,

đoàn quân bị cắt ngang, đại đội em đã vào tới Chợ Mới, nhưng toàn bộ đại đơn vị còn bị kẹt trong ruộng khoai mì và đồng cỏ tranh. Chúng em bị mất liên lạc với tiểu đoàn từ đó. Anh giao liên dẫn tụi em tới điểm tập kết nơi lòng một con suối, rồi giao tụi em cho một cán bộ nằm vùng. Ông này dẫn tụi em vào căn nhà dưới dốc để ém quân chờ, căn dặn tụi em không được tự ý nổ súng, không được đi đâu, nếu ông ta chưa quay lại đón. Tụi em cứ chờ

mãi cho tới sáng nay thì bị tập kích. Quân Cộng-Hòa bắn rất quá, không chừa một tấc đất nào. Tụi em không chống đỡ kịp. Tất cả quân số của C 1 là hai mươi ba người, chết hết, còn lại mình em thôi! Em nhờ có cái cối xay bằng đá che chở mà sống sót. Đến lúc quân Cộng-Hòa vào lục soát, em chỉ còn cách giả chết để chờ cơ hội thoát thân. Không dè bị buộc chân kéo lê trên gạch đá, đau quá em đành phải ngồi dậy tự thú!

Nghe xong lời khai của tên tù binh, tôi mới thấy mình quả là quá ơ hờ với cái vụ tìm hiểu trận liệt, biên chế của địch. Đâu ngờ, mẩu điện đàm ngắn ngủi mà tôi tình cờ nghe được lại là cuộc đàm thoại của đơn vị chủ công địch nhắm vào thành phố

Pleiku nhân dịp ngưng bắn đầu năm. Chắc không ai biết chuyện chuyển quân này của Việt-Cộng đâu! Mà dù có biết cũng chẳng ai thèm để ý đề phòng! Vì ai cũng tin Tết này sẽ hưu chiến, Tết này sẽ hòa bình. Ta không bắn địch, địch cũng không bắn ta. Có Ủy Hội Quốc Tế đứng ra bảo đảm, khỏi lo lắng gì!

Rồi tôi lại nghĩ, nếu tình báo của ta không quá ơ hờ, thượng cấp không quá ngây thơ tin tưởng vào những lời hứa cuội của kẻ thù, thì tôi đã không nhận được lệnh phải tập trung vũ khí của đại đội, bỏ vào kho, khóa cứng lại!

Khẩu đội cối 60 ly của Trung Sĩ Tánh vừa tới, còn đang loay hoay kiểm vị trí đặt súng. Binh Nhứt Ngẫu, xạ thủ cối, hai tay ôm cái bàn tiếp hậu trước ngực chờ lệnh. Binh Nhì Nguyễn Sang chậm chạp dang hai chân lấy thế, rồi từ từ hạ cái đòn gánh tám quả đạn 60 ly xuống trước mặt tôi.

Ngay lúc ấy tôi chợt thấy ánh mắt người tù binh như rực sáng. Rồi nhanh như cắt, anh ta bật người dậy, chồm lên, lao vào giựt khẩu Garant M1 trên vai Binh Nhì Sang!

Tôi sửng người, vài giây sau mới kịp rút khẩu Colt ra khỏi vỏ. Thật là khó can thiệp khi hai người này cứ liên tục di động! Tên Việt-Cộng và Binh Nhì Sang ra sức giằng co, giành giựt khẩu súng. Giờ này thằng Việt-Cộng đã trở nên vô cùng hung hãn, nó nhe răng cắn lia lịa vào tay Sang, khiến anh này la lên “Oai oái!”

Bất ngờ, một tiếng “Rốp!” vang lên, cuộc vật lộn chấm dứt!

Sẵn trên tay cái bàn tiếp hậu, Binh Nhứt Ngẫu, đã nhanh trí, thẳng cánh nện một phát ngay đỉnh đầu tên cán binh, cứu nguy cho Binh Nhì Sang! Thuở đó cối 60 chưa có bàn tiếp hậu bằng nhôm. Bàn tiếp hậu cối 60 được đúc bằng sắt ròng nên rất nặng, mặt sau thì lồi lõm. Vì vậy, chỉ với một cú đập, tên Việt-Cộng đã vỡ óc, lìa đời.

Sự việc diễn biến nhanh tới mức không thể tưởng tượng được! Tôi bị bất ngờ đã đành, ông Donald còn sửng người hơn

tôi. Ông ta cứ đứng ngó ra như vừa sực tỉnh một cơn mê lạ lùng.

Binh Nhứt Trần Ty đưa cái ống liên hợp cho tôi. Có lệnh của ông liên đoàn trưởng:

“Rút quân gấp! Coi chừng bị đánh chặn ở cổng trại Địa Phương Quân!”

Tôi lấy làm ngạc nhiên vì, rõ ràng tôi vừa xuất phát từ căn nhà sập, ở ngay trước cổng cái trại Địa Phương Quân ấy để tràn xuống dưới này, nay lại nói trong doanh trại đó có địch? Chẳng lẽ cái trại ấy đã bị Việt-Cộng chiếm rồi?

Thế là chúng tôi lại men theo đường cống thoát nước trở lại khu nhà sập trên Ngã Tư Bưu Điện.

Đại Úy Dzénh đang lấp ló sau một gốc cây, thấy tôi ông bèn ra dấu,

- Coi chừng! Trong đồn Bảo An có Việt-Cộng. Chúng nó vừa bắn ra làm hai anh Thiết Giáp bị thương. Trung tá liên đoàn trưởng đang chờ ông bên hàng hiên đằng kia!

Cái đồn Bảo An này từ lâu là nơi đồn trú của Đại Đội Yểm Trợ và Công Vụ Tiểu Khu Pleiku, sau này nó mang tên Trung Tâm Yểm Trợ và Tiếp Vận Tiểu-Khu cho tới ngày Pleiku bị di tản, tháng Ba năm 1975.

Trung Tá Dong và nhóm cố vấn Hoa-Kỳ đang đứng lố nhố sau mấy chiếc M113 đậu dọc lề đường Hoàng Diệu, trước rạp hát. Trong lúc tôi nói chuyện với Trung Tá Dong thì Đại Úy Donald cũng trao đổi đôi điều gì đó với nhóm cố vấn Mỹ.

Trung Tá Dong cho tôi biết, Bộ Chỉ Huy Tiểu Khu Pleiku vừa xác nhận rằng, doanh trại của Đại Đội Yểm Trợ và Công Vụ Tiểu Khu Pleiku đã bị Việt-Cộng chiếm giữ từ Giao Thừa. Từ đây, chúng đã bắn B 40 ra đoạn đường Hoàng Diệu trước mặt Tòa Hòa Giải, làm cháy hai chiếc M 113 của ta. Ông ra lệnh cho tôi phải tái chiếm doanh trại này càng nhanh càng tốt.

Cơ ngơi của trại lính Địa Phương Quân này rất rộng, nó được bao quanh bằng hai lớp rào và một hệ thống công sự phòng thủ kiên cố. Phần đối diện với Ty Bưu Điện là văn

phòng, cơ xưởng, kho tàng. Phần đối diện với Tòa Án Hòa Giải là cư xá sĩ quan và hội quán. Tôi đã có dịp ăn, nghỉ ít lâu ở nhà một người quen trong cư xá này nên rất thông thuộc đường đi nước bước trong khu doanh trại này.

Chỉ có một con đường duy nhất để tiến vào doanh trại là cổng chính. Hai bên cổng chính là hai pháo đài, hiện đang bỏ trống.

Tiểu đội của Trung Sĩ Nguyễn Hữu Có vừa ào vào làm chủ cái lô cốt bên phải thì tiểu đội của Trung Sĩ Đoàn Văn Lụa cũng chiếm xong vọng gác bên trái, vọng gác này có một khẩu đại liên 30.

Tôi chỉ nhảy vài bước là đã tới cái ụ súng đại liên.

Thường ngày thì khẩu súng cộng đồng này hướng ra Ngã Tư Bưu Điện trên đường Hoàng Diệu. Giờ này tôi cho nòng súng quay ngược vào sân cờ. Ông Đại Úy Donald theo sát bên tôi. Ông đang lên cò khẩu AK 47. Lúc còn ở dưới dốc Lò Heo, tôi và ông Donald lựa cho mình mỗi người một khẩu AK chiến lợi phẩm, vì chúng tôi chỉ có súng ngắn. Tấn công mục tiêu mà có súng liên thanh thì vững tâm hơn nhiều. Lúc này thì sau lưng ông Donald có một hiệu thính viên Mỹ đi theo. Anh lính Mỹ trẻ này được trang bị một máy PRC 25 và một khẩu Carbine M1. Đi trận mà bộ dạng chàng ta lại rất thông dong, thanh thoi như đang đi dạo phố.

Hiện thời tôi không biết địch nằm chỗ nào, cứ đi ló ngó trong sân, có khi chết oan. Tôi cho trung đội súng nặng và hai chiếc máy truyền tin nằm lại cổng chính vì sợ rằng kéo nhau “bầu đoàn thể tử”, cần câu, ăng ten, dềnh dàng thì chỉ tổ làm mồi cho B40! Vả lại, đánh nhau trong khu nhà cửa, doanh trại, cứ dùng thủ lệnh, khẩu lệnh, vừa nhanh lại vừa tiện. Thấy tôi làm thế, ông Donald cũng ra dấu cho anh hiệu thính viên Mỹ ôm cái máy PRC 25 ngồi lại trong vọng gác bên cổng chính.

Tôi phân nhiệm vụ cho Trung Đội 3 vừa là thành phần trừ bị, vừa trấn giữ con đường xuống dốc Lao Xá Pleiku. Trung Đội 1 và 2 sẽ là lực lượng chủ công.

Đất được chia cho hai cánh quân, theo trục tiến Bắc Nam, lấy trụ cờ làm ranh. Trung Úy Rạng đi cùng Trung Sĩ Nhứt Khôi của Trung Đội 2, chỉ huy cánh bên phải chiếm các văn phòng, hội trường và những lô cốt sát rào bên Hoàng Diệu. Tôi và ông Donald đi theo cánh bên trái của Trung Sĩ Nhứt Ngọ tiến chiếm khu kho chứa hàng, và khu cơ xưởng bảo trì quân xa.

Mặt trời đã lên cao, nhưng toàn cảnh của doanh trại như còn chìm trong một giấc ngủ sâu. Im lặng tới lạnh gáy, rợn người.

Sau mỗi ô cửa, sau mỗi lỗ châu mai có thể là một họng RPD hay AK47 sẵn sàng nhả đạn. Chúng tôi nhướng mắt, đồng tai, thận trọng từng bước, đi tìm Thần Chết.

Bất ngờ, “Oạch!” Binh Nhì Ngô Sanh vì cứ phải liên tục ngồng cổ canh chừng những ô cửa, những lỗ châu mai, đã vô tình đập nhầm một cục đá nên ngã bổ nhào về phía trước, chúi đầu vào bức vách tôn gây nên một tiếng “Ầm!”

Sanh không mang nón sắt, mà đội nón đi rừng, nên cú té đập đầu đã làm anh ta đau ngất ngư!

Trung Sĩ Nhứt Ngọ vừa đưa tay đỡ Ngô Sanh, vừa cảm râm, “Tổ cha mày! Cái thằng ăn hại!”

Ngô Sanh vừa xuýt xoa “Á! Á! Đau!” vừa lồm cồm đứng lên, dơ tay phủi bụi dính áo quần. Rồi lờ quờ làm sao, ngón tay của chàng ta lại móc ngay vào cò khẩu Thompson đang đeo trước ngực!

Thế là “Pằng! Pằng! Pằng!...” đạn nổ liên thanh! Thompson là thứ súng nhạy cò nhứt, nhiều khi chỉ cần nện mạnh báng súng trên nền đất là cơ bả đã thụt xuống, đạn tuôn ra cả tràng. Cũng may, mười mấy viên Thompson của Ngô Sanh đã bay hết vào tường mà không trúng ai!

Ông Ngọ chưa kịp la hét, đá dít anh lính bất cẩn thì bất thành linh, súng đạn nổ ran tứ phía!

“Bùm! Bùm! Đùng! Đùng! Oành! Oành! Chiu! Chiu!...”

Đủ mọi thứ tiếng nổ! Đại liên, trung liên, AK, thủ pháo, chóp nhóa, chói lòa, bụi khói khét lẹt, chỗ nào cũng có địch!

Đâu ngờ tràng đạn cướp cò của Binh Nhì Ngô Sanh đã vô tình trở thành hiệu lệnh cho địch khai hỏa!

May mắn là chúng tôi mới xuất phát, chưa lún sâu trong vùng địch kiểm soát nên thiệt hại chưa có gì đáng kể.

Vì địch đã lộ diện, nên tôi quyết định cho quân mình khoanh vùng, tiến chiếm từng phần của mục tiêu, thay vì ào lên một lượt. Hai cánh quân của ông Ngọ và ông Khôi giữ hàng ngang, rồi thận trọng tiến chiếm từng nhà, từng ụ súng.

Hướng Đông với nhiều lô cốt có mái che nên việc tiến quân rất vất vả và nguy hiểm. Vừa chiếm xong cái lô cốt đầu tiên, Trung Đội 1 đã bị chặn lại bởi một khẩu thượng liên đặt trên vọng gác Tây Nam của doanh trại; ít nhất cũng năm, sáu Biệt Động Quân đã bị cây súng liên thanh này đốn ngã.

Tôi nghĩ rằng cái chòi gác này rất cao, người ngoài đường cũng trông thấy, nên chạy ra cổng chính nhờ chiếc M113 có khẩu 106 ly giúp một tay.

Quả đúng như tôi dự trù, người nào đứng tại Ngã Tư Bưu Điện đều có thể nhìn rõ mồn một những tia lửa phát ra từ khẩu RPD trên vọng gác kia. Chỉ cần hai quả 106 ly là cái chòi gác biến mất.

Muốn tiến chiếm các lô cốt và khu cơ xưởng, chúng tôi phải di động liên tục. Vào tới đây rồi thì ai cũng phải đánh nhau, bất kể là quan hay lính. Tôi, ông Donald và Trung Sĩ Có hợp thành một tổ ba người. Ông Donald giữ nhiệm vụ ghìm khẩu AK 47 bảo vệ cho tôi và Có luân phiên đánh lựu đạn.

Thanh toán xong cái lô cốt giữa sân cò, cả đại đội hò reo xung phong lên khu cơ xưởng sửa chữa quân xa và hội quán.

“Ùm! Ùm!...Oành! Oành!...” Lựu đạn của ta, thủ pháo của địch đua nhau ném qua, ném lại; trung liên, tiểu liên thì nổ đùng đùng không dứt! Hai lỗ tai tôi lùng bùng như sắp điếc đặc tới nơi!

Tới đầu dãy nhà chứa xe, trong đám bụi khói mù mịt, thay vì chạy theo tôi về bên trái, thì ông Donald lại chạy theo Trung Úy

Rạng rẽ sang bên phải, nơi đây có cái cổng sắt dẫn sang cư xá sĩ quan.

Bất ngờ, tôi thấy B 40 phụt lửa chói lòa, cùng tiếng súng liên thanh “Cảnh! Cảnh!” phát ra từ nóc một lô cốt lộ thiên nơi đầu nhà chứa vật liệu xây dựng. Đây là một ổ đại liên 30 và B 40! Tai tôi nghe tiếng đạn B 40 nổ, cùng lúc mắt tôi nhìn thấy Trung Úy Rạng và ông Donald loạng choạng, chúi người vào nhau, gục trên nền đất. Phải nhảy hai bước dài, tôi mới tới sát cái bờ tường chất bằng bao cát có họng súng đang nhả đạn liên thanh. Một quả MK3, tiếp theo là một quả M26 được rút chốt.

Không cần kiểm soát lại kết quả của hai trái lựu đạn, tôi phóng tới bên ông Donald và Trung Úy Rạng. Ông Donald nằm gục mặt trên sân, cái nón sắt bị bắn toác nửa phần sau gáy, mặt ông đầy máu, ngực ông đầy máu, vai ông đầy máu, người ông chỗ nào cũng có máu!

Tôi lắc lắc vai ông,

“Donald! Donald! Donald!”

Bạn tôi không nghe được tiếng tôi gọi! Bạn tôi nằm bất động! Bạn tôi đã chết rồi!

Tôi cố gắng lật mặt ông, nhìn ông lần cuối. Mắt ông nhắm nghiền, miệng ông mím chặt, chiếc nón sắt nghiêng một bên, máu trong nón sắt trào ra lênh láng.

Bên cạnh Đại Úy Donald Allen Evans, Trung Úy Lưu Danh Rạng nằm co quắp như một con tôm. Nửa mặt anh cùng với cái nón đi rừng đã bị bắn bay đi đâu mất, ngực anh máu còn phun phì phì! Anh Rạng và ông Donald, mỗi người ít ra cũng lãnh trên mười vết thương!

Tôi đau buồn từ từ đứng dậy, dơ tay ra dấu gọi Trung Sĩ Có, tính chuyện cho người đỡ xác ông Donald và xác anh Rạng ra ngoài. Đâu ngờ, “Toác! Toác! Toác!...” tai tôi vừa nghe tiếng nổ thì bên sườn phải của tôi đã bị vật gì đó xuyên vào! Viên đạn AK 47 không trúng cái báng súng mà tôi đeo bên hông, viên đạn không chạm chiếc áo giáp mà tôi đang mặc, viên đạn chui vào ngay cái khe nằm giữa hai mảnh giáp hộ thân!

Người tôi bỗng nhẹ tênh! Không thể giữ nổi thăng bằng trên đôi chân, tôi đành gục xuống! Trung Sĩ Có nhảy tới đỡ tôi. Rồi Có cũng ôm ngực, gục xuống theo tôi!

Một toán người ào tới. Có tiếng Trung Sĩ Nhứt Nguyễn Nhơn, Trung Đội Phó Trung Đội 1,

- Trung úy bị thương rồi! Thằng Có cũng bị thương rồi! Tụi bay vác trung úy và thằng Có ra ngoài đường mau lên! Mau lên!

Súng tiếp tục nổ ran cùng tiếng la “Xung phong! Xung phong! Biệt Động Sát! Biệt Động Sát!...” vang vang, ồn ào, hỗn loạn...

Một người lính vừa dìu tôi vừa chạy, gần tới cổng thì quy xuống; anh ta bị trúng đạn vào lưng!

“Long! Long! Don’t worry! Don’t worry! I’ll help you!”

(Long! Long! Đừng lo lắng! Đừng lo lắng! Tôi sẽ giúp anh!)

Người mới la lên là Trung Úy Bailey, Cố Vấn của Tiểu Đoàn 11 Biệt Động Quân. (Tôi không nhớ First Name của Trung Úy Bailey.)

Bailey đã có mặt kịp thời, anh dang hai tay đỡ tôi dậy, rồi phóng thật nhanh ra đường. Sau lưng anh, đạn đại liên của địch “Chú! Chú! Chú!...” đuổi theo!

Ra tới chỗ an toàn, Bailey đặt tôi xuống vệ đường. Tôi thấy ngực mình nặng vô cùng, không thể thở. Bailey cởi cái áo giáp của tôi ra, vứt bên vệ đường, rồi xé luôn cái áo hoa tôi đang mặc để tìm vị trí viên đạn đã chui vào. Anh quỳ bên tôi, hai bàn tay xoè rộng. Anh để hai tay trên ngực tôi, rồi nhấn xuống, nhả ra, làm hô hấp nhân tạo, giúp tôi thở dễ hơn. Mỗi khi tay Bailey đè xuống, máu tôi lại phun ra, khi Bailey nhả tay ra, máu lại chạy ngược vào lồng ngực!

Lúc sau tôi đã thở dễ dàng trở lại. Bailey trao tôi cho Ban Quân Y của liên đoàn. Y tá không dám bịt miệng vết thương lại, vì sợ máu ứ trong lồng ngực. Tôi nằm nghiêng bên phải, máu tiếp tục tuôn ra, máu tràn xuống mặt đường.

Nghe tin tôi bị thương, Trung Tá Đồng vội chạy tới. Ông quỳ xuống bên tôi, cầm tay tôi, ông dịu dàng,

-Long ơi! Long ơi! Em không sao chứ?

Trung Tá Hồ Hữu Đống xưa nay thường nói năng cộc lốc, không văn hoa, không tình cảm. Vậy mà hôm nay, lần đầu thuộc cấp nghe ông gọi một sĩ quan dưới quyền bằng đại danh từ “Em”, thiết tha như thể là ông ta đang gọi đứa em ruột thịt của mình.

Sau khi mời cho tôi một miếng xì gà, Trung Tá Đống gọi Thiếu Tá Thi tới và ra lệnh,

-Thằng Long mà vào không được thì không ai vào nổi đâu! Ông bảo “già” Dzénh rút toàn bộ Đại Đội 1 ra chốt mấy cái pháo đài ngoài cổng, rồi kêu “cha” Tánh đốt cái trại Địa Phương Quân này cho tôi.

Lúc Đại Úy Tánh (Thiết Giáp) bắt đầu công tác phun lửa đốt khu doanh trại Địa Phương Quân thì tôi được xe cứu thương đưa về Quân Y Viện Pleiku.

Người ta đưa thẳng tôi vào Phòng Chụp X Quang mà chẳng qua thủ tục nhập viện nào cả. Sau đó tôi được chuyển về Ngoại Thương 2.

Người chỉ huy Ngoại Thương 2 là Trung Úy Y Sĩ Lê Văn Thới. Ông xem xét tám hình chụp viên đạn rồi gật gù,

-Không mổ được! Viên đạn nằm sát trái tim. Mổ lảng quáng chạm phải trái tim thì phiền! Cứ để viên đạn nằm đó, ít lâu sau mỡ sẽ bọc quanh nó như cái kén của con tằm. Thế là yên!

Phòng sĩ quan có bốn cái giường. Tôi nằm ở giường số 3. Giường số 4 còn để trống. Có hai ông Thiết Giáp nằm sẵn trong phòng này trước khi tôi nhập viện, đó là Trung Úy Triết Chi Đoàn Trưởng 1/3 Chiến Xa và Thiếu Úy Tài Chi Đoàn Trưởng 2/3 Thiết Vận Xa. Đêm qua hai ông Thiết Giáp này đều bị Việt-Cộng bắn cháy xe, một ông gãy tay, một ông phỏng nặng. Đại đội trưởng Biệt Động Quân và chi đoàn trưởng Thiết Giáp cùng trực thuộc lực lượng trừ bị của Vùng 2 thì chẳng lạ gì nhau, nên ba chúng tôi gặp nhau mà chẳng cần phải tự giới thiệu dài giòng.

Nằm trong phòng dành cho sĩ quan được một ngày, tôi thấy ngột ngạt khó thở quá, nên xin Bác Sĩ Thới cho tôi ra phòng ngoài.

Sáng Mừng Hai tôi nhờ hai y tá chuyển chiếc giường bệnh của tôi qua khu dành cho hạ sĩ quan và binh sĩ. Phòng này tuy ồn ào, lộn xộn, nhưng rộng rãi, thoáng đãng và vui vẻ hơn.

Binh Nhứt Phạm Công Cường nằm trong Ngoại Thương 3 đã nghe tin tôi bị thương nên tìm tới thăm. Cường cho tôi hay số người bị thương nhập Quân Y Viện Pleiku đã quá mức chứa, do đó phải chia sẻ bớt cho Quân Y Viện Qui Nhơn, và Chinook Mỹ đã đem ông chuẩn úy đi từ chiều Mừng Một Tết rồi.

Ngày đó, tôi chỉ tiếp xúc với ông chuẩn úy Khóa 25 Thủ Đức này có vài phút, tên tuổi của ông ấy tôi quên mất rồi! Tới nay, tôi chỉ còn nhớ rằng ông ta bị cận thị nặng, cặp kính trắng hơi dày. Ông ấy có phong thái của một nhà mô phạm hơn là một ông Biệt Động Quân. Tôi hi vọng rằng, bài viết này sẽ tới tay ông; hi vọng hiện nay ông còn sống, và còn nhớ tới cái đơn vị Biệt Động Quân mà ông đã phục vụ trong thời gian vừa đúng một ngày.

Tết Mậu Thân có ba ngày hưu chiến, vậy mà tính từ Giao Thừa cho tới trưa Mừng Một, thời gian chưa qua một ngày, mà đơn vị tôi đã có gần hai chục người vừa chết, vừa bị thương, cả Trung Úy Rạng và tôi đều bị loại ra ngoài vòng chiến, chỉ còn ông Thượng Sĩ Nguyễn Em là người mang cấp bậc cao nhứt; đại đội tôi thực sự đã thành một đơn vị “mồ côi”.

Tổng Công Kích Tết Mậu-Thân 1968 của Việt-Cộng đã gây nên biết bao cảnh chết chóc, hoang tàn, đổ nát khắp Miền Nam. Dã man nhứt là cuộc thảm sát ở Huế, nơi đây Việt-Cộng đã xử tử hàng ngàn người dân vô tội rồi chôn vùi thân xác họ trong những ngôi mồ tập thể.

Trong cuộc chiến tranh Việt-Nam Thế Kỷ 20 vừa qua, quân dân Miền Nam đã quá nhân từ, cả tin, dễ dãi và ơ hờ, trong khi đó người Cộng-Sản lại vô cùng gian manh, dã man và xảo trá.

Chúng ta đã bị địch lừa gạt, nên cứ tin tưởng vào những viễn ảnh hòa bình của Hiệp Định Geneve năm 1954, rồi Hiệp Định Paris năm 1973; kết quả sau cùng, chúng ta phải trả giá là ngày Ba Mươi tháng Tư năm 1975 Miền Nam hoàn toàn sụp đổ.

Thấm thoát đã nửa thế kỷ trôi qua, trong lồng ngực của tôi, cái đầu đạn AK 47 vẫn nằm yên bên cạnh trái tim, và mỗi khi trở trời, tôi lại cảm thấy râm ran cả một vùng da bụng quanh nơi viên đạn chui vào.

Mộ bia của anh Rạng thì không biết có còn không? Vì sau ngày Ba Mươi tháng Tư năm 1975 nghĩa trang của những người thua trận đã trở thành hoang phế.

Còn ông Donald, sau lần hát “The Star” cho tôi nghe trên đồi Holloway, đã không còn hằng đêm ngắm về một vì sao, nhớ quê. Ông đã yên giấc nghìn thu trên đất nước của ông rồi.

Đêm đêm, trong khu Vietnam Veterans Memorial ngay giữa lòng thủ đô Washington D.C của Hoa-Kỳ, bức tường đá đen

nhìn giống như một khung trời sâu thẳm thẳm, trên đó những cái tên sơn màu trắng, cũng lấp lòe, lấp lánh như những vì sao trên trời. Tên ông đã được khắc sâu trong lòng đá. Với người dân Hoa-Kỳ thì cái tên Donald Allen Evans đã thành bất tử!

(Hình chụp tên Donald A Evans trên bức tường đá đen.)

Và riêng tôi, mỗi năm vào dịp Xuân về, tôi đều nhớ tới người bạn vong niên của mình, nhớ câu chúc Tết trọ trọ, lơ lơ bằng tiếng Việt:

“Chúc mừng năm mới!...”

Tiếp đó là hình ảnh ông nằm sõng xoài trên nền đất, máu đỏ đầy mình, lặng thinh không trả lời tôi réo gọi bên tai, “Donald! Donald! Donald!”

Có những chuyện xảy ra trong đời, vì quá bi thương, nên người ta muốn quên đi, nhưng không làm sao quên được! Có những điều, người ta muốn kể lại, nhưng vừa mở miệng, đã nghẹn lời!

Mãi năm mươi năm sau ngày ấy, tôi mới viết lại chuyện này được trọn vẹn, vì trước đây, mỗi lần bắt đầu câu chuyện, tôi lại thấy mắt mình cay cay, không biết làm cách nào để có thể ngăn đôi giòng lệ tuôn rơi, nên đành gác bút.

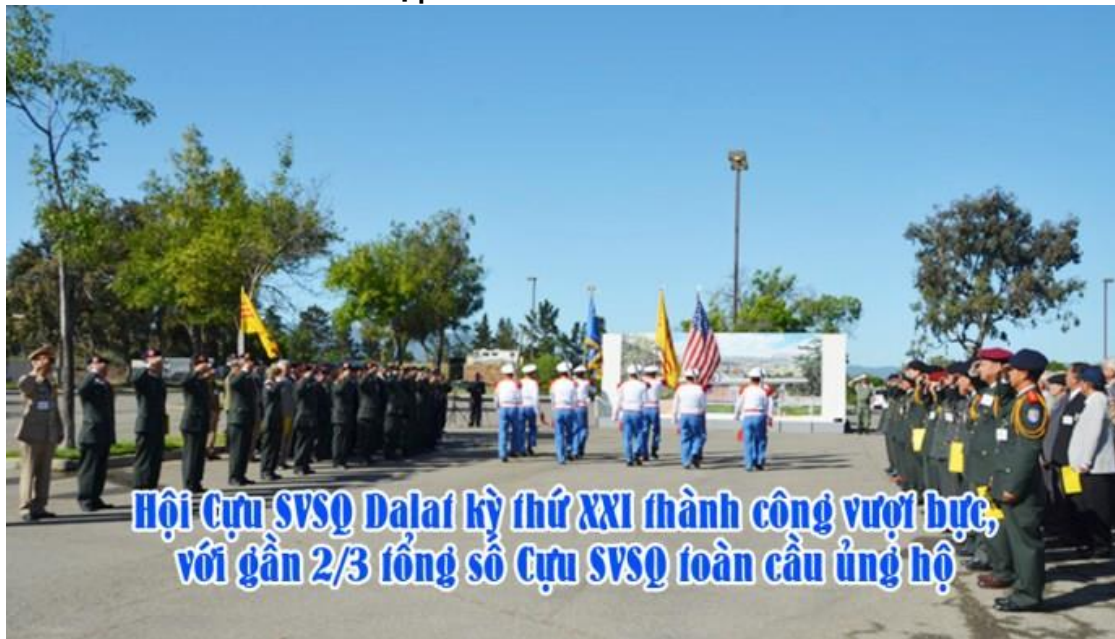
Vương Mộng Long-K20
(Seattle một ngày đầu Xuân 2018)

ĐẠI HỘI CỰU SVSQĐÀ LẠT KỲ THỨ 21 THÀNH CÔNG VƯỢT BỨC GẦN 2/3 TỔNG SỐ CỰU SVSQ TOÀN CẦU ỦNG HỘ

[May 23, 2018](#) [luongtruong](#) [Hải ngoại 1](#)

SAN JOSE (TMN News).— Đại Hội Cựu SVSQ Trường Võ Bị Quốc Gia Toàn Cầu kỳ thứ XXI trong 3 ngày 11, 12 & 13 tháng 5 năm 2018, diễn ra tại Thung Lũng Hoa Vàng San Jose đã thành công vượt bậc. Hai vị Chỉ Huy Trưởng quân trường danh tiếng nhất Đông Nam Á (TVBQGVN) đã hiện diện. Đó là cựu Trung Tướng Lâm Quang Thi và cựu Đại Tá Đỗ Ngọc Nhận. Các cựu SVSQ khắp thế giới (kể cả nội địa VN) đã tụ hội về Bắc California là 314 người, bao gồm 72 phu nhân của một số cựu SVSQ Võ Bị. Ngoài ra, 324 cựu SVSQ khắp nơi đã gửi thư hoặc email ủng hộ Đại Hội. Đây cũng chính là Đại Hội ghi dấu 70 năm Danh Dự & Truyền Thống của quân trường Võ Bị Quốc Gia VN thành lập từ năm 1948.

Ba (3) ngày Đại Hội đã diễn ra nhịp nhàng và thực tốt đẹp tại San Jose Scottish Rite Center, trên một ngọn đồi hùng vĩ mà một số cựu SVSQ Dalat mơ tưởng rằng ***“chúng ta đang trở lại ngọn đồi 1515 của Trường Mẹ”***.

Dịp này, Đại Hội Đồng cựu SVSQ/TVBQGVN quyết định tu chính Bản Nội Quy của Tổng Hội: Hủy bỏ Hội Đồng Tư Vấn & Giám Sát, và thay vào đó là Hội Đồng Điều Hành Đại Diện Các Khóa TVBQGVN. Hội Đồng này có thẩm quyền tối cao khi xảy ra một vấn đề khó giải quyết.

– Tối Thứ Sáu ngày 11 tháng 5/2018, từ 7:30 tối Lễ Truy Diệu Truyền Thống của TVBQGVN diễn tiến vô cùng long trọng, với sự chủ tọa của Cựu SVSQ K.12 Lưu Vĩnh Lữ (cựu Giám Đốc Nha Báo Chí VNCH). Buổi lễ nhằm tưởng nhớ đến anh linh những CSVSQ/TVBQGVN đã hy sinh mạng sống vì Tổ Quốc. Trong lời truy điệu có một câu nằm lòng của các Sĩ Quan Võ Bị là **“Chúng tôi không cầu an lạc dễ dàng, mà chỉ khát khao gió mưa cùng nguy hiểm”**. Đây cũng là nội dung biểu ngữ được trưng cao trong phòng họp Đại Hội Đồng suốt 2 ngày chính của Đại Hội XXI.

– Thứ Bảy ngày 12/5.- Sau diễn văn khai mạc bởi CSVSQ Nguyễn Trọng Nhi K.20 (Cựu Thiếu Tá binh chủng Nhảy Dù QLVNCH) là cuộc bầu chọn Chủ Tọa Đoàn gồm 5 CSVSQ và Thư Ký Đoàn 2 CSVSQ, có trách vụ điều hành Đại Hội Đồng suốt 2 ngày chính của Đại Hội. Cuộc bầu cử Tổng Hội Trưởng diễn ra rất sôi nổi, với 2 CSVSQ được đề cử là Lưu Xuân Phước và Đinh Tiến Đạo. **Kết quả CSVSQ Lưu Xuân Phước K.24 đã đắc cử Tân Tổng Hội Trưởng với 146 phiếu tín nhiệm.**

– Chủ Nhật ngày 13/5.- Các Đại Diện 21 khóa hiện diện đã bầu chọn Hội Đồng Điều Hành Đại Diện Các Khóa TVBQGVN với 5 CSVSQ gồm: **Huỳnh Công Kính K.25, Trần Quang Thành K.27, Hồ Thanh Sơn K.28, Trần Trọng Lợi K.30 & Trần Trung Tín K.31.**

Đại Hội Đồng ngày này đã biểu quyết thông qua những quyết định về quyền sách “TVBQGVN theo dòng Lịch Sử” và đặc san Đa Hiệu.

Ngày cuối Đại Hội, Bản Tuyên Cáo được Đại Hội Đồng Toàn Cầu kỳ thứ XXI chấp nhận như sau:

TUYÊN CÁO. Đại Hội Tổng Hội Cựu SVSQ Trường Võ Bị Quốc Gia VN kỳ thứ XXI tổ chức tại San Jose, California, Hoa Kỳ trong 3 ngày 11, 12 & 13 tháng 5 năm 2018 long trọng tuyên cáo:

Nhân định.- 1) Những xáo trộn hiện nay của Tổng Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN đang làm phương hại đến sinh hoạt của Tổng Hội.

2) Đại Hội Đồng Cựu SVSQ/TVBQGVN kỳ thứ XXI được tổ chức tại San Jose, California do quyết định từ Đại Hội kỳ thứ 20. Đây là một Đại Hội Đồng có số lượng Cựu SVSQ ủng hộ và tham dự đông đảo nhất, chưa từng có từ trước đến nay.

Quyết nghị.- Từ các nhận định kể trên, Đại Hội Đồng kỳ thứ XXI Tổng Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN quyết nghị:

Thứ nhất: Tập thể Cựu SVSQ/TVBQGVN cương quyết giữ vững lập trường bảo vệ Chính Nghĩa Quốc Gia, nêu cao danh dự và truyền thống “Tự Thắng để Chỉ Huy” và “Tình Tự Võ Bị” của TVBQGVN.

Thứ hai: Tiếp tục hợp tác với các cộng đồng và đoàn thể chân chính tại hải ngoại, trong mục tiêu ***“giải thể chế độ Cộng Sản độc tài thống trị tại VN.”***

Thứ ba: Ủy nhiệm Cựu SVSQ Tổng Hội Trưởng nhiệm kỳ 2018-2020, trong thời gian ngắn nhất, tìm mọi phương cách khả hữu và hợp lý để ổn định Tổng Hội, hầu đáp ứng được nguyện vọng của các Cựu SVSQ/TVBQGVN.

Làm tại California ngày 13 tháng 5 năm 2018.

Đại Hội Đồng Tổng Hội Cựu SVSQ Trường Võ Bị Quốc Gia VN kỳ thứ XXI.

Vài nét độc đáo của Đại Hội kỳ XXI của Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN

Buổi tối, hơn 600 CSVSQ/TVBQGVN & gia đình, cùng một số Đại Diện Cộng Đồng, Tổ Chức & Hôi Đoàn đã tham dự Dạ Hội bế mạc Đại Hội CSVSQ/TVBQGVN kỳ thứ XXI. Chương trình văn nghệ được dự luận chung coi là đặc sắc, chủ

động bởi Đoàn Phụ Nữ Lâm Viên và Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu.

Bên lề Đại Hội, đặc phái viên TMN News chúng tôi ghi nhận một vài điều độc đáo sau đây:

– 3 cựu Tổng Hội Trưởng hiện diện suốt 3 ngày Đại Hội là CSVSQ K.13 Trần Văn Thư

tức nhà văn Thùy Châu, CSVSQ K.16 Trần Khắc Thuyền & CSVSQ K.16 Lê Minh Ngọc.

– 3 cựu Chủ Bút đặc san Đa Hiệu cùng góp mặt là CSVSQ K.20 Lê Tấn Tài, CSVSQ K.24 Đinh Tiến Đạo & CSVSQ K.24 Nguyễn Phán.

– 2 vị Chủ Tịch Cộng Đồng VN hiện diện là CSVSQ Nguyễn Ngọc Tiên K.23 (Bắc California) & CSVSQ Trần Ngọc Thắng K.23 (Cựu Chủ Tịch Nam California).

– CSVSQ Quách Vĩnh Trường K.20 là Phế Binh QLVNCH cấp độ tàn phế 170% và CSVSQ Võ Kỳ Phong K.24 (Đệ cửu đẳng Taekwondo, chủ nhân 5 võ đường TKD tại miền Nam California).

– Lần đầu tiên, Đại Hội Võ Bì 2 năm 1 kỳ năm 2018 của Tổng Hội được sự ủng hộ của gần 2/3 tổng số cựu SVSQ còn sống sót thuộc 31 khóa Võ Bì (trong & ngoài nước VN) đã tham dự hoặc ủng hộ Đại Hội chính danh kỳ thứ XXI. [Tin Miền Nam News Agency, since 1970]

Chú thích 3 tấm hình:

Truy điệu.- Hình ảnh Lễ Truy Điệu Truyền Thống của Trường Võ Bì Quốc Gia VN.

HoiTruong.- Quang cảnh hội trường chính trong 3 ngày Đại Hội.

CHTDoNhan.- Cựu Chỉ Huy Trưởng TVBQGVN & 2 Cựu SVSQ. Hình từ trái qua phải: CSVSQ Nguyễn Quốc Nam K.22, Cựu CHT Đại Tá Đỗ Ngọc Nhận & CSVSQ Nguyễn Trọng Nhi K.20 (Trưởng Ban Tổ Chức Đại Hội).

TỔNG HỘI CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN TRƯỜNG VÕ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM TUYÊN CÁO PHẢN ĐỐI LUẬT AN NINH MẠNG CỦA QUỐC HỘI CỘNG SẢN VIỆT NAM

Kính gửi: Toàn thể Đồng Bào Việt Nam trong và ngoài nước.

Quốc Hội Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, một công cụ của Đảng Cộng Sản Việt Nam đã cho ra đời “Luật An Ninh Mạng” vào ngày 12 tháng 6 năm 2018, và sẽ có hiệu lực kể từ ngày 1 tháng 1 năm 2019.

Đây là một ngày đen tối cho Lịch Sử của Dân Tộc Việt Nam, khi mà Quyền Tự Do Ngôn Luận vốn đã bị áp chế, nay hoàn toàn bị cấm đoán, dẫn đến mọi quyền tự do khác cũng sẽ dần dần bị tước đoạt.

“Luật An Ninh Mạng” do Bộ Công An Cộng Sản Việt Nam soạn thảo theo khuôn mẫu “Luật An Ninh Mạng” của Trung Cộng nhằm gia tăng đàn áp những người còn lương tri, còn can đảm—lên tiếng phản kháng những bất công của chế độ độc tài, độc tôn—vạch trần âm mưu bán Nước của Đảng Cộng Sản Việt Nam cho Trung Cộng.

NHẬN ĐỊNH:

- Tự Do Ngôn Luận và Tự Do Tư Tưởng là các quyền căn bản của con người, đã được ghi trong Bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền của Liên Hiệp Quốc, mà Việt Nam là một thành viên.
- “Luật An Ninh Mạng” xâm phạm quyền Tự Do Ngôn Luận, quyền riêng tư và quyền sử dụng Internet của người dân; đây là luật của Đảng Cộng Sản Việt Nam độc tài, đảng trị, luôn muốn kiểm soát người dân về mọi phương diện.
- “Luật An Ninh Mạng” sẽ tác hại lên sự phát triển của đất nước và đời sống của người dân về mọi mặt: chính trị, kinh tế, văn hóa, giáo dục... ngăn chặn những giá trị cao quý, những

tiến bộ của nhân loại không cho lan tỏa đến Việt nam; mục đích là làm tê liệt tư duy của Dân Tộc Việt Nam, dẫn đến sự suy nhược, yếu hèn, dốt nát, để rồi trở thành nô lệ cho Trung Cộng.

- “Luật An Ninh Mạng” nhằm tạo những quy định khắt khe và những đòi hỏi gắt gao cho các công ty sở hữu mạng thuộc thế giới văn minh như Google, Facebook... ; để nếu họ rút ra khỏi Việt Nam, các công ty mạng của Trung Cộng như Baidu, WeChat... sẽ vào thế chỗ, hầu kiểm soát thông tin và đầu độc tư tưởng của người dân Việt Nam, mở đường cho việc thôn tính Việt Nam.

- “Luật An Ninh Mạng” dùng để dập tắt mọi ý kiến phản biện, để Đảng Cộng Sản Việt Nam ung dung bán Nước, dâng đất cho Trung Cộng, mà Người Dân Việt Nam không biết, không phản đối được vì không còn phương tiện.

TUYÊN CÁO:

- Cục lực phản đối và yêu cầu Quốc Hội Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam thu hồi “Luật An Ninh Mạng” vừa mới được thông qua vào ngày 12 tháng 6 năm 2018.

- Hoàn toàn ủng hộ mọi cuộc tranh đấu, mọi hình thức phản kháng của Đồng Bào Việt Nam trong và ngoài Nước, chống lại “Luật An Ninh Mạng” của Đảng Cộng Sản Việt nam.

- Vận động với Chính Phủ Hoa Kỳ và các Chính Phủ Dân Chủ, các tổ chức bảo vệ nhân quyền trên thế giới cũng như các đại công ty Google, Facebook... áp lực buộc nhà cầm quyền Cộng Sản Việt Nam phải tuân thủ những luật lệ, những tiêu chuẩn quốc tế về Tự Do trên Mạng Internet.

Làm tại Texas, Hoa Kỳ, ngày 16 tháng 6 năm 2018 Tổng Hội
Cựu Sinh Viên Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam
Tổng Hội Trưởng nhiệm kỳ 2018-2020

Texas, ngày 8 tháng 6 năm 2018
Tổng Hội Trưởng

CSVSQ Lưu Xuân Phước K24

VÕ BỊ KHÔNG CHIA HAI

Vũ Công Dân K23

Để rộng đường dư luận, đánh tan luận điệu, Võ Bị đang chia hai, Võ Bị có hai tổng hội, Võ Bị có hai đại hội 21 và Võ Bị có hai tổng hội trưởng.

Trước công luận, ĐẠI HỘI ĐỒNG trong ĐẠI HỘI 21 vừa tổ chức tại San Jose trong 3 ngày 11, 12, 13 tháng 5 năm 2018 gồm tuyệt đại đa số các cựu sinh viên sĩ quan trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam đã khẳng định rằng:

1- Võ Bị Không Bị Chia Hai.

Võ Bị chúng tôi không chia hai. Võ Bị chúng tôi chỉ có một Tổng Hội. Chúng tôi không bị vỡ làm hai, chỉ đang bị xáo trộn vì một nhóm cựu SVSQ có chân trong “Chính Trị Bolsa”, là người của các đảng phái chính trị bên ngoài, Việt Tân, TTCS và các tổ chức ngoại vi mập mờ dưới ô dù nghị quyết 36, đã xâm nhập vào nội tình Võ Bị, muốn thống trị Tổng Hội Võ Bị. Họ nắm được chức Tổng Hội Trưởng và thành lập Ban Chấp Hành gồm toàn là những tay chân, chức sắc của VT, TTCS trong một cuộc bầu cử có xấp xếp, gian lận ở Đại Hội hội 20 tổ chức năm 2016. Tập Thể Võ Bị chúng tôi đã phải giải quyết vấn nạn bằng một Đại Hội Bất Thường, gồm các đại diện

khóa và các hội trưởng của các hội địa phương, nhóm họp tháng 5 năm 2017 để quyết định cho Ban Điều Hành Đại Diện Các Khóa tạm thời điều hành Tổng Hội Võ Bị, cho đến khi Đại Hội 21 bầu lại Tổng Hội Trưởng và có Ban Chấp Hành mới. Trong Đại Hội Bất Thường, các đại diện khóa và các hội trưởng đã quyết định bất tín nhiệm ông Tsu A Cầu và không chấp nhận Ban Chấp Hành đương nhiệm. Thông cáo bất tín nhiệm đã được phổ biến rộng rãi toàn cầu nhưng cho đến nay họ vẫn tiềm danh.

Đại Hội 21 vừa qua tổ chức tại San Jose đã bầu được Tân Tổng Hội Trưởng cho nhiệm kỳ 2018-2020 là Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Lưu Xuân Phước Khóa 24.

2- Võ Bị Không có hai ĐẠI HỘI 21.

Thi hành quyết định của Đại Hội 20. Đại Hội 21 của Tổng Hội Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam đã được tổ chức tại thành phố San Jose tiểu bang California Hoa Kỳ trong 3 ngày cuối tuần 11, 12, 13 tháng 5 năm 2018. Đại Hội 21 vừa qua là một đại hội thành công nhất, số cựu sinh viên sĩ quan về tham dự đông nhất, 242 Cựu Sinh Viên Sĩ Quan, chưa từng có từ ngày thành lập Tổng Hội Võ Bị đến ngày nay. Chưa kể có 336 Cựu Sinh Viên Sĩ Quan khắp nơi ở hải ngoại gửi phiếu tán thành và bày tỏ quan điểm ủng hộ ĐẠI HỘI 21.

Những ai muốn tổ chức Đại Hội tại Nam Cali, Houston, Hà Nội, Hải Phòng, Sài Gòn là quyền của họ, trong quốc gia tự do, dân chủ này, chúng ta không làm gì được họ. Nhưng nếu chỉ có 3 khóa 19, 26, 29 với số đông và một phần thiểu số của 2 khóa 17, 18 sẽ tham dự họp ngày 22, 23, 24 tháng 6 năm 2018 tại Nam Cali, thì không thể xử dụng danh xưng Đại Hội XXI của Tổng Hội được, mà chỉ có thể gọi là ĐẠI HỘI LIÊN KHÓA 19, 26, 29, 17, 18. Nhớ rằng Võ Bị có 31 khóa và một khóa phụ. 3, 4, 5 khóa chỉ là thành phần thiểu số, quá ít! Trong xã hội dân chủ, văn minh, thiểu số phải phục tùng đa số.

3- Hãy về với Trường Mẹ, về với anh em Võ Bị.

Đoạn viết này tôi muốn tâm sự với anh Tsu A Cầu và Ban Chấp Hành tiềm danh đã bị truất phế và các cố vấn, cộng sự viên của anh.

Đại Hội 21 tháng 5 vừa qua tại San Jose là một đại hội thành công nhất từ trước đến nay, tổng số CSVSQ từ khắp nơi về tham dự đông chưa từng có trong 40 năm qua. Số tiền các CSVSQ yểm trợ tổng kết cuối cùng lên đến trên \$35,000.00 đã nói lên ý muốn của đa số cựu sinh viên sĩ quan trong sinh hoạt Võ Bị. Họ về tham dự Đại Hội 21 thật đông, là hình thức bỏ phiếu bằng chân, không chấp nhận anh Tsu A Cầu và Ban Chấp Hành tiềm danh. Họ về tham dự thật đông để xác quyết sự chính danh của Đại Hội 21 và nhất quyết phải chấm dứt tình trạng xáo trộn hiện nay của Tổng Hội, loại bỏ nhóm thiểu số vì mưu đồ đảng phái chính trị bên ngoài đã xâm nhập vào tổng hội.

Các anh hãy về với Trường Mẹ, về với anh em Võ Bị. Các anh nếu thích sinh hoạt đảng phái, chính trị, VT hay TTCS, hay dù là các anh có cơ sở làm ăn với CS Việt Nam, là quyền tự do của các anh, các anh cứ gia nhập sinh hoạt, cứ làm ăn với họ với tư cách cá nhân, đừng để hệ lụy đến thanh danh tổ chức Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam, vốn dĩ đã hoạt động tốt đẹp hơn 40 năm qua.

Chúng ta, dù là chú em khóa nhỏ nhất, bây giờ cũng đã lục tuần, đa số đã thất thập cổ lai hy, một số đã bát tuần, cửu tuần và từ từ rồi cũng rủ nhau về miền miên viễn. Thời gian còn bao nhiêu nữa để hưởng lợi lộc, còn bao nhiêu ngày phù du nữa mà lập mưu, tính kế, gian dối, lừa lọc, tranh dành lợi nhuận, hư danh với nhau. Cuối cùng, rồi cũng sẽ về miền miên viễn với hai bàn tay trắng!

Vào rừng lá rụng ngoài sân

Công danh phù thế có ngần ấy thôi!

Đoạn đời đẹp nhất trong chúng ta là thời gian Sinh Viên Sĩ Quan, ngôi trường đẹp nhất còn mãi trong trí ức chúng ta là Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam và tình bạn bè chiến hữu

đậm nét nhất, phải là tình Võ Bị. Tại sao không giữ cho đến cuối đời. Những người Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam cũng chỉ là những nhân thể thường tình, khi tranh ngôi, dành vị thì mưu mô, cào cấu, giận dữ, vùi dập nhau. Nhưng, người Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam khi nhìn thấy màu alpha đỏ, thấy nón Tự Thắng Đề Chỉ Huy, hay cùng nhìn vào bức ảnh cổng Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam, thế nào cũng phải chạnh lòng, cũng sẽ nguôi giận, niềm nở quàng vai nhau. Ngày xưa tình chiến hữu, tuy cùng trường nhưng lúc giận dữ, cũng cãi nhau, chửi nhau, đánh nhau, rồi trên trận địa lại sát vai bên nhau, che chở nhau. Khi nghe tin bạn, đàn em, đàn anh bị vây khốn, hiểm nghèo, cũng liều chết nhào đến cứu nhau ... Đến khi về hậu cứ, lại có lúc cãi nhau, chửi nhau, đánh nhau ... tình anh em Võ Bị là thế, không bao giờ bỏ nhau! Hãy về với Trường Mẹ, về với anh em Võ Bị.

QUẦN HỒ đả HỔ hay MÃNH HỔ nan địch QUẦN HỒ.

Quý anh Chị Em,
Trước đây tôi có đề nghị 3 "giải pháp" tiêu diệt hoặc giải thể CSVN, để đem lại thanh bình cho ĐẤT NƯỚC, đem lại TỰ DO, DÂN CHỦ, NHÂN QUYỀN cho DÂN VIỆT và tránh hiểm họa xâm lăng của Tàu Cộng:

- 1 - **QUẦN HỒ đả HỔ hay Mãnh Hổ nan địch Quần HỒ.**
- 2 - **Sự Tử trung, TRỪNG thực Sự Tử nhục.**
- 3 - **Bất Chiến tự nhiên Thành .**

Tôi sẽ lần lượt trình bày nhiều chiến thuật khả thi của mỗi giải pháp, mong Quý Vị cân nhắc, tùy trường hợp mà áp dụng, và bổ túc thêm để mọi người góp sức, hầu mong Dân Việt, già, trẻ, gái, trai, cùng tiến lên áp dụng THÀNH CÔNG, giải trừ được cs, đem lại ấm no cho toàn dân và nhứt là chặn được sự "Hán hóa" do CSVN với sự chỉ đạo của TC, phối hợp để TC chiếm VN.

Giải Pháp đề nghị hôm nay:

- **Quần Hồ đả Hổ hay Mãnh Hổ nan địch Quần Hồ.**

HỔ dầu rất mạnh, tàn bạo, cực kỳ hung ác, nhưng nếu biết hợp quần, đồng tâm, nhứt trí, trên dưới như một; thì chúng ta nhứt định THẮNG.

Quân Nguyên, ngày xưa, hùng mạnh biết bao, vậy mà một Hội Nghị Diên Hồng, toàn DÂN đứng lên, chống xâm lăng, giữ được cõi bờ.

Ngày nay, DÂN ta phải ĐỨNG LÊN một lần nữa, để giải thoát quê hương khỏi sự cai trị tàn bạo của cs với chủ tâm bán nước cho Tàu, để hưởng lợi trên sự nghèo đói của toàn DÂN.

TC với dã tâm Bá Quyền, lúc nào cũng muốn chiếm VN.

Tổ tiên ta cả ngàn năm đã giữ vững bờ cõi, giang san; ngày nay chỉ vì cs tham tàn, bán nước, chịu làm NÔ LỆ cho Tàu, mà giờ đây ngày MẤT NƯỚC đã gần kề.

Hiệp Định Thành Đô, hiệp định BÁN NƯỚC, ghi rõ đến hạn 2020, VN sẽ phải giao cho Tàu.

VN sẽ như Tây Tạng, Mông Cổ, v.v....

Vậy hãy **VÙNG LÊN**, giải thể cs VN để sinh tồn.

Vì sự SỐNG còn của DÂN TỘC, Không thể chần chờ nữa.

Để chiến thắng, mọi phương pháp, chiến thuật, chiến lược, giải pháp nào khả thi, đều được hoan nghênh, được áp dụng; miễn sao, thành công mà ít đổ máu là quý.

Giải Pháp:

Quản Hồ đả Hồ, hay Mãnh Hồ nan địch quần Hồ.

Để thực thi hữu hiệu giải pháp này, nên chú trọng vào 2 phần quan hệ:

Mục đích và các Hướng Tấn Công:

Chỉ có một **mục đích** duy nhất là:

Triệt Tiêu, Giải Thể cs ở VN.

Khi áp dụng, tùy cơ ứng biến, chiến trường là muôn mặt.

Đây tôi chỉ nêu lên 4 **Phương sách** thông thường, mà bất cứ **Phương sách** nào nếu thi hành đúng mức, cũng hạ được csVN.

Mục Tiêu chính của ta là **Triệt Hạ VC**; một Mục Tiêu duy nhất .

Các Phương sách:

Phương sách thứ Nhứt: Muốn sát hổ, phải làm cho hổ yếu.

Mặc dầu ta biết VC bán nước cho Tàu, lấy tiền nuôi công an, cán bộ đảng, chia nhau xài v. v.... Những bằng cách nào làm cho chúng suy yếu được, thì cứ việc làm ...Nó phải suy yếu, kinh tế khó khăn, tài chánh kiệt quệ, thì mới dễ hạ nó.

Xin tha thiết yêu cầu mấy ông bà "người Mỹ, Úc, Tây...gốc Việt" thôi đừng gởi tiền về VN nữa. Để Cọp ác ôn đói thì quần Hồ mới đánh ngã nó được.

Năm vừa qua 2014, theo thống kê, người Việt Hải Ngoại đã gởi về VN 14 Tỷ \$ Mỹ Kim, mà nhiều nhứt là Mỹ gốc Việt (11 Tỷ dollars) + 800.000 người - chạy đi rồi lại chạy về - đem tiền về đầu tư, cất nhà cửa, ăn chơi, từ thiện lấy le, v. v...

TẤT CẢ CHỈ NUÔI CS, giúp tiền để CS nuôi công an đánh, bắt đồng bào.

Chính phủ OBAMA được csVN giúp, cho tên trên 200 người đã đem tiền về VN, và IRS bắt đầu hỏi thăm... tiền đó... ĐÓNG THUẾ CHƯA ? Bao nhiêu tiền HỐI LỘ cho cs? v. v.... Như tiên đoán, sẽ có nhiều Đại Gia sạt nghiệp vì bị phạt nặng, vì thuế, vì hối lộ cho cs, v. v....

Mà đau đớn thay, csVN đã tráo trở, chuyển danh sách các người này cho Mỹ để các đại gia này mau sộ khâm, thì VC mau tịch thu tài sản của họ ở VN (*tội nghiệp thay, nhiều ông bà xây nhà cửa, mong về già về VN ở, biết đâu csVN âm mưu,... té ra mình làm tổ cho Tu Hú ở*).

- Quê Hương cs là chùm khế "**chua lét**". Chua còn hơn chanh.

Phương sách thứ Hai : Hợp Lực ...RA TAY đả hổ .

Khi Cọp ác ôn đã yếu rồi, thì chúng ta TẬP TRUNG nhân sự, dùng mọi hình thức để triệt hạ nó. Phải khai thác triệt để những phương tiện tân tiến để giúp cho cuộc chiến của ta chóng THÀNH CÔNG.

Vũ khí lợi hại nhứt hiện nay là **TRUYỀN THÔNG**.

CS. với bản chất tráo trở, lường gạt, dối trá, tàn ác, **RẤT SỢ những sự thật của chúng bị phơi bày.**

Truyền thông ngày nay tân tiến, không cần phải có computer mới lên mạng được, một cái ĐIỆN THOẠI cầm tay, cũng đủ lấy được tin tức khắp năm Châu.

Tài liệu cho biết, có trên 30 triệu người sử dụng điện thoại ở VN. Theo đà tăng trưởng nhanh đến hơn 41% trong năm vừa qua, nên từ thành thị đến nông thôn, ở đâu cũng nghe, cũng biết tin tức. Sự dối trá của VC được phơi bày; báo chí, cơ quan tuyên truyền cs không thể lấy thúng úp Voi ... được nữa!!!

Ngày 12/5 vừa qua Thông tin cho biết mỗi ngày ít nhất người Việt trong nước dùng 2:30 giờ để lên mạng Facebook và sắp tới Instant Articles sẽ bắn tin mau lẹ đến các Mobile phones hay Ipad. Đặc biệt giới trẻ từ 17 - 35 tuổi, sử dụng tối đa phương tiện này. VC không còn dối trá tự do, như tại miền Bắc từ 54-75, gạt cả nước, gạt dân rằng: *trong NAM bị Mỹ Ngụy bóc lột nghèo đói, không có cái chén ăn cơm, nên phải giải phóng họ.* Và người Miền Bắc tin như vậy. Sự "SIÊU" nói láo này đã khiến Dương-Thu-Hương ngồi khóc giữa SAIGON, khi thấy mình bị gạt một cách khoa học, trắng trợn. Và csVN ngày nay vẫn tiếp tục dối trá, lường gạt Dân Việt như vậy..

May thay, **Truyền thông giúp lật mặt nạ xảo trá này!!!**

Người Hải Ngoại giúp người trong nước, khai thác tội ác VC, lời bợn VC nằm vùng, bọn ăn cơm quốc gia thờ mà CS, bọn trí thức "mà ngủ" trên dollars vc, bọn chạy đi rồi lại chạy về v.v...và v.v..., cho đồng bào biết, mà tránh.

Đưa những tên VC ngày xưa giết dân, cướp của, ngày nay chạy ra ngoài, hoạt động ngầm, ra pháp luật Mỹ, Quốc Tế xét xử.

Dùng truyền thông triệt để: thông tin những sự đàn áp, bắt giam trái phép, hô hào chống cs, chống Tàu, **CỨU NƯỚC.**

Đây chính là Gót Chân ACHILLES, tử huyệt của csVN.

Tập trung tinh thần, thời gian ... đừng lãng phí bằng những chuyện tào lao, ái tình lãng mạn, v.v..mà hướng mục tiêu vào

sự đả kích, phơi bày hành động gian manh tàn ác của cs.
Đánh vào tử huyệt của nó, thì một chiêu NHỨT DƯƠNG CHỈ
cũng đủ lấy mạng cs rồi .

Xin mọi người GÓP SỨC ...RA TAY.

Người Việt Hải Ngoại, phần đông là tinh hoa của đất VIỆT,
được học hỏi, ở những xã hội tiên bộ, nhiều vị cũng đã xây
dựng nhiều thành tích vẻ vang trong chính quyền, trong lãnh
vực khoa học, kỹ thuật, trong thương trường v.v....

Một lời nói, một hành động của Quý Vị là một HỎA TIỄN phá
tan sào huyệt csVN.

Khi đã dùng mọi phương tiện làm cho cs suy yếu. Bộ mặt xảo
 trá, tàn ác bị lột trần, thì **toàn thể NHÂN DÂN đứng lên cùng
nhau lật đổ chế độ bạo tàn** này.

Phải đồng tâm, nhất trí. không phải sức của một người, một
nhóm, mà phải cả dân tộc, mọi nơi, mọi nhà, VÙNG lên. (**Phải
chăng TỔNG BIỂU TÌNH 10/6/2018?**)

Bằng không **đến năm 2020, cs giao VN cho Tàu thì chúng ta
chết trong tủ nhục.**

Tên nước VIỆT NAM, tiếng VN không còn lưu hành nữa. Lịch
sử VN sẽ bị thay đổi. Lý Thường Kiệt, Trần Hưng Đạo là
những tên phản loạn; lê chiêu thống, trần ích tặc, hồ chí minh,
phạm văn đồng, nguyễn văn linh, nguyễn phú trọng là đại công
thần của hán triều.

Phải học người BaLan, đồng tâm đứng lên lật đổ cs BaLan,
người Đông Đức, phá bức tường ô nhục. Có người làm thành
công rồi; không phải là chuyện mới, chuyện chưa ai làm, mà ta
phải liều lĩnh.

Họ đã THÀNH CÔNG, vì biết hợp quần, góp gió thành bão,
muôn người một ý:

Giải thể cộng sản

Đó là QUẦN HÒ hợp lực đả hổ.

Phương sách thứ Ba: Hai mặt giáp công

Đồng Bào trong nước và Đồng Bào hải ngoại.

Lịch sử Hàn Quốc có một Chiến lược mà ta - người Việt Hải Ngoại - có thể áp dụng được.

Hàn Quốc bị quân Nguyên đánh tới bờ, chiếm hết lãnh thổ, đất đai ... nhưng Triều Đình HÀN di cư ra một Hải Đảo, và quân Tàu, cả 3 lần tấn công toàn diện đều không sao đến được Đảo này. Rồi từ đó, triều đình Hàn Quốc cùng với dân, cầm thù kẻ cướp nước, tàn ác, hợp nhau lại, tĩa dần, quân Tàu thua, chạy ...

Người Việt Hải Ngoại tạm cư trên các Quốc gia an ninh, có luật pháp bảo vệ, csVN không làm gì họ được. Ở những Quốc Gia Tự Do này, người Việt hải ngoại tha hồ tấn công VC bằng mọi cách,... nhưt là truyền thông .

"Tổ (tổ cộng) ngày chưa đã, tổ cả ban đêm... "

Giúp người trong nước tố cáo tối đa những cuộc đàn áp, ủng hộ biểu tình, vận động chính quyền địa phương nêu lên những hành vi tàn ác của vc, và cần nhưt giữ vững tinh thần Quốc Gia, giữ **cờ VÀNG Ba Sọc Đỏ tung bay khắp nơi có người Việt cư ngụ.**

Người trong nước, với những cuộc BIỂU TÌNH, Đình Công, làm cho công an mất ăn mất ngủ. Có khi, vì một cuộc biểu tình nho nhỏ, như ở ROMAMIA mà khiến cho vợ chồng TBT Ceausescu phải chạy trốn và bị tử hình sau đó;

Bức tường Đông Đức bị triệt hạ cũng do một cuộc biểu tình...

Nói thế, nhưng Quý Vị ở **TRONG NƯỚC phải hết sức thận trọng.**

csVN huấn luyện đội ngũ CHỐNG biểu tình rất tinh vi... sẵn sàng tàn sát đồng bào để bảo vệ đảng.

Các Tôn Giáo, các Hội Đoàn phải đoàn kết, phải thống nhưt ý chí, phương châm hành động:

"

"Ba cây chụm lại nên hòn núi cao."

Phương sách thứ Tư: LY GIÁN

Trong chiến tranh, nhứt là chiến tranh chính trị, thì Ly Gián là vũ khí lợi hại nhứt.

Tôi tin chắc, nhiều nhân vật trong và ngoài nước đã xử dụng triệt để tuyệt chiêu này, vì vậy mà chúng ta thấy Thủ Tướng VC hôm qua ôm căng Mỹ; bữa sau liếm đít Tàu. Hôm nay phe này lên, ngày mai phe kia ngã v. v...; vì nghi kỵ nhau, đầu độc nhau.

Cho nên csVN đã bắt chước cs cộng sản Tàu, Bắc Hàn, sắp xếp để con cháu mình tiếp tục thay thế mình, hoặc bằng cách con ông này cưới cháu bà kia, để nắm vững thế lực, tránh đảo chính.

Nhưng những cao thủ dùng kế LY GIAN tài tình lắm, biết đâu mà mò.

Trong phần này, người lãnh đạo phải hết sức đề phòng sự XÂM NHẬP, trá hình của tổ chức gián điệp cs trà trộn vào hàng ngũ của mình.

Ghi nhớ sự THẤT BẠI của Trần-Văn-Bá (1984), để tránh những đáng tiếc xảy ra, có thể làm suy yếu những "PHONG TRÀO PHỤC QUỐC", "PHONG TRÀO CHỐNG TC", v.v....

Còn không biết bao nhiêu PHƯƠNG SÁCH nữa, quý vị cứ tùy nghi đặt ra, sáng tạo thêm, thiên hình vạn trạng, cs không biết đâu mà đỡ....

Tùy nghi xử dụng, miễn làm sao TIÊU DIỆT được csVN thì thôi.

Phương sách thứ năm: Mượn Gió, bẻ măng.

(tôi thiết nghĩ phải thêm phần này nữa, để theo kịp diễn tiến thời cuộc hiện nay).

Năm 2017, Chính Quyền Mỹ thay đổi Tổng Thống mới.

Tức nhiên từ Đường Lối chính trị, quân sự, kinh tế v.v...cũng thay đổi theo Quan Niệm của chính phủ này.

Tương lai Thế Giới sẽ ra sao? dĩ nhiên VN cũng bị ảnh hưởng.

Tổng Thống TRUMP có vẻ hiểu biết sâu sắc người csVN.
Hãy đọc cảm nghĩ căn bản sơ khởi của Ông, nói về csVN
(nguyên văn)

Đảng Cộng sản Việt Nam ư ?!

Tôi nói thật, Bao năm qua họ chỉ lợi dụng Mỹ, họ chơi trò nước
đôi đi 2 dây giữa Chúng Ta và Trung Cộng!!!..

Họ kêu gọi Mỹ và các Nước khác ủng hộ họ trong vấn đề biển
đông và các vấn đề xung đột liên quan đến Trung Cộng;
nhưng chính họ lại phục tùng, vâng lời Trung Cộng như một sứ
giả chư hầu thời phong kiến.

Tôi là người ngay thẳng và **không ưa những kẻ “2 lưỡi”**;
những tay lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam thậm chí còn
có 3-4 lưỡi...

Không có TPP gì cả, không có tạo điều kiện hay viện trợ gì cả,
và không có cho nhập khẩu hưởng lợi từ Mỹ nữa ...Và nếu họ
còn chơi trò “Lợi Dụng” nữa thì Chúng ta nên rút quân khỏi
Biển Đông....

để cho **“Anh Em chúng nó xé xác nhau”**.

Đến lúc nào đó người dân Việt Nam thật sự muốn từ bỏ cái
đám Tham nhũng vơ vét ấy thì Chúng ta mới suy nghĩ về chính
sách tốt hơn cho đất nước Việt nam , và tôi luôn lên tiếng
bảo vệ tiếng nói của **toàn dân Việt nam dám nói về đảng cộng
sản VN...**

Câu sau cùng này, rất rõ ý:

*“Đến lúc nào đó người dân Việt Nam thật sự muốn từ bỏ cái
đám Tham nhũng vơ vét ấy....tôi luôn lên tiếng bảo vệ tiếng nói
của **toàn dân Việt nam dám nói về đảng cộng sản VN...**”*

Dựa vào căn bản tư tưởng trên, ta có thể **mượn gió** này để áp
lực csVN, làm suy thoái nhiều mặt của cs, từ đó ĐẢ HỒ mới
thành công.

Mượn THẾ có trăm phương, nghìn cách; phải khôn khéo, bình
tâm và luôn nhớ rằng: " **KHÔNG một Quốc Gia nào đem
nhân tài, vật lực đến giúp một Quốc Gia khác, mà không
có dụng ý có lợi cho họ.**"

Thận trọng," **ĐỪNG** chạy Ô MỒ, mắc Ô MÃ "

Có được như vậy, thì giải pháp" **Quần Hồ đã Hồ "...RẤT KHẢ THI**

Lúc bây giờ, cần có một Quang Trung, hay một Lê Lợi, một Ngô Quyền sẽ đứng lên **đoàn kết DÂN TỘC** diệt thù, cứu nước ... **đem lại TỰ DO, DÂN CHỦ, NHÂN QUYỀN** và sự **HƯNG THỊNH** cho **DÂN VIỆT** ta.

Lưu-Vĩnh-Lữ,
*Ra đi giữ một lời **THỀ** ,
Dẹp tan giặc cộng, mới về lại Quê.*

Sát cánh bên nhau

*Quyết tâm vùng dậy đứng bên nhau,
Diệt Cộng cứu Dân thoát khổ đau.
Già Trẻ bền tâm gom góp sức,
Gái Trai quyết chí lập công đầu.
Đấu tranh gian khổ hy sinh trước,
Lạc nghiệp thanh bình tận hưởng sau.
Quang phục Quê hương thay nếp sống,
Lo chi non nước chẳng thay màu???*

Khiết Châu Nguyễn Huy Hùng k1

Hãy đứng lên

*lật đổ Chế độ lãnh đạo bởi những
kẻ bất tài và độc ác ...*

Lễ Truy Đ iệu Truyền Thống

Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam

Nghi Thức cử Hành

Lễ Truy Đ iệu Truyền Thống TVBQGVN

Diễn tiến

- Ba hồi chuông trống
- Đàn bài "Hồn Tử Sĩ"
- Tiếng sáo
- Lần lượt 3 giọng Bắc, Trung, Nam

Chiến SĩTrận Vong

- *Tiếng sáo nhẹ, Giọng đọc:*

Lúc bấy giờ trên cánh đồng Chiêm , Bắc Việt

Bên con rạch nhỏ Đồng Nai

Trong đám rừng sâu Trung Việt

Phút chốc liệt vị trở nên người thiên cổ

Sự nghiệp đang công theo đuổi

Thôi đành gián đoạn giữa đường

Chí tang bồng hăng mong thực hiện

Thôi cũng đành ôm hận nghìn thu

- *Tiếng sáo ngâm thơ*

Mồ đất lạ chôn vùi thân bách chiến

Đám sương mù tàn tạ mảnh chinh y

- *Tiếng sáo, giọng đọc*

Đành rằng chốn trần gian nào ai sống mãi

Nhưng lúc quốc thù chưa gột rửa

Chí làm trai chưa toại mộng hải hồ

Thì hận tuyền đài ngăn được làm sao giòng huyết lệ....

Lại còn người thân kẻ thuộc

Ơn cù lao, nghĩa vợ chồng, tình huynh đệ

Bao tình cảm sao nỡ dứt cho đành

Nhưng! Non nước Việt vẫn thắm tươi cùng thảo mộc

Giòng Lạc Hồng còn tồn tại với thời gian
Bởi đâu, nhờ đâu!

- *Tiếng sáo ngâm thơ*

Thân chiến sĩ vững xây nền thế hệ

Máu anh hùng nhuộm thắm lá cờ Nam

- *Tiếng gió thổi mạnh, sáo nghe, giọng đọc*

Đêm nay gió lạnh trên đồi thông đang nổi dậy

Ánh lửa hồng đang mờ tỏ từng hồi

- *Ba giọng cùng một lúc*

Chiến Sĩ Trận Vong

- *Giọng đọc*

Hãy trở về chứng giám

Ngày mai đây một đoàn trai sẽ hăm hở lên đường

Nổi chí tiên nhân làm Tổ Quốc Non Sông thêm tỏ rạng

- *Ba giọng cùng đọc (không tiếng sáo)*

Chúng tôi không tìm an lạc dễ dàng

Mà chỉ khát khao gió mưa cùng nguy hiểm

- *Tiếng sáo, Giọng đọc*

Nhưng rồi cũng có lúc

Chí tuy còn mong tiến bước

Nhưng sức không kham nổi đoạn đường

Chúng tôi cần được dắt dìu

- *Tiếng gió, sáo, ba giọng cùng đọc*

Chiến Sĩ Trận Vong

- *Giọng đọc*

Có linh thiêng hãy chỉ lối đưa đường

Hãy nung nấu tâm can chúng tôi với ngọn lửa thiên truyền
thống

- *Ba giọng cùng đọc (không tiếng sáo)*

Hãy chứng giám lời cầu xin của đàn em hậu thế

- *Ba hồi chiêng trống. Chấm dứt*

Trần Mộng Di khóa 10 biên soạn

TQLC đánh bại quân CS Bắc Việt tại Đông Hà và căn cứ Pedro tháng 4 năm 1972

MX Mai Văn Tấn

Lợi dụng Quân Đội Hoa Kỳ cùng Đồng Minh rút quân và Việt Nam hoá chiến tranh (Thời Tổng Thống Richard Nixon). Ngày 29 tháng 3 năm 1972, Quân Đội Cộng Sản Bắc Việt mở chiến dịch Nguyễn Huệ xâm nhập VNCH với ba diện tấn công quy mô.

- 1- Vượt vùng Phi quân sự (DMZ) tiến chiếm tỉnh Quảng Trị.
- 2- Dùng Cam Bốt làm bàn đạp tiến chiếm Bình Long, An Lộc.
- 3- Lợi dụng khu vực rừng núi Tây

Nguyên đánh chiếm Kontum.

Trong khu vực trách nhiệm của Lữ Đoàn 258/TQLC. Chúng tôi xin ghi lại diễn tiến hành quân vùng địa đầu giới tuyến.

Qua hơn 30 năm qua, đã đọc được nhiều bài viết về trận đánh này như:

- “Thần Ưng xé xác xe tăng Địch “ của Đại Tá Phạm Văn Chung Tỉnh Trưởng tỉnh Quảng Nam.

- “Công Sản Bắc Việt Xâm Lăng” của Trung Tá Trần Văn Hiến Trưởng Phòng 3 SĐ/TQLC.

- “Thủy quân Lục chiến VN trong mùa Hè đỏ lửa” của tác giả Hoàng Xuân Trường.

- “The Easter Offensive” của Trung Tá TQLC Hoa Kỳ G.H Turley trong đoàn Cố Vấn Sư Đoàn TQLC.

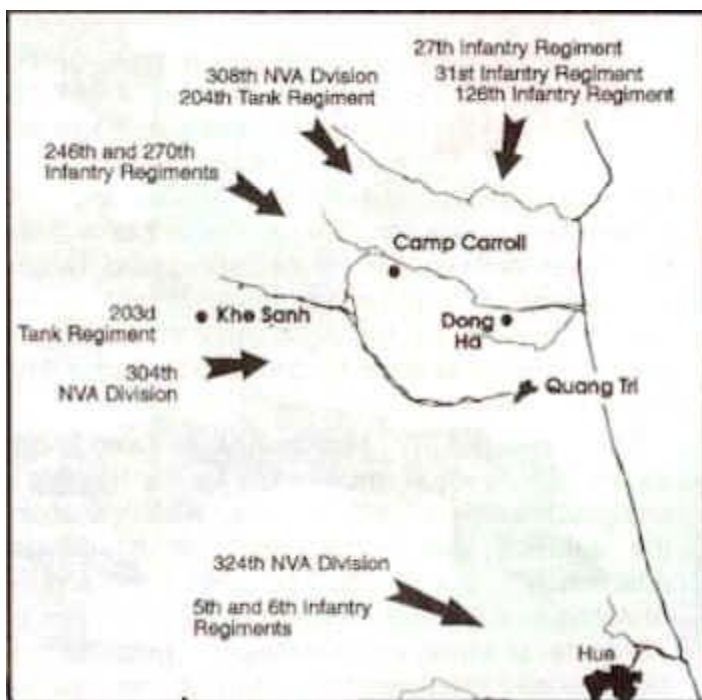
Đây là cuộc hành quân với nhiều đơn vị tăng phái và cơ hữu tham chiến như: Chi Đoàn 2/20 thuộc thiết đoàn 20/CX M48, những phi tuần A1 và A 37 của không quân VN, không quân Hoa Kỳ, TĐ3 Pháo Binh 105 ly TQLC, Đại Đội Công Binh của Tiểu Đoàn Công Binh TQLC, TĐ1, TĐ3 và TĐ6 TQLC.

Cũng là cuộc hành quân đầu tiên vùng giới tuyến có chiến xa địch tham chiến và ta đã bắn hạ nhiều chiến xa địch. Chúng tôi muốn đóng góp phần nào để làm sáng tỏ thêm với các tác giả kể trên mục đích trung thực hóa những việc đã xảy ra với phương châm “Sự thật hãy trả lại cho Lịch sử”. Tô điểm thêm nét hào hùng trung thực của Quân sử VNCH và Chiến sử TQLC. Để những thế hệ sau biết rằng cha ông họ đã chiến đấu anh dũng để bảo vệ tự do cho miền Nam Việt Nam. Chiến đấu đến giờ phút cuối cùng, mặc cho Đồng Minh quay lưng.

Đại Úy Nguyễn Văn Tâm

Đầu tháng 4 năm 72, ở vùng địa đầu giới tuyến, một số căn cứ Hỏa lực đã bị Cộng sản chiếm đóng, thất thoát 36 đại bác 105 ly, 08 đại bác 155 ly, 4 đại bác 175 ly, các đơn vị đã bỏ lại sau khi di tản khỏi căn cứ. Trung Đoàn 56 thuộc SĐ3/BB đóng tại căn cứ Tân Lâm (Carroll) đã đầu hàng vào lúc 14giờ 30 ngày 2 tháng 4 năm 72 (Trung Tá Phạm Văn Đính, Trung Đoàn Trưởng) trong đó có 1 pháo đội 105 ly của TĐ1/PB/TQLC (Đại Úy Nguyễn Văn Tâm, Pháo Đội Trưởng) tăng phái cho Trung Đoàn 56 cũng phải chịu chung số phận ngoài ý muốn. Áp lực địch rất nặng nề gồm các SĐ 308, 304 và 2 Trung đoàn CX, 1 Trung Đoàn Pháo.

Vùng trách nhiệm của LĐ 258/TQLC.

Ngày 1 tháng 4 năm 1972, BTL/SĐ3/BB di chuyển về Cổ Thành Đình Công Tráng (Tiểu Khu Quảng Trị) cách Ái Tử khoảng 6 Km về hướng Nam để tránh tầm pháo kích của Địch. BCH/LĐ258 TQLC được lệnh di chuyển từ căn cứ Nancy đến Ái Tử thay thế BTL/SĐ3/BB. Địch pháo kích hàng trăm đại bác 130 ly trong khi BCH/LĐ/258/TQLC di chuyển vào căn cứ Ái Tử. Khói bay mịt mù trong căn cứ lẫn mùi xe cháy, mùi xăng cùng với những tiếng nổ nhức óc. TTHQ tuy bị pháo kích nhưng quá kiên cố nên rất an toàn. Nóc được phủ bằng lớp bao cát dày khoảng 8m-10m nên chịu được sức pháo các loại. Vùng trách nhiệm của Lữ Đoàn gồm phía Tây và Bắc tỉnh Quảng Trị (Phía Nam cầu Đông Hà là ranh giới)

Phối trí lực lượng

Các đơn vị thuộc quyền chỉ huy của LĐ258/TQLC. gồm TĐ1 + TĐ3 + TĐ6 TQLC. TĐ3 PB/TQLC, Đại Đội Công Binh TQLC, và được tăng phái Chi Đoàn 2/20 CX M48 của Thiết Đoàn 20 CX.

Ngày 30 tháng 3 năm 1972

- TĐ3 TQLC (Thiếu Tá Lê Bá Bình TĐT) di chuyển từ căn cứ Nancy về Đông Hà lập 1 tuyến căn địch dọc theo phía Nam cầu Đông Hà phối hợp với Thiết Đoàn 20 CX (Trung Tá Lý Thiết Đoàn Trưởng chỉ huy tổng quát). Phía Bắc cầu Đông Hà đặt 1 toán tiền sát để quan sát tình hình địch.
- TĐ6 TQLC (Thiếu Tá Đỗ Hữu Tùng TĐT đã được tăng phái cho BTL/SĐ3 BB từ trước khi BCH/LĐ 258 đến Ái Tử. TĐ6 trách nhiệm phòng thủ căn cứ Ái Tử và bảo vệ BTL/SĐ3/BB
- TĐ1 (Thiếu Tá Nguyễn Đăng Tổng TĐT) Trừ bị cho LĐ, đơn vị phối trí ở phía Bắc căn cứ Ái Tử.
- TĐ3 PB/TQLC trách nhiệm yểm trợ trực tiếp các đơn vị.

Chiến thắng Đông Hà.

Trong đêm 1 rạng 2 tháng 4/72, Trung Đoàn 51/SĐ3 /BB di tản chiến thuật về phía Nam Đông Hà, VC đuổi theo trong tình trạng hỗn độn cả dân và VC mặc quân phục BB giả dạng trà trộn. Toán tiền sát của TĐ3 TQLC (Bắc cầu Đông Hà) báo cáo có xe vận tải chở BB địch và đoàn chiến xa địch khoảng 20 chiếc dẫn đầu 1 T54 và 1 PT76

TĐ3/TQLC và TĐ20CX(-) báo động sẵn sàng chiến đấu

Đến gần đầu cầu chiếc T54 bị trúng đạn CCX M72 và đạn đại bác 90 ly của TĐ20CX M48 nằm tại chỗ, chiếc PT76 lách sang 1 bên tiến lên để mở đường cho đoàn xe phía sau nhưng cũng bị TĐ3/TQLC và TĐ20 CX M48 bắn hạ nằm song song với chiếc T54. Tất cả đoàn xe và chiến xa địch dừng lại tản ra 2 bên đường. TĐ3 TQLC yêu cầu LĐ cho hỏa lực yểm trợ.

TĐ3/PB/ TQLC, Hải pháo của Hoa kỳ và các phi tuần phản lực của Không quân VN tất cả hỏa lực tấn công vào đoàn xe BB và Chiến xa địch

Lực lượng BB của CSBV và đoàn chiến xa bị tiêu diệt số còn lại lẫn vào các làng mạc lân cận. TĐ3 TQLC và TĐ20 CX được yểm trợ hỏa lực chính xác của TĐ3/PB/TQLC. Hải pháo và các phi tuần oanh kích đã đẩy lui VC đơn vị cấp Sư Đoàn có chiến xa từng thiết với ý định tiến qua cầu Đông Hà để tiến chiếm tỉnh

Quảng trị. Hàng trăm lính CS Bắc Việt và 20 CX bị tiêu diệt.

Sau 7 ngày quần thảo với lực lượng địch cấp Sư Đoàn và Trung đoàn chiến xa (Tin tình báo cho biết là SĐ 308 và Trung Đoàn 202 CX)

Đại Úy Ripley dùng chất nổ phá cầu Đông Hà

Khu vực phía Bắc cầu Đông Hà, quân số tham chiến của TĐ3 từ 700 thiệt hại trên 200. TĐ3 tịch thu được 2 dàn hoả tiễn AT3 của CS do Liên xô chế tạo. Để tiêu diệt CX địch TĐ3 sử dụng M72 CCX, đại bác 90 ly của chiến xa M48, đại bác 105 ly do đơn vị BB của ta bỏ lại bắn trực xạ. Sau đó cầu Đông Hà được lệnh phá sập để ngăn đường tiến quân của địch. Toán CB của SĐ3 BB cùng với cố vấn Mỹ có nhiệm vụ thi hành nhưng họ không hoàn thành được nhiệm vụ. Đại Úy Ripley cố vấn TĐ3 và một số binh sĩ TĐ3 dùng số chất nổ của CB/SĐ3 để lại trong sự cố gắng vượt bậc để phá sập cầu Đông Hà.

Ngày 8 tháng 4 năm 72, BCH/LĐ điều động TĐ3 về phòng thủ căn cứ Ái Tử thay thế TĐ6/TQLC. Khu vực trách nhiệm của TĐ3 bàn giao lại cho Liên Đoàn 5 BĐQ (Trung Tá Lê Minh Hồng Liên Đoàn Trưởng)

TĐ6 được điều động phòng thủ phía Tây khoảng 6 Km từ căn cứ Ái Tử và chiếm giữ căn cứ Phụng Hoàng (Pedro), thay thế cho 1 Tiểu Đoàn Biệt Động Quân.

Chiến Thắng Phụng Hoàng.

Căn cứ Phụng Hoàng (Pedro) như 1 tiền đồn ngăn chặn sự tiến quân của địch từ thung lũng Ba Lòng (VC từng gọi là chiến khu Ba lòng) cách căn cứ Ái Tử khoảng 6 Km về phía Tây. BCH/LĐ tăng cường cho TĐ6 một xe ủi đất để tổ chức phòng thủ.

TĐ6 (-) ở vị trí cao cách căn cứ Phụng Hoàng 1 Km về hướng Bắc. Cánh B TĐ6 (2 ĐĐ)(Đại Úy Nguyễn Văn Sử TĐP) bố trí hướng Đông Nam cách căn cứ Phụng Hoàng 1 Km. 1 ĐĐ phòng thủ căn cứ Phụng Hoàng. Phối trí quân của TĐ6 tránh thiệt hại và tổn thất cho TĐ khi địch pháo kích vào căn cứ Phụng Hoàng vì thế 2 Sĩ quan cố vấn TĐ6 ở với TĐ6 (-).

Theo tin tình báo, tình hình Địch rất nặng nề có khả năng tấn công có chiến xa (Trung Đoàn 203) và pháo yểm trợ.

Chiều ngày 8 tháng 4 năm 72, Trung Tá LĐT tăng phái 1 đơn vị công binh gồm CB/TQLC và CB của Quân Đoàn cho

TĐ1/TQLC để đặt một bãi mìn CCX. Hơn 500 quả mìn được đặt trên đường từ hướng Tây Nam dẫn vào căn cứ Ái Tử để chặn đường tiến quân của CX địch. BCH/LĐ và cố vấn Mỹ đã phối hợp hỏa lực yểm trợ chu đáo, để ý đến những đường tiến sát. Sẵn sàng các yếu tố hỏa lực khi cần tác xạ ngay.

Đêm 8 rạng 9 tháng 4 VC pháo kích rải rác suốt đêm vào khu vực TĐ6, có cả đại bác không giật

Lúc 6 giờ 30 sáng, TĐ6 báo cáo về LĐ địch tấn công và TĐ6 đã sẵn sàng chiến đấu.

Lực lượng Pháo của CSBV chắc không đủ để pháo cùng một lúc vào căn cứ Phụng Hoàng và căn cứ Ái Tử, thành thử khi chúng tấn công vào TĐ6 và căn cứ Phụng Hoàng BCH/LĐ không bị pháo kích. Sau đó TĐ6 và cố vấn Mỹ phát giác có tiếng máy nổ của chiến xa địch. TĐ6 chỉ được trang bị M72 CCX cho từng cá nhân. TĐ3/PB/TQLC(Thiếu Tá Trần Thiện Hiệu TĐT) đã yểm trợ thật chính xác và hữu hiệu. Trận mưa pháo bằng đạn nổ chụp của TĐ3/PB đã phá vỡ đội hình của lực lượng BB từng thiết của VC. Không biết vì lý do gì 2CX dẫn đầu đi cách xa với đoàn chiến xa sau có BB từng thiết của VC

tiến gần hàng rào phòng thủ của căn cứ Ái Tử. Đụng phải bãi mìn CCX phát nổ nên 2CX phải dừng lại không tiến được vào căn cứ Ái Tử. Trung Tá Lữ Đoàn Trưởng ra khỏi TTHQ để lệnh thẳng cho Đại Úy Chi Đoàn Trưởng chiến xa M48 (Đại Úy Hà Mai Khuê) dàn đội hình tiến quân để cản chiến xa địch. Trong khi đó Trung Tá LĐT (Đỗ Đình Vượng) bình tĩnh điều động các đơn vị tại TTHQ. Lực lượng địch có khoảng 30 CX tham chiến, 1/2 số này đã bị mìn và PB tiêu diệt. Máy phi tuần F4 của TQLC/HK có đến yểm trợ nhưng vì thời tiết xấu nên trở ngại phải rời vùng Thời tiết quang đãng dần, nên không quân VN yểm trợ rất hữu hiệu và chính xác tiêu diệt chiến xa địch. Trong lúc các phi công hăng say diệt chiến xa địch, khoảng 10 giờ sáng 1 chiếc A1 bị phòng không 23 ly từ chiến xa địch bắn hạ. Đại Úy Phi công Trần Thế Vinh hy sinh. Nhưng không tìm được xác mặc dù TĐ1/TQLC được lệnh cố gắng tìm.

Địch tiến quân bằng 2 cánh:

- 1 tiến chiếm căn cứ Phụng Hoàng TĐ6/TQLC
- 2 tiến chiếm căn cứ Ái Tử nơi BCH/Lữ Đoàn. Tuy nhiên nhờ sự yểm trợ hữu hiệu của TĐ3/PB/TQLC, không quân VN và bãi Mìn CCX, chiến xa địch bị tiêu diệt và BB từng thiết của địch bị tan rã đội hình vì đạn nổ chập của pháo binh.

Đến lúc này chi đoàn 2/20 CX M48 vẫn chưa xuất phát đội hình ngăn chặn chiến xa địch mặc dầu Trung Tá LĐT đã ra ngoài TTHQ ra lệnh thẳng cho Chi Đoàn Trưởng

Kế hoạch phản công

Trong khi 2 chiến xa địch bị mìn CCX chặn đứng sự tiến quân của CS, Trung tá LĐT xử dụng cánh B/TĐ1 gồm 2 ĐĐ + 1 chi đoàn Thiết Quân Vận M113 (Đại Úy Đoàn Đức Nghi TĐP chỉ huy) tăng phái 8 CX M48 của chi đoàn 2/20 CX làm lực lượng phản công , có Đại Úy Lawrence Livingston cố vấn trưởng TĐ1 đi cùng.(Trận tái chiếm Thị Xã và Cổ Thành thì Đại Úy Livingston làm cố vấn trưởng cho TĐ2 Trâu Điền., sau này về Mỹ ông lên cấp Thiếu Tướng (Maj Gen))

Lực lượng phản công xuất phát từ Ái Tử hướng về Phượng Hoàng. Thiếu Tá TĐT/TĐ6 tái phối trí với 2 ĐĐ để tăng cường yểm trợ cho cánh B /TĐ1/TQLC. TĐ3 pháo binh TQLC bắn chặn đường rút lui của địch. Chúng tháo lui chạy về hướng Tây Nam bỏ lại xác chết và thương binh.(Tài liệu từ tù binh bị bắt cho biết Địch thuộc Trung Đoàn 66 Sư Đoàn 304 và trung Đoàn 203 CX) Số chiến xa còn lại làm mục tiêu cho không quân VN, pháo binh và đại bác 90 của CX M48 M72 CCX của TĐ6 (-) và cánh B TĐ1/TQLC. Hai chiếc chiến xa (1 T54 và 1 T59) 1 chiếc bị mìn hư hại nhẹ, một chiếc còn nguyên vẹn, VC trên chiến xa đã bỏ chạy. Chi Đoàn 2/20 được lệnh của Trung Tá LĐT kéo về Ái Tử. đậu trước TTHQ. Chiếc còn nguyên vẹn và còn chạy được thì được đem về Huế để triển lãm cho dân chúng xem chiến lợi phẩm của LĐ/258/TQLC. Sau thời gian triển lãm ở Huế chiếc chiến xa này được đưa về Saigon triển lãm trước Toà Đô Chính. Sau đó QLVNCH tặng cho Quân Đội Hoa Kỳ. Vì trong cuộc chiến tranh Triều Tiên Quân Đội Hoa Kỳ cũng muốn có 1 chiếc để nghiên cứu nhưng không có cơ hội.

Cuộc chiến trong khu vực căn cứ Phượng Hoàng đã lắng dịu, nhưng khu vực trách nhiệm của LĐ vẫn còn các hoạt động của những đơn vị địch, ngày 12 tháng 4 năm 1972 cánh B /TĐ1 được điều động trở về khu vực Ái Tử để sát nhập lại với TĐ. Khi còn cách căn cứ Ái Tử khoảng 2 cây số, phát hiện đơn vị VC đang đào giao thông hào. Mục đích là để bất ngờ tấn công đơn vị này khi về gần đến Ái Tử. Được sự yểm trợ hữu hiệu của chi đoàn M113 và pháo binh, cánh B/TĐ1 đã đánh tan lực lượng phục kích của VC (Đại Úy Nghi đã tử thương vì loạt đạn đại liên 50 đầu tiên, quân ta làm chủ tình hình, trên 200 VC đã bị giết trong trận này, đơn vị này mới từ bên kia vĩ tuyến 17 vào, vũ khí quân trang quân dụng còn mới nguyên. Đây là trận đánh đầu tiên với chiến thuật “ Pháo + Xa + BB “ của địch. TĐ6 TQLC đã sử dụng hữu hiệu M72 CCX trang bị cho cá nhân làm cho tinh thần binh sĩ tin tưởng, nâng cao tinh thần chiến đấu

các đơn vị TQLC.

BTTM/TC/CTCT đã gửi văn thư cho các đơn vị trong QLVNCH về hữu hiệu của M72 CCX để nâng cao tinh thần binh sĩ và tưởng thưởng 30 ngàn đồng cho 1 chiếc CX bị bắn hạ.

BCH/LĐ/258 TQLC đã báo cáo 30 chiến xa bị loại ra khỏi vòng chiến do Mìn và các đơn vị bắn hạ tại khu vực Ái Tử và Phụng Hoàng ngày 9 tháng 4 năm 72 cho TĐ6 và TĐ3 Pháo binh, và 20 CX tại Bắc cầu Đông Hà cho TĐ3 và Thiết Đoàn 20 CX M48. để các đơn vị có ngân khoản tưởng thưởng cho các quân nhân hữu công và ủy lạo các thương binh và gia đình tử sĩ.

Ngày 29 tháng 4 năm 1972, LĐ/258/TQLC rời vùng trách nhiệm, bàn giao lại cho LĐ/ 147/TQLC (Trung Tá Nguyễn Năng Bảo LĐT). BCH/LĐ cùng TĐ3+TĐ6 và TĐ3/PB/TQLC di chuyển về thành nội Huế dưỡng quân. TĐ1 ở lại đặt thuộc quyền chỉ huy của LĐ/147/TQLC

Chiến thắng trong cuộc HQ Sóng Thần 4/72 của LĐ/258/TQLC đã làm cho CSBV phải suy nghĩ vì đã bị TQLCVN đánh bại, mặc dầu quân BV đông hơn được khối CS trang bị vũ khí tối tân hơn và lại có một hậu phương rất gần. Mặc dù CSBV đã bắt tay với chính quyền Hoa Kỳ trong khi Quân Đội Hoa Kỳ và Đồng minh đã quay lưng. Những diễn biến chính trị không làm QLVNCH xuống tinh thần, ngược lại càng chiến đấu quyết liệt.

Đại úy Ripley Cố vấn trưởng TĐ3 trong trận Đồng Hà chứng kiến về gương chiến đấu anh dũng của quân nhân TĐ như sau
Captain Ripley told a story of the unbelievable fortitude of a young Marine private who had been wounded seven times in four days. He was the same marine I had seen two days before with a serious shrapnel wound in the upper back. Now he was hobbling along with his arm around a wounded comrade attempting to move his friend to safety. Both would be dead at day's end (Easter offensive Chapter 15 trang 233)

Tạm dịch:

Đại Úy Ripley đã kể câu chuyện khó tin nhưng đã thật sự xảy ra như sau: một binh sĩ trẻ thuộc TĐ3/TQLC đã bị thương 7 lần trong 4 ngày. Hai ngày trước ông ta thấy vết thương sau bả vai, máu còn đang chảy mà anh ta còn cố gắng di chuyển 1 người bạn bị thương đến chỗ an toàn nhưng cả 2 đã bị chết cùng ngày hôm ấy.

Cũng như Đại Úy Cố Vấn Al Nettleingham đã quan sát kế hoạch hành quân của BCH/Lữ Đoàn 258 ở TTHQ. Ông ta có nhận xét như sau :

I think the whole credit for repulsing the attack belongs to Colonel Dinh. He had his finger on the situation at all times. He knew what assets he had available and then committed them at the crucial moments. He's commander in the full sense of the word. His subordinate commanders had great confidence on him, in his judgment. The man presented the best example of decisiveness and military skill that I've seen.

(Easter offensive Chapter 15 page 239) “ First Bluejacket Books printing.1995

Tạm dịch:

Đại Úy Al Nettleingham đã quan sát kế hoạch phản công của Lữ Đoàn Trưởng LĐ 258 ở TTHQ. Ông ta nhận xét về Trung Tá Định LĐT như sau: Cuộc phản công do công lao của Lữ Đoàn Trưởng rất nhiều. Thuộc cấp đặt hết lòng tin tưởng vào ông và về sự phán xét của ông. Ông ta biểu hiện tốt nhất về quyết định và hành động quân sự mà tôi chưa từng gặp (Chứng kiến)

Tóm lại với tinh thần chiến đấu rất cao của các Tiểu Đoàn với sự chỉ huy các cấp sáng suốt và đúng mức với sự làm việc của tất cả quân nhân không biết mệt mỏi đã tạo nên chiến thắng vẻ vang.

Ngày hôm nay ngồi viết lại trận chiến này để thế hệ mai sau biết rằng cha ông của họ đã chiến đấu rất kiên cường để bảo vệ miền Nam thân yêu và sự hy sinh vô bờ bến cho Độc lập Tự Do ở miền Nam Việt Nam. Nhưng vì thế cờ chính trị, một Quân Lực hùng mạnh phải tan rã thật đáng xót xa. Một bài học thật đáng giá cho tất cả Quân Dân Cán Chính của miền Nam Việt Nam nói riêng và một nỗi buồn cho những Quốc Gia nhược tiểu sống còn nhờ vào sự viện trợ của cường quốc nói chung. Đánh tan mọi luận điệu sai lầm về QLVNCH của những kẻ phản chiến ở chính trường Hoa Kỳ về cuộc chiến của nhân dân miền Nam Việt Nam chống lại sự xâm lược của Cộng Sản Bắc Việt.

Để tưởng nhớ tất cả chiến sĩ VNCH đã hy sinh trong cuộc bảo vệ Tự Do Dân Chủ cho miền Nam Việt Nam.

MX Mai Văn Tấn

Sư Tử trung, trùng thực Sư Tử nhục.

Luvinh Luu <lvluu.tlg@gmail.com>

12/22/15

Tôi xin gửi bài này đến Quý Anh, tiếp tay nghiên cứu, nếu khả dĩ thực hành được, thì xin vui lòng góp sức ... một con én

không làm được mùa Xuân ... nhưng một con én báo hiệu mùa Xuân, sắp đến ...

Mong thay .

Lưu-Vĩnh- Lữ .

Quý Anh Chị Em, các bạn trẻ ... ,
Trước đây tôi đã giới thiệu với quý anh chị em 3 giải pháp để
tiêu trừ hoặc giải thể cs khỏi VN, hầu đem lại đời sống an vui
cho đồng bào ta:

- **Mãnh Hổ nan địch Quân Hồ .**
- **Sự Tử trung, TRỪNG thực Sự Tử nhục .**
- **Bất chiến tự nhiên thành .**

Giải Pháp Mãnh Hổ nan địch Quân Hồ hay Quân Hồ đả Hổ mà
tôi đã trình bày trước đây, yếu tố cần nhất là:

Làm cho Hổ ... **"YẾU"**.

Nhắc lại... Muốn Hổ yếu thì xin Anh chị em ở hải ngoại hạn
chế việc gửi tiền về VN; vì tiền anh chị em, tưởng gửi về cho
bà con mình, thật ra cs có đủ cách móc để lột trần hết. Bọn
chúng dùng tiền này để nuôi công an, bắt bớ, đánh đập đồng
bào ta trong nước. Chúng dùng tiền này để mua lũ người "
sống nhờ quốc gia (nhờ Cộng đồng Tỵ nạn), thờ ma cs ".
Chúng mua từ cá nhân, đến các tổ chức tập thể, v.v... nhất là
trong lãnh vực văn hóa, nghệ thuật ... như Thúy Nga by night
đã bị mua đứt rồi .

Tội nghiệp thay, công trình gầy dựng của bao người quốc gia,
bao sự ủng hộ của Cộng đồng, nuôi cho nó béo bở, VC dùng
TIỀN mua dễ dàng ...

Đồng tiền lợi hại như vậy đó, mà anh chị em vẫn coi thường,
nuôi nó để nó giết mình !!!

Giải Pháp thứ 2 mà tôi đề nghị hôm nay là:

"Sự Tử trung, TRỪNG thực Sự Tử nhục "

Giải pháp này lấy độc trị độc ..

Chúng ta tiêu diệt hoặc giải thể CS bằng chính những nhân vật CS.

Trong hai trường hợp điển hình mà tôi nêu lên để chứng minh giải pháp này rất có thể làm được và đã làm thành công.

- Gorbachev đã biến Liên Xô, cái nôi của cộng sản, thành một nước Nga dân chủ và làm tan rã khối cs Đông Âu .

- Suharto của Indonesia, là một Tướng cộng sản phản tỉnh, trong một đêm đã giết trên 500,000 đảng viên CS.; bắt giữ trên một triệu người thân CS Tàu hoặc Tàu CS trá hình (giống như hiện tình VN ngày nay).

Vậy, muốn đánh con mãnh thú này ngã, thì phải nhờ VI TRÚNG trong nó, mới Ăn Thịt nó được. - Vì vốn là sư tử, rất mạnh, khó ai lại gần nó, giết được nó - TRÚNG này phải thật mạnh, ĐÁNH một đòn, là phải chết ngay.

- TRÚNG ĐỘC thứ nhất: **Quân Đội CS.**

Khắp thế giới, bao nhiêu cuộc đảo chánh cũng do QUÂN ĐỘI cầm đầu.

Vì chỉ có Quân Đội là có đủ thực lực để thi hành.

Các Sĩ Quan trong quân đội là những người có tâm huyết, muốn bảo vệ Tổ Quốc, bảo vệ đồng bào. Họ mới hy sinh cuộc sống an nhàn, để phụng sự cho Dân Tộc. Dầu họ theo chủ nghĩa CS. nhưng họ vẫn là người VIỆT; họ không thể nào chịu được khi thấy đất nước bị đem bán đi để cho một nhóm nhỏ HƯỞNG LỢI.

Họ không chịu nổi, khi nhìn thấy càng nhiều năm, dân chúng càng nghèo khổ, vì sự cai trị ngu dốt, vì cố chấp, ôm lấy chủ nghĩa CS lỗi thời, lạc hậu, mà cả thế kỷ này, không hề có một quốc gia nào theo nữa, chỉ có từ bỏ mà thôi .

Quân Đội không thể làm ngơ, cố đấm ăn xôi, khi biết rõ các bạn đồng đội bị quân Tàu xâm lăng bắn giết, sát hại, mà bọn

CS lãnh tụ thân Tàu, ra lệnh cấm bắn trả lại; để rồi bị quân Tàu làm thịt hết trên đảo Garma ... Thảm thay!!!.

Quân Đội không chịu nổi, với bao xương máu của đồng đội gìn giữ biên cương, bao người nằm xuống, trong lúc đó, đảng csVN chỉ cần, một chữ ký, dâng nước, bán đảo, cho Tàu .. Một sự ô nhục, muôn đời không rửa sạch, danh dự của một quân đội bị bôi bẩn vì **một chính phủ HÈN: nô lệ ngoại bang.**

Tức nước, vỡ bờ ... Quân Đội csVN sẽ đứng lên lãnh trách nhiệm của mình đối với non sông ... và chỉ có những người trong Quân Đội mới đủ sức đánh ngã đám Chính trị, Công An cs được mà thôi.

Quân Đội biết tổ chức, biết bảo mật và biết khi nào phải hành động, đúng thời, đúng lúc; ... một ngày là xong hết ... cởi bỏ gông cùm cs lỗi thời:

Nô lệ ngoại bang, HÈN với giặc, ÁC với Dân.

Một SUHARTO cho Việt Nam??? mong lắm thay ...

Tuy nhiên sau cuộc thanh trừng do Võ-Nguyên-Giáp và Nguyễn-Chí-Thanh, theo lệnh Mao, được giám sát bởi tay Cố Vấn Tàu La Quý Ba, đã giết hết các phần tử có học trong Quân Đội thời ấy(1954~1956), thay thế bằng những Chí Phèo, ngu dốt, để dễ bề cai trị.

Trong lịch sử nhân loại, chưa có cuộc tàn sát nào dã man như vậy.

>> **Cố vấn La Quý Ba** thay đổi vị trí trong nhóm lãnh đạo Việt Minh, từ Hồ Chí Minh tới Võ Nguyên Giáp hay **tư lệnh Đại đoàn như Vương Thừa Vũ, Cao Văn Khánh; Trung đoàn trưởng như Nguyễn Hữu An, Đặng Vũ Hiệp, Lê Trọng Nghĩa v.v...** Và ngay tới tận cùng của quân đội là cấp chiến sĩ cũng rơi vào một cuộc đổi mới, tổng sắp xếp theo thứ tự mới; mà **thứ tự mới này do cán bộ Trung Quốc đặt ra.**

Người ta tìm cách buộc những người đang chỉ huy trong quân đội Việt Minh nhưng không phải là đảng viên cs phải rời bỏ

chức vụ . **Thành phần bị loại khỏi các chức vị chỉ huy là cả một thế hệ nhân tài của dân tộc Việt Nam:**

Nguyễn Chí Thanh cho rằng phần lớn cán bộ sơ cấp, trung cấp của ta (tiểu đội trưởng, trung đội trưởng và đại đội trưởng, tiểu đoàn trưởng) xuất thân từ tầng lớp Tiểu tư sản học sinh, chỉ mới giác ngộ về dân tộc, còn ít giác ngộ giai cấp nên thiếu kiên định. Tất cả các cán bộ chỉ huy cấp trung đội, đại đội, tiểu đoàn là những người xuất sắc nhờ có kiến thức. Những người này được tinh lựa trong hàng ngũ binh sĩ mà lên; vị trí chỉ huy của họ do được mọi người trong đơn vị tin tưởng mà đề cử ra. **Nhưng một điều trớ trêu là họ xuất sắc nhờ họ có học, nhưng sự có học của họ lại do vì xuất thân là con nhà tư sản.** Mà theo chỉ đạo của cố vấn La Quý Ba thì từ nay họ bị loại khỏi địa vị chỉ huy, **thay vào đó là những anh Chí Phèo xuất thân bần cố nông thất học, do các cố vấn lựa chọn.**

Tiêu chuẩn để được chọn làm chỉ huy phải là những người có **xuất thân là giai cấp vô sản; tức là công nhân, bần nông và cố nông; nghĩa là những người thất học, ai bảo sao thì nghe vậy, là những người bất tài và không có tư cách .**

Trong việc này đã có mấy ngàn người bị xử tử”!

Đây là lần đầu tiên trong lịch sử Việt Nam mới có chuyện giết oan hàng loạt những người tài có công với mình, họ không có tội gì hết nhưng phải giết họ chỉ vì **ông chủ mới** không muốn thấy họ trong bộ máy quyền lực của csVN.

Cũng có lẽ là lần đầu tiên trong lịch sử thế giới mới có chuyện **giết mấy ngàn vị sĩ quan chỉ huy của mình mà không biết họ có tội gì. Trên thế giới cũng có những vụ thanh toán các cấp chỉ**

huy nhưng đều xảy ra khi có bằng chứng họ tạo phản hoặc nghi ngờ họ có thể tạo phản.

Nhưng đảng này, độc đáo là ở chỗ biết họ rất trung thành, rất có công với mình và đang miệt mài chiến đấu vì mình.

csVN thân nhiên khi thú nhận đã giết oan hàng mấy ngàn vị chỉ huy trong Đảng cũng như trong Quân đội csVN, **coi như là chuyện giết gà giết chó**. Nhưng cho dầu là đối với loài thú, loài người cũng không chấp nhận chuyện vô cớ giết oan những con thú trung thành, đang hết lòng phục vụ cho mình.

Cả một thế hệ nhân tài cuối cùng của cuộc “**Cách mạng Mùa Thu**” đã bị tiêu diệt.

Còn lại rất một đám vô sản lưu manh chạy theo bọ dờ cán bộ Trung Quốc để được tiến thân trong ĐCSVN. “ <<

*Không biết giờ đây, còn sót lại vị nào có lương tâm, **coi việc NÔ LỆ ngoại bang là NHỤC**, và có tấm lòng vì Dân, vì NƯỚC hay không? Cầu mong dòng máu LẠC HỒNG còn lưu lại ít nhiều trong huyết quản của quý sĩ quan csVN, để sử VIỆT lật qua trang khác.*

Trùng Độc Thứ Hai: Dĩ độc trị độc .

Đảng Viên CS cũng là người Việt. Tự mình cũng thấy và so sánh rất dễ dàng :

- Tại sao 40 năm trước VNCH sống sung túc, người người ấm no, không có cảnh bán người, bán con; mà sau 40 năm cs cai trị, nước càng nghèo, càng thua những quốc gia mà trước đây VNCH hơn họ nhiều?.

- Tại sao bao nhiêu người muốn con cái mình được XUẤT NGOẠI đến các nước Tự Do học, hơn là qua Tàu.

Ngay cả Thủ Tướng Nguyễn tấn Dũng, cũng gởi con qua Mỹ học ...Sao không gởi qua Tàu???

Hỏi là biết câu trả lời rồi.

- Ở Trung Cộng, theo Viện Nghiên Cứu HURUN ở Thượng Hải, trong phúc trình năm 2014, cho biết, nước Tàu có 398 nhân vật Triệu phú, Tỷ phú hoặc cán bộ cao cấp; mà đã có tới 64% số người này, đã bỏ chạy ra nước ngoài .

Việt Nam không có thống kê, nhưng chắc cũng đại khái như vậy, hay còn tệ hơn nữa;

- TẬP CẦM BÌNH chưa cho con qua Mỹ, còn VN, 3/4 con cái đảng viên cao cấp đã xuất ngoại qua Mỹ, Úc, CANADA ... hoặc các nước Tự Do khác .

Gần đây còn có " PHONG TRÀO " : Con gái đại gia đỏ " cưới chồng "Trai Việt - Cộng Hoà gốc các nước tự do" , để mau được nhập tịch, hầu dọn đường cho cha mẹ, anh em, ra ngoại quốc an toàn .

Các nhà lãnh đạo csVN, các anh là người thấy rõ những sai lầm của mình hơn ai hết, và cũng thấy rõ, hết phương sửa đổi. Càng cố chấp, càng đưa dân tộc đến chỗ tan nát, không phương cứu chữa.

Nên thức tỉnh, một Gorbachew ... ở VN đâu có khó gì???

Làm đi ... Chúng tôi hoan hô, - vì bằng cách đó, ít đổ máu nhứt.

- Sự thật, tội ác csVN càng ngày càng rõ, càng nhiều người biết, nhờ truyền thông ngày nay. Bao nhiêu người csVN đã bỏ Đảng, vì biết mình đã nhầm lẫn; nhưng vì bị đe dọa, bị kìm kẹp quản thúc, hoặc vì miếng ăn (hộ khẩu) mà phải ngậm Bò Hòn làm ngọt .

Tội nghiệp thay, những người như Nguyễn Mạnh Tường, Dương Quỳnh Hoa đã hiến dâng cả tài sản, trí tuệ cho csVN.; nhưng khi biết mình bị lừa dối vì sự tuyên truyền ác độc dối trá của cs. đã không đủ can đảm nói lên cho mọi người, biết sự

thật tội ác của cs. Hay như Lê hiếu Đăng, xấp chết mới xin ra khỏi Đảng ...

Ích lợi gì? Giúp gì cho đất nước??.

Đáng khen BÙI TÍN, khi biết mình theo cs là SAI, đã dứt khoát, mà còn vạch trần cho mọi người thấy cái dối trá, cái tàn ác của csVN.

Nước mắt AN HẬN của Dương Thu Hương, khóc giữa SAIGON, muôn đời còn thấm trong lòng người Việt, cho đến khi nào hết cs mới khô.

Người csVN không phải bỏ Đảng là hết tội với nhân dân ... mà còn phải đoái công chuộc tội nữa. Phải góp sức Xây Dựng một xã hội công bằng, Tự Do, Dân Chủ, Nhân Quyền. Khi đó dân chúng có thể lượng tình mà tha tội GIẾT NGƯỜI, CƯỚP CỬA cho. (Người Miền NAM vốn nhân từ, khoan dung, có thể tha thứ những kẻ lỗi lầm, biết ăn năn sám hối, nhưng tôi không bảo đảm, người MIỀN BẮC, nhứt là những người phải Di Cư hai lần - 54 và 75 - có bằng lòng tha cho hay không (?) và người Miền BẮC, bị Đấu Tố, bị giết oan, trong cuộc Cải Cách Ruộng Đất, Nhân Văn Giai phẩm v.v..., thì tới đó mới biết ???

TRÙNG ĐỘC Thứ Ba: Du Học Sinh cộng sản.

Đây là thế hệ trẻ của csVN.

Ngày nay ở lớp tuổi 20~40, họ KHÔNG BIẾT gì về VNCH, nhưng họ NGHE, THẤY, HIỂU đủ cả . Họ có thể là con cháu cs được cha mẹ cho xuất ngoại, để được học cái hay, cái tiến bộ của nước ngoài. Họ biết SO SÁNH, đánh giá, họ biết trách nhiệm của mình đối với Tổ Quốc VN.

Một số nhỏ, có thể thiếu LƯƠNG TÂM, tiếp tục thụ hưởng ; AI CHẾT, mặc kệ bây, tiền bây tao hưởng ... Nhưng không thiếu gì người có học, có đọc, có hiểu sự tiến hoá của nhân loại, sự thua thiệt của Dân Tộc mình vì sự ngu dốt của thành phần lãnh

đạo. Họ sẽ cảnh tỉnh, và chính họ là những người sẵn sàng đứng lên lật đổ chế độ độc tài Đảng trị này.

Chính vì sợ sự nổi dậy này, mà Tàu cộng cấm, không cho Sinh Viên Tàu đọc các sách Tây Phương. (giống như NGỰA bị bịt mắt, chỉ thấy có một đường thôi.)

May thay Du Học Sinh VN ngày nay, được đi tới nhiều Quốc Gia tự do, họ càng có cơ hội nhìn thấy sự văn minh tiến bộ của người và so sánh để thấy rõ sự ngu dốt của csVN; khiến cho VN ngày nay thua xa thiên hạ đủ mọi mặt.

Những người trẻ này phải đứng lên, gánh lấy trách nhiệm ... bằng không, họ phải tiếp tục sống trong nô lệ ngoại bang, lạc hậu, chẳng những cho đời họ mà thôi, còn ảnh hưởng đến đời con của họ nữa .

Người Du Học Sinh trẻ, đã nhìn thấy những nước từ bỏ CS, chỉ vài năm sau, là đứng lên được. Còn những nước cố chấp, ôm lấy chủ thuyết cs, thì nghèo đói, như Bắc Hàn, Việt Nam, Cuba. (Cuba cũng đã trở cò, mong cơ hội cải tiến Tự Do, Dân Chủ). Họ không ngu dại gì, để con cháu họ phải tiếp tục sống trong sự cai trị vừa ngu vừa ác, như họ phải chịu ngày nay.

Lớp TRẺ này, học đủ Quản Trị, Kỹ Thuật, Khoa Học, v.v..., một ngày nào đứng lên, cùng với những người TRẺ VNCH yêu nước, sẽ đưa VN, mau lẹ, thành một Quốc Gia phú cường.

- **Đôi lời nhắn nhủ** : Các bạn Trẻ, Du Học Sinh csVN, nếu các bạn không làm gì được cho Quốc Gia, thì XIN **ĐỪNG ăn cắp** (ngày nay nhiều quốc gia đã viết bản cảnh cáo Người VN, xuất ngoại ăn cắp ở các Cửa Hàng Lớn.)

Người ăn cắp và nói dối không thể ngẩng đầu lên trong Xã Hội văn minh, tiến bộ được.

Tai hại thay, đây lại là hai đặc tánh CĂN BẢN của cộng sản: Ăn Cắp (ăn cướp khi có quyền), và **Nói dối**.

Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu có một câu đề đời:

Đừng nghe những gì cộng sản nói, mà nhìn những gì cộng sản làm.

Câu nói này, chẳng những cả nước ai cũng biết, mà cả thế giới cũng rõ sự tráo trở của cộng sản. Khiến cho người Việt Hải Ngoại đi đâu cũng phải lên tiếng trước:

“tôi là người SÀI GÒN trước 75...”

Với ba thành phần nòng cốt này, bất cứ một thành phần nào đứng lên, cũng đủ đánh đổ csVN dễ dàng; vì Dân Chúng đã quá chán cộng sản rồi.

AI LÀM ĐƯỢC ???

- Quân Đội Cộng sản chẳng???
- Người cộng sản cảnh tỉnh chẳng???
- Du Học Sinh cộng sản???

nhờ ở nước ngoài, nên mở mắt, thấy được cái NGU, cái Tàn Ác của cộng sản VN:

HÈN với Giặc...Ác với DÂN.

Giải Pháp thứ Ba : BẮT CHIẾN TỰ NHIÊN THÀNH.

Với tình hình hiện nay, giải pháp này có nhiều cơ may thành tựu.

Tôi sẽ trình bày trong một bài tiếp.

2015-12-22 21:07 GMT-08:00

Thưa Anh Lữ:

NVQG Ty Nạn và 90 triệu Đồng bào quốc nội nói chung, không ai thích VC cả, nhưng không biết cách nào để lật đổ bọn

chúng..??!! Xưa nhiều chiến lược gia bảo, "**chỉ có CS mới lật đổ được chế độ CS thôi..!!**", có lẽ vì thế Tướng Độc nhỡn

Moshe Dayan của Do Thái sau khi thăm viếng VNCH, ông tuyên bố, "*Muốn thắng VC thì phải để thua VC cái đã..!!*"

Tình hình hiện nay cũng na ná như thế, nhưng 40 năm trôi qua NVQG Ty nạn cứ chạy rông mà vẫn không nhổ được cộng lõng nào của VC cả...!!

May ra kế hoạch "Sự tử trung....." của Anh có thể lay chuyển được VC chẳng..!!

Kính xin Anh vui lòng gửi bài viết này để nghiên cứu xem, biết đâu vận hội đã đến cho Dân Tộc VN chăng..?? Trân trọng cảm ơn Anh. Kính

2015-12-22 0:03 GMT-08:00 Luvinh Luu

<lvluu.tlg@gmail.com>:

Quý Anh ,

Đã đến thời tan rã của cộng sản VN rồi...,

chính những người bị gạt ngày xưa, nay đã nhìn thấy sự thật, và chính họ sẽ là những người, một lần nữa, tiếp tay lật đổ chế độ csVN.

Giải pháp :

"Sự Tử trung , trùng thực Sự Tử nhục "

của tôi đề ra, có thể thực hiện được .

Bạn nào chưa có bài này, xin cho biết, tôi sẽ gửi liền, để cùng nhau góp sức vào việc chung.

Lưu-Vĩnh-Lữ,

THỜI CƠ THUẬN LỢI ĐÃ ĐẾN,

PHẢI CƯƠNG QUYẾT HÀNH ĐỘNG NGAY ĐỪNG BỎ LỠ NỮA.

HÃY DỪNG LÊN !

*-Lừa thiêu Cộng sản đang lan tràn trong nước. THUẬN LỢI
-Chúng ta cần hoạt động hỗ trợ đồng bào trong nước quyết liệt hơn.*

NGUYỄN-HUY HÙNG

Chúng ta những người Việt Quốc Gia Nhân bản yêu nước đã quyết liệt đấu tranh chống Cộng sản Việt Nam (CSVN) từ hơn nửa thế kỷ nay, vì chúng ta biết rằng chế độ Cộng sản là một hình thức Thực dân, Đế quốc, Phong kiến, Quân phiệt mới, một chế độ phi nhân độc tài tàn bạo vô nhân đạo gấp trăm ngàn lần những chế độ cũ. Các lãnh tụ Cộng sản gian manh tuyên truyền xảo quyết đưa ra những mục tiêu lừa bịp để lôi cuốn mọi người đi theo ủng hộ chúng cướp chính quyền như: **-Nhân dân làm chủ, -Mọi người có quyền bình đẳng, -Lao động theo khả năng hưởng thụ theo nhu cầu, -Không còn giai cấp giàu nghèo, cường hào ác bá, người bóc lột người, -Không còn tư sản tư hữu, mọi của cải tài sản đều thuộc về nhân dân... nhưng do Nhà nước quản lý...?**

Gương Liên Xô Nga cho chúng ta thấy là, sau khi có được chính quyền trong tay thì chúng lại dùng phương thức Tập đoàn chuyên chính vô sản độc quyền cai trị đất nước, đàn áp bóc lột sức lao động của toàn dân một cách tàn bạo thâm độc hơn tất cả những Tập đoàn chuyên chính Phong kiến, Thực dân, Quân phiệt mà loài người được biết qua các thời đại phát triển từ sơ khai cho đến nay. Toàn dân trở thành bầy nô lệ tiếp tục lao động khổ cực để phục vụ cho giai cấp lãnh đạo mới là Tập đoàn Cộng sản khát máu phi nhân gọi một cách nôm na chính xác là Tập đoàn Tư bản Quân phiệt Đỏ.

Về chính sách và phương pháp chống Cộng, chúng ta đã được thừa hưởng tất cả những khảo cứu và phương sách được coi là thuận lý và khoa học nhất do các chính trị gia và triết gia Âu Á nổi tiếng biên soạn hướng dẫn. Mã-Lai-Á và Nam-Dương đã thành công trong việc loại trừ hết cộng sản trên đất nước của họ vào những năm cuối Thập niên 1950. Hoa-Kỳ cũng nhờ đó đã thắng cuộc Chiến Tranh Lạnh vào cuối Thập niên 1980 qua đầu Thập niên 1990, làm tan rã hoàn toàn cái nôi thành trì cộng sản Liên Xô và Đông Âu, đặt Trung Cộng vào trạng thái ngất ngư phải xét lại đổi mới theo kinh tế thị trường, Cu-Ba ngắc ngoải, và bây giờ Bắc Hàn và Việt Cộng đang đến lượt bước vào thời kỳ khủng hoảng hậu quả của chiến dịch **“Diễn biến hoà bình”** để giãy chết.

Sau mốc lịch sử đau thương của đất nước Việt Nam từ ngày Quốc Hận 30-4-1975, một câu hỏi được đặt ra là: ***Vậy thì tại sao chúng ta cũng đã từng được Hoa Kỳ viện trợ để chống Cộng sản, nhưng chúng ta lại thất trận phải bỏ nước ra đi lưu vong nơi xứ lạ quê người từ gần 40 năm nay, để cho 90 triệu đồng bào Việt Nam ở trong nước phải chịu đựng sự bóc lột tàn bạo của bè lũ bạo quyền Việt Cộng còn thậm tệ hơn hoàn cảnh của các nông nô thời Phong kiến Thực dân trước kia?***

Nếu can đảm thẳng thắn xét lại những bài học kinh nghiệm đã trải qua, chúng ta phải chân thành mà nhận định rằng: **Chúng ta có chính nghĩa, không thua Cộng sản về mặt tranh luận lý thuyết, nhưng chúng ta đã thua Cộng sản vì không phát huy được sáng kiến đem chiến tranh du kích và bạo lực tiêu diệt Cộng sản ngay trong lòng xã hội Cộng sản như Cộng sản đã thực hiện đối với chúng ta, và cũng vì chúng ta quá quân tử, xử thế theo Đạo Trời trọng Nhân Nghĩa Lễ Trí Tín, không xảo quyết lừa bịp tàn bạo vô nhân bất nghĩa như Cộng sản, nên không muốn áp dụng bạo lực một cách bừa bãi phi nhân.**

Những điểm yếu khiến chúng ta tạm thua cuộc chiến máu lửa, có thể quy tại 3 lý do:

1.- Một số chính khách lãnh đạo chính phủ Hoa Kỳ trước đây giúp chúng ta chống Cộng sản nhưng không muốn chúng ta thắng, vì lợi ích chiến lược toàn cầu của họ là đang trắc nghiệm phương thức tấn công làm tan rã hàng ngũ đối phương Cộng sản bằng **“Diễn biến hoà bình”** ngay tại trong đất nước Liên Xô, các nước Đông Âu và Trung Cộng trong thời gian cuối Thập niên 1960 sang đầu Thập niên 1970, để tránh nguy cơ làm bộc phát chiến tranh nguyên tử. Do đó mọi sáng kiến tấn công của chúng ta vào hậu phương Cộng sản Bắc Việt, dù hợp lý và cần thiết đối với hoàn cảnh của Việt Nam lúc bấy giờ, đã không được Đồng minh Hoa Kỳ khuyến khích yểm trợ mà còn bị gạt bỏ một cách phũ phàng, bằng lý do là họ viện trợ cho chúng ta để tự vệ chứ không phải để chúng ta đi xâm lăng lãnh thổ miền Bắc Việt Nam để tiêu diệt Việt Cộng.

2.- Những người lãnh đạo và các nhóm trí thức, chính khách của chúng ta không chịu cách mạng bản thân, không thích ứng kịp thời theo tiến triển tâm lý xã hội thời đại nguyên tử, vẫn quá câu nệ vào triết lý cai trị theo nhân bản Khổng Nho, nên trở thành lạc hậu lạc lõng không giải quyết thoả đáng kịp

thời những đòi hỏi của quảng đại quần chúng, lại không có những quốc sách hữu hiệu hướng dẫn giáo dục, để mọi người sống trong tình trạng tự do quá trớn với tinh thần cầu an hưởng thụ, hoặc không dám áp dụng những biện pháp cứng rắn cần thiết đúng mức khi tình hình đòi hỏi, nên đến lúc xảy ra cảnh rối loạn hiểm nguy thì không còn cơ hội cứu vãn ổn định được đành buông xuôi.

3.- Chúng ta dễ tự mãn, không chịu tiếp tục khai thác đầy mạnh thắng lợi đến kết quả cuối cùng, chỉ dồn đối phương vào thế bại nhất thời rồi lơ là không phòng bị, để chúng có thời gian ổn định củng cố lại thế lực, theo chính sách cổ hữu **“lùi một bước để tiến lên hai bước”** do các quan thầy Cộng sản quốc tế đã truyền dạy cho chúng, để rồi khi đã ổn định xong chúng lại tung ra những đòn phép mới, khiến chúng ta bất ngờ rơi vào thế ứng phó thụ động mất đi khí thế tấn công lúc ban đầu.

Hiện nay, các thế lực chính trị kinh tế thế giới đang hoà hợp cùng Hoa Kỳ đẩy mạnh cuộc chiến **“Diễn biến hoà bình”** tại vùng Á Châu Thái-Bình-Dương để khai thác thu lợi tối đa cho quốc gia dân tộc của họ. Và cũng nhờ thế mà tại Việt nam hiện nay, đồng bào ở trong nước cũng đang dũng cảm lợi dụng thời thế đứng lên đấu tranh chống bạo quyền Việt Cộng để đòi quyền sống, đòi công bằng xã hội, đòi tự do dân chủ, tự do tín ngưỡng, tư do phát biểu và hội họp... Đây là thời cơ thuận lợi nhất cho chúng ta sát cánh bên nhau thúc đẩy mạnh mẽ hơn nữa các chương trình hành động vận động thế giới hỗ trợ cho đồng bào trong nước, vùng lên mạnh mẽ hơn nữa để sớm đạt được thành quả sau cùng là loại trừ hẳn được bạo quyền Việt Cộng và đảng CSVN ra khỏi chính trường Việt Nam, để toàn dân tộc Việt Nam có được cuộc sống ấm no hạnh phúc với mọi quyền căn bản của con người được tôn trọng vào bảo vệ bình

đảng, mà chúng ta đã dần thân hành động nhưng chưa đạt được kết quả mong muốn suốt từ mấy chục năm qua.

Để thực hiện được điều này, chúng ta phải xét lại những hoạt động chính yếu mà chúng ta đã và đang làm xưa nay, để phối hợp đầy mạnh liên tục hơn nữa là:

1.-Cập nhật hoá và gửi thêm những bằng chứng xác thực cụ thể mới nhất về những hành động vi phạm nhân quyền của bạo quyền Việt Cộng trong mọi hoàn cảnh sinh hoạt xã hội đối với đồng bào Việt Nam ở trong nước, đến đại diện các quốc gia thuộc tổ chức Liên Hiệp Quốc, đến các cơ quan Lập pháp của tất cả các nước trên Thế giới, nhằm vận động làm thức tỉnh lương tri nhân đạo của họ để họ áp lực cơ quan Hành pháp của nước họ chấm dứt giao thương cũng như yểm trợ phát triển cho bạo quyền Việt Cộng. Bởi vì mọi chương trình trợ giúp của quốc tế gửi vào Việt nam cho đến nay, đều bị Tập đoàn bạo quyền Việt Cộng các cấp ăn chặn để làm giàu sống phè phỡn xa hoa và tiếp tục cấu kết với nhau củng cố uy quyền dùng bạo lực đàn áp bóc lột nhân dân, chứ quảng đại quần chúng dân tộc Việt Nam chẳng được tiếp giúp gì đáng kể, mà vẫn phải thường xuyên sống lam lũ khổ cực còn hơn dưới các thời Phong kiến Thực dân cai trị trước kia. **Những hành động nhân đạo không được ban bố đúng nơi hợp với nhu cầu sẽ là tiếp tay với tội ác.**

2.- Mỗi đoàn thể tùy theo khả năng và phương cách hành động riêng, hãy gia tăng nỗ lực yểm trợ thực tiễn cho đồng bào của chúng ta ở trong nước về mọi phương diện, để họ vững lòng không chùn bước tiếp tục vùng lên theo dây chuyền tại khắp mọi nơi và trong mọi lãnh vực, để dồn bạo quyền Việt Cộng mọi cấp vào thế cùng không chịu đựng nổi phải rút lui giải thể trả lại cho toàn dân tộc Việt quyền tự chủ lựa chọn chế độ chính trị dân chủ thật sự không Cộng sản như mong muốn.

3.- Các đoàn thể đấu tranh nơi hải ngoại đang có những nhóm vệ tinh hoạt động ở trong nước Việt Nam, hãy tăng cường cài thêm người vào hoà đồng hoạt động trong các tổ chức ngoại vi của bạo quyền Việt Cộng, trong các đảng bộ quân đội nhân dân, công an nhân dân, cơ quan hành chính trung ương và địa phương trong cả nước, để lôi cuốn thúc đẩy các phần tử này tự phát đứng lên sát cánh cùng đồng bào đấu tranh lật đổ bạo quyền, y như các đảng viên Cộng sản và nhân dân các nước trong khối Liên Xô Nga và Đông Âu đã làm vào cuối Thập niên 1980 sang đầu Thập niên 1990 trong thế kỷ 20 vừa qua trên đất nước của họ.

4.- Và đặc biệt, các đoàn thể cũng nên dồn mọi nỗ lực vào cuộc vận động tất cả đồng hương Việt Nam đang sống trên toàn thế giới và quảng đại quần chúng địa phương nơi mình cư ngụ, quyết liệt tẩy chay không tiêu thụ các sản phẩm vật dụng do Việt Cộng xuất khẩu dưới bất cứ nhãn hiệu nào, của Cộng hoà xã hội chủ nghĩa Việt Nam hay của các công ty ngoại quốc hợp doanh với Việt Cộng sản xuất. Việc làm này nhằm mục đích cắt nguồn cung cấp ngoại tệ cho Việt Cộng dùng nuôi dưỡng các cơ sở Việt Cộng hoạt động tuyên truyền lừa bịp xảo quyệt nơi hải ngoại để giúp cho chế độ vô nhân của chúng được sinh tồn tiếp tục hại dân bán nước.

Dĩ nhiên còn rất nhiều việc khác nữa cần phải thực hiện, nhưng trên đây chỉ là những đề nghị hành động tối thiểu cấp thiết để chúng ta dồn trọng tâm nỗ lực thực hiện ưu tiên.

Hy vọng kết quả của những việc làm này sẽ là nguồn nhiên liệu thiết yếu hỗ trợ cho lửa thiêng ở trong nước bùng mạnh liên tục quyết liệt rộng khắp trên đất nước Việt Nam, để nhanh chóng đốt cháy Tập đoàn Việt Cộng Mafia Tư bản Thực dân Phong kiến Quân phiệt Đỏ sớm tan thành tro bụi, cho toàn

dân tộc Việt Nam thoát khỏi ách cai trị bạo tàn vô nhân phi nghĩa của chúng từ suốt hơn nửa Thế kỷ nay.

Cầu xin Ông Trên, Trời, Phật, và Anh Linh các Anh Hùng Liệt Nữ dòng giống Tiên Rồng Việt Nam phù trợ cho tất cả chúng ta.

NGUYỄN-HUY HÙNG

*Cựu Đại Tá Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà,
Phụ tá Tổng cục trưởng Chiến tranh chính trị kiêm Chủ
nhiệm Nhật báo Tiền Tuyến,
Cựu tù nhân chính trị, 13 năm lao động khổ sai trong các trại tập
trung cải tạo của Đảng Việt Cộng và bạo quyền Xã hội Chủ nghĩa
Việt Nam từ sau ngày Quốc hận 30-4-1975.*

**HÀNG KHÔNG MẪU HẠM CỦA TRUNG
CỘNG:
KHIẾM KHUYẾT TRÊN PHẢN LỰC CƠ J-15
GÂY CHẾT NGƯỜI**

Định tiến Đạo K24
(phỏng theo Tuần báo The National Interest)

Lời nói đầu: Là một cựu phi công phản lực của Quân lực VNCH, tôi chưa từng bao giờ thấy một đội quân nào trên thế giới mà các giới chức cao cấp của đội quân đó xem rẻ mạng sống thuộc cấp của mình. Duy nhất chỉ có quân đội Trung Cộng là một đội quân đã đối xử dã man ngay với cả những cấp dưới của họ.

Với chiến thuật biển người của Mao trạch Đông ngày xưa, là lối xưa quân làm bia đỡ đạn để đối phương phải chùn tay bắn giết, vì không muốn quá tàn nhẫn với ngay cả quân thù của mình.

Thì nay, với những thất bại về kỹ thuật trên không, các giới chức lãnh đạo Trung quốc đã không màng đến sinh mạng, kể cả với những phi công của họ, để cố đạt được những tham vọng bành trướng, hầu trở nên một cường quốc trên biển.

Xin cống hiến bạn đọc một bài báo phân tích dưới đây để minh chứng sự thật này một cách rõ rệt nhất.

Sau vài thập niên giàu lên nhờ kinh tế phát triển, Trung Cộng đã cố gắng chạy đua vũ trang để hòng đuổi kịp những cường quốc phương Tây trong lĩnh vực quân sự. Một trong những khí tài chiến tranh mà Trung Cộng đang muốn vươn tới là xây dựng một lực lượng hải quân hùng mạnh, trong đó bao gồm những hạm đội hàng không mẫu hạm. Với tham vọng đó, đảng Cộng sản Trung quốc đã mua lại một hàng không mẫu hạm của Ukraine - một nước thuộc khối Liên xô cũ, đã chế tạo một hàng không mẫu hạm và để nằm ụ khi Liên xô tan rã - mang về tân trang sử dụng, hầu có thể sánh vai với các cường quốc khác.

Tuy nhiên, Trung Cộng đang gặp phải nhiều khó khăn với những kỹ thuật tân tiến trong việc điều hành những khí cụ thuộc loại "nhà giàu" này.

Theo một bài báo đăng trên tuần báo "The National Interest" ngày 5 tháng 7, 2018, tác giả Dave Majumdar đã phân tích

những khó khăn của Trung Cộng, khi Hải quân nước này đang cố gắng phát triển hạm đội hàng không mẫu hạm. Tuy là cũ đối với hải quân Hoa Kỳ, nhưng đó là một khí tài quá mới mẻ với Trung quốc.

Hiện nay, Trung Cộng đang cố gắng phát triển một loại phi cơ phản lực chiến đấu để dùng trên hàng không mẫu hạm thay thế cho loại phản lực cơ Shenyang J-15, mà họ thường gọi tên là "Cá mập bay", đang được xử dụng để các phi công thực tập bay và đáp trên chiếc hàng không mẫu hạm mới toanh của họ.

Chiếc phản lực cơ chiến đấu J-15 - mà Trung Cộng từng tự hào là do họ chế tạo, thật ra là dựa theo loại máy bay mẫu T-10K-3 của Nga dùng để khai triển thành loại phản lực Su-33 Flanker-D của Nga - đã chứng tỏ không được hoàn thiện cho lắm khi Hải quân Trung cộng mang ra xử dụng trên hàng không mẫu hạm. Phản lực J-15 được cải biến để dùng trên hàng không mẫu hạm mới của Trung Cộng đã xảy ra những vụ tai nạn máy bay kinh khủng do lỗi kỹ thuật và hệ thống điều khiển trên phi cơ.

Chính vì những khiếm khuyết của loại phản lực cơ chiến đấu J-15 đã gây nên những tai nạn trầm trọng, đủ để Bắc Kinh phải trì hoãn chương trình phát triển chiếc hàng không mẫu hạm thứ hai, hiện đang được đóng, dùng để chứa loại phản lực J-15 này.

Một bài báo trên South China Morning Post đã đăng lời tuyên bố của tướng Zhang Honghe, Chỉ huy phó của Không quân Trung Cộng như sau: "Phải có loại phi cơ mới cho hàng không mẫu hạm để thay thế cho loại J-15".

Bây giờ vẫn chưa rõ loại phản lực nào sẽ thay thế cho loại J-15, tuy nhiên nếu Bắc Kinh muốn cho ra "lò" loại phi cơ mới thì nhất định chiếc phi cơ đó phải có khả năng bay trên đường băng theo kiểu "nhảy" (kiểu cuối đường băng được thiết kế cong lên). Đó là loại đường băng trên hàng không mẫu hạm loại 001 và 001A - loại này có tên gọi là Soviet Kuznetsov-class

- hay là loại đường băng thẳng trong tương lai 002, mà phi cơ có thể xử dụng hệ thống phóng phi cơ điện từ (electromagnetic aircraft launch system (EMAILS)).

Những nhà phân tích về Hải quân Trung Cộng tiên đoán Bắc Kinh có thể sẽ phát triển loại phản lực FC-31 Gyrfalcon được biến thể cho Hải quân, do công ty quốc doanh Trung quốc Shenyang Aircraft chế tạo. Tuy nhiên cho đến nay vẫn không có thông tin chính thức nào xác nhận điều này, và Bắc kinh cũng không cho biết loại phi cơ phản lực nào sẽ thay thế cho chiếc J-15.

Theo tờ báo South China Morning Post (SCMP), sở dĩ Trung Cộng tránh không dùng loại phản lực J-15 trên hàng không mẫu hạm nữa, vì trong quá khứ những chiếc phản lực này đã gây ra ít nhất 4 tai nạn, mà kết quả có một người chết và một người nữa bị thương trầm trọng trên hàng không mẫu hạm của họ. Tai nạn này là do thất bại về máy móc "không thể tha thứ" được.

Lỗi kỹ thuật trên được truy nguyên là do từ động cơ và hệ thống điều khiển của loại phản lực J-15.

Một nguồn tin khác cũng cho tờ báo SCMP biết "J-15 là loại phi cơ có nhiều lỗi tật trầm trọng, hệ thống điều khiển bay trên phi cơ không vững chắc chính là nguyên nhân gây ra tai nạn chết người hai năm trước".

Thật ra, trong hai tai nạn phi cơ do chiếc J-15 "đập tàu", theo SCMP cho hay hệ thống điều khiển phi cơ trên máy bay bị hỏng hóc khi phi cơ đang bay để sửa soạn đáp trên hàng không mẫu hạm trong những lần phi công thực tập đáp trên đường băng. Người ta phỏng đoán rằng có thể những điều luật để điều khiển bay đã khiến cho phi công bị dao động hay có thể có những diễn biến xấu khác xảy ra.

Ngoài ra, không có một minh chứng nào về độ tin cậy của động cơ Shenyang Liming WS-10H, do hãng chế tạo động cơ quốc doanh Shenyang của Trung Cộng sản xuất, được gắn trên

phản lực cơ J-15, có phải là một trong những nguyên nhân gây ra những tai nạn "đập tàu" của chiếc này không?

Những đời cũ của chiếc J-15 được gắn động cơ Salyut AL-31F của Nga xem ra có độ tin cậy hơn.

Cho dù các giới chức cầm quyền của Trung Cộng được cảnh báo về những lỗi của chiếc J-15 nhưng họ vẫn thúc ép cấp dưới phải khai triển xử dụng loại này, bất chấp nó có gây ra tai nạn hay không.

Lỗi "hành xử" của những giới chức cao cấp Trung quốc thật khác xa với các giới chức Hải quân Hoa kỳ. Mỗi khi có một loại phi cơ mới nào mà Hải quân Hoa Kỳ đem ra cho phi công thử nghiệm, nếu chiếc phi cơ đó có những vấn đề nghiêm trọng về an toàn trong lúc bay, thì Ngũ Giác Đài sẽ lập tức tuyên bố không cho phép đưa loại phi cơ trên vào xử dụng.

Theo một cựu chiến binh của đơn vị Hải quân Trung quốc thổ lộ với tờ báo SCMP: "Dĩ nhiên là không thể tránh được tai nạn xảy ra trong lúc huấn luyện, nhưng khác với quan điểm của những đội quân các nước phương Tây, những phi công trong đội bay của Trung quốc được lệnh là cho dù biết rằng phi cơ gặp "sự cố" về động cơ nhưng họ phải cố "luồn lách" (work around) để "khắc phục" những hỏng hóc của máy móc" (sic)

Có vẻ như Hải quân Trung quốc đã tuyên bố không chấp nhận những tin tức liên quan đến loại phi cơ chiến đấu J-15 có vấn đề về máy móc bị kéo dài, ngay cả sau khi một phi công của họ bị tử thương vì chiếc phi cơ này bị tai nạn. Cũng theo báo SCMP "Các chuyên gia về hàng không của Trung Cộng thoát đầu không chấp nhận loại phi cơ J-15 có "sự cố" về thiết kế, nhưng họ đành phải chấp nhận sự thật này sau khi Cao Xianjian, một phi công lão luyện của Hải quân Trung quốc, "đụng trận" với những hỏng hóc trên loại phi cơ này."

Do đó, bây giờ không ai ngạc nhiên là loại phi cơ J-15, mà Trung Cộng từng tự hào là đã tự sản xuất, đã có những thất bại trầm trọng trong lãnh vực thiết kế.

Nói cho cùng, lối thiết kế máy động cơ quay đảo ngược trên loại phi cơ J-15 đã lấy cắp theo mẫu mã loại phi cơ Sukhoi Su-33 của Ukraine. Phải công nhận kỹ sư Trung quốc đã gặt hái sâu sát được lối thiết kế Flanker từ loại T-10K-3 và Su-27 để biến thể theo lối của "Bắc Kinh", nhưng vì họ không sáng chế ra phản lực (jet) và hệ thống của nó, họ không hoàn toàn hiểu biết về khung sườn máy bay có những giới hạn cơ bản vốn liên quan đến lối động cơ đảo ngược.

Sự thiếu sót về hiểu biết này có thể đã dẫn đến những "sự cố" khi người Trung quốc thiết kế ra chiếc phi cơ phản lực chiến đấu J-15 này.

CSVSQ Đinh Tiên Đạo K24

MỘT NĂM HOẠT ĐỘNG TÍCH CỰC CỦA HỘI VÕ BỊ BẮC CALIFORNIA

Kể từ tháng 5 năm 2017 đến tháng 5 năm 2018 là tròn một năm, trong khoảng thời gian đó, Hội Võ Bị Bắc Cali (HVB/BCL) cùng với Đoàn Phụ Nữ Lâm Viên và Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu đã đứng ra nhận lãnh trách nhiệm tổ chức ba sự kiện quan trọng trong sinh hoạt của các Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam (CSVSQ/TVBQGVN) tại hải ngoại; các hoạt động này đã được các cơ quan truyền thông, các hội đoàn bạn cũng như đồng bào Việt Nam ở Bắc Cali và nhiều nơi khác, biết đến với nhiều thiện cảm. Ba sự kiện tuần tự diễn ra theo thứ tự thời gian gồm có:

- Đại Hội Đại Diện Các Khóa.
- Lễ Ra Mắt Sách Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam Theo Dòng Lịch Sử.
- Đại Hội Võ Bị Toàn Cầu Lần Thứ 21, “70 năm Danh Dự và Truyền Thống”.

1- ĐẠI HỘI ĐẠI DIỆN CÁC KHÓA

Được tổ chức vào các ngày 20 và 21 tháng 5 năm 2017 tại Thành Phố San José, California, với sự tham dự của 119 Cựu Sinh Viên Sĩ Quan, đông hơn quân số CSVSQ có mặt tại Đại Hội XX trước đó tại Nam Cali.

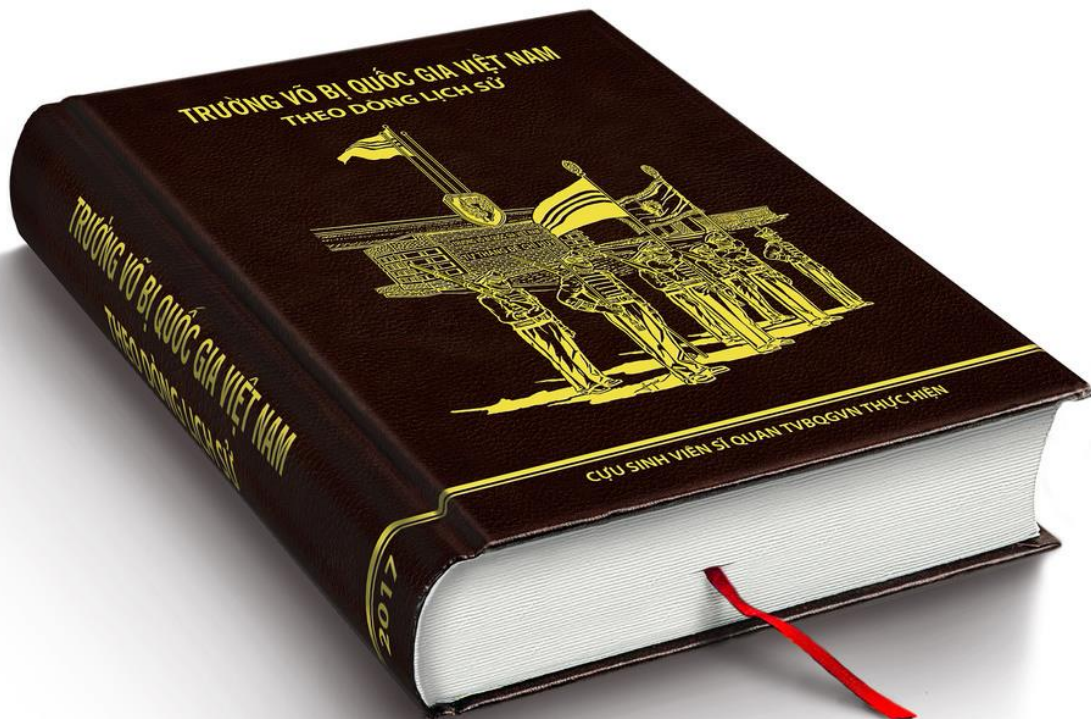
Đại Hội Đại Diện Các Khóa được triệu tập để giải quyết những bế tắc trong sinh hoạt của Tập Thể Võ Bị từ sau Đại Hội XX tại Nam Cali. Đại hội đã bầu ra một Ban Điều Hành Đại Diện Các Khóa gồm có 5 thành viên, để tạm thời điều hành những sinh

hoạt cần thiết của đại đa số CSVSQ, cho đến khi một tân ban chấp hành tổng hội được chính thức bầu lên, qua một đại hội đồng khoáng đại của CSVSQ/TVBQGVN, phù hợp với nội quy, theo đúng tiến trình của một cuộc bầu cử dân chủ, và được đa số CSVSQ công nhận.

Đại Hội Đại Diện Các Khoá đã quyết định thực hiện hai công tác ưu tiên sau đây:

- In và phát hành Sách Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam Theo Dòng Lịch Sử (TVBQGVN – TDLS) càng sớm càng tốt, theo nguyện vọng của đa số CSVSQ/TVBQGVN.
- Xúc tiến việc tổ chức Đại Hội Võ Bị Toàn Cầu Lần Thứ 21 tại Bắc Cali, như đã được ghi trong biên bản của Đại Hội XX.

2- LỄ RA MẮT SÁCH TRƯỜNG VÕ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM THEO DÒNG LỊCH SỬ

Hội CSVSQ/TVBQGVN, Đoàn Phụ Nữ Lâm Viên, Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu của Bắc Cali, cùng với Ban Điều Hành Đại Diện Các Khóa đã tổ chức Lễ Ra Mắt Sách TVBQGVN Theo Dòng Lịch Sử vào ngày 14 tháng 1 năm 2018, tại Trung Tâm Cộng Đồng Việt Mỹ, địa chỉ: 2072 Lucretia Ave, San José, CA 95122.

Đây là một thời điểm đáng ghi nhớ cho những CSVSQ/TVBQGVN luôn mong chờ ngày được cầm cuốn sách TVBQGVN – TDLS trên tay, như là một kỷ vật của thời trai trẻ. Cuốn sách đã được thai nghén trong 5 năm, trải qua biết bao gian khổ và trở ngại, mãi đến hôm nay mới chính thức được “chào đời”.

Buổi lễ diễn ra trong bầu không khí trang trọng và vui tươi, bởi mọi người luôn mong mỗi giây phút được cầm cuốn sách đã được chờ đợi trong nhiều năm qua. Các phóng sự, các hình ảnh trên hệ thống truyền thông của Người Việt Hải Ngoại đã cho thấy sự thành công mỹ mãn của buổi lễ. Sách TVBQGVN – TDLS là một di sản tinh thần, một tài liệu đáng tin cậy về TVBQGVN, do chính Các CSVSQ/TVBQGVN thực hiện, để lưu truyền lại cho các thế hệ hậu duệ và cho tất cả những ai muốn tìm hiểu về TVBQGVN; hiện nay, Sách TVBQGVN – TDLS đã được ghi nhận trong thư mục của Thư Viện Quốc Hội Hoa Kỳ.

3- ĐẠI HỘI VÕ BỊ TOÀN CẦU LẦN THỨ 21 TẠI SAN JOSÉ
Chiếu theo biên bản của Đại Hội XX, Hội Võ Bị Bắc Cali có trách nhiệm tổ chức Đại Hội XXI. Ban Tổ Chức của đại hội đã thay con số XXI bằng con số 21 để biểu lộ một sự thay đổi: Đại Hội 21 tại San José vào các ngày 11,12,13 tháng 5 năm 2018 là một bước ngoặt quan trọng của Tập Thể CSVSQ/TVBQGVN, nhằm phục hồi Tình Tự Võ Bị và sự độc lập trong đường hướng sinh hoạt, tránh đi vào “vết xe đổ” của Đại Hội XX tại Nam Cali vào cuối tháng 6 năm 2016.

Hội Võ Bị Bắc Cali đã thành lập một ban tổ chức cho Đại Hội 21, quy tụ những CSVSQ và những thành viên của Đoàn Phụ Nữ Lâm Viên cùng Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu có nhiệt

tâm và tài năng để chuẩn bị cho đại hội, Ban Tổ Chức đã chọn chủ đề: “70 năm Danh Dự và Truyền Thống”, để kỷ niệm 70 năm TVBQGVN được thành lập (1948 – 2018).

Có thể nói: Đại Hội Võ Bị Toàn Cầu Lần Thứ 21 tại San José vào tháng 5 năm 2018 là đại hội được tổ chức chu đáo nhất, quy mô nhất, có số CSVSQ về tham dự đông đảo nhất trong lịch sử của Tập Thể CSVSQ/TVBQGVN tại hải ngoại; chưa kể, hàng trăm CSVSQ dù không về tham dự được, nhưng cũng đã gửi điện thư bày tỏ sự ủng hộ hoàn toàn vào kết quả của đại hội; đặc biệt có sự hiện diện của hai vị Cựu Chỉ Huy Trưởng của TVBQGVN.

Ba ngày đại hội đã diễn ra trong niềm vui và sự ấm áp của Tình Tự Võ Bị, những nghi lễ truyền thống đã được cử hành cách trang nghiêm, long trọng và cảm động, đem lại vinh dự cho Trường Mẹ và niềm tự hào cho tất cả CSVSQ/TVBQGVN. Ban Tổ Chức đã cố gắng vượt bậc, khi thành lập Khối Quân Quốc Kỳ gồm 10 CSVSQ, với quân phục đại lễ Mùa Đông trong Lễ Truy Diệu Truyền Thống, và quân phục đại lễ Mùa Hè trong Lễ Chào Cờ Khai Mạc Đại Hội.

Đoàn Phụ Nữ Lâm Viên Bắc Cali đã tận tụy trong công tác âm thực cho những ngày đại hội, hăng hái trong việc tiếp tân và tham gia văn nghệ. Các thành viên của Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu Bắc Cali đã sát cánh với Đoàn Phụ Nữ Lâm Viên trong mọi công tác được giao phó.

Mọi diễn tiến của đại hội như: Bầu chủ tọa đoàn, tu chính nội quy, bầu tổng hội trưởng, tuyên cáo của đại hội...Đều đã diễn ra cách minh bạch và dân chủ, tất cả mọi ý kiến đều được trình bày, ghi nhận và thảo luận.

Kết quả tiêu biểu nhất của Đại Hội 21 tại Bắc Cali là đã bầu chọn được một vị Tổng Hội Trưởng thể hiện đúng nguyện vọng của đại đa số CSVSQ/TVBQGVN, theo đúng diễn tiến của một cuộc bầu cử dân chủ, và phù hợp với nội quy; vị Tân Tổng Hội Trưởng đã được Đại Hội Đồng tin tưởng giao phó trách nhiệm

“lịch sử” trong giai đoạn khó khăn nhất của Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN, kể từ ngày thành lập cho đến nay.

4- LỜI KẾT:

Trong khoảng thời gian vừa tròn một năm, Hội CSVSQ/TVBQGVN, Đoàn Phụ Nữ Lâm Viên và Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu của Bắc Cali đã tổ chức ba sự kiện quan trọng cho Tập Thể CSVSQ/TVBQGVN tại hải ngoại; những sự kiện này đã đem đến một sức sống mới, một sự hồi sinh cho những giá trị tốt đẹp của TVBQGVN và của Người CSVSQ/TVBQGVN.

Hội CSVSQ/TVBQGVN Bắc Cali trong quá khứ, cũng đã nhiều lần đảm nhận tổ chức những sự kiện quan trọng trong lịch sử của Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN kể từ ngày thành lập cho đến nay:

- Ngày 25 tháng 8 năm 1980, Đại Hội Võ Bị Hải Ngoại Kỳ I được tổ chức tại San José, Bắc Cali: Đây là ngày khai sinh của Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN, nói cách khác: San José, Bắc Cali là “cái nôi” của Tổng Hội Võ Bị hiện nay.
- Hội Võ Bị Bắc Cali đã đảm nhận việc tổ chức cho nhiều lần Đại Hội Võ Bị Toàn Cầu tại San José theo thứ tự thời gian: I, II, IV, V, VI, XI, XVI và 21.
- Đặc biệt ngày 14 tháng 11 năm 2010, đã có một Đại Hội Bất Thường được tổ chức tại San José, Bắc Cali, đưa đến quyết định: Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN không tham gia vào Tập Thể Chiến Sĩ, duy trì đường lối hoạt động độc lập.

Một lần nữa xin cảm ơn Hội CSVSQ/TVBQGVN, Đoàn Phụ Nữ Lâm Viên, Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu Bắc Cali và Thành Phố San José “nắng ấm, tình nồng”, hẹn ngày tái ngộ.

CSVSQ Nguyễn Sanh Khóa 28

CHÍNH DANH CHÍNH NGHĨA

Hiện nay, Tổng Hội Cựu Sinh Viên Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam thay mặt cho Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam (TVBQGVN).

Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam huấn luyện tất cả 31 khóa chính thức và nhiều khóa phụ khác. Thời gian huấn luyện mỗi khóa chính thức hay các khóa phụ lệ thuộc vào nhu cầu phát triển của Quân đội.

Thưa quý vị,

Nếu Tổng Hội tập hợp được càng nhiều Khóa, vinh dự Trường càng được phát huy. Đó là trách nhiệm ở mỗi Cựu Sinh Viên Sĩ Quan thuộc Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam.

Ngày xưa khi còn ở trong nước thỉnh thoảng những khóa tốt nghiệp sau một thời gian ra phục vụ các đơn vị trên khắp 4 vùng chiến thuật, họ tổ chức họp mặt... Trong mỗi Khóa có những kỷ niệm vui buồn cá biệt gặp nhau đơn thuần là hàn huyên tâm sự trao đổi kinh nghiệm chiến trường và cùng nhau điểm danh bạn bè.

Sau ngày ly tán, đàn anh đàn em các Khóa đã tìm đến nhau trên đất nước tạm dung, tại mỗi địa phương cư trú, từng nhóm CSVSQ kết hợp lại để nương tựa nhau trên bước đường tỵ

nạn, tình Võ Bị thật là nồng thắm, dần dà tiến đến Hội rồi Liên Hội. Theo thời gian để thống nhất, Tổng Hội Cựu Sinh Viên Sĩ Quan TVBQGVN ra đời.

Tổng Hội đã nêu cao chính nghĩa liên kết tất cả các CSVSQ mọi Khóa, nói lên tiếng bất khuất chống bạo quyền Cộng sản.

Tổng Hội Cựu Sinh Viên Sĩ Quan của Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam, trên danh nghĩa thuần túy, gồm tất cả các Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Hiện Dịch 31 Khóa chính thức được Trường thu nhận và huấn luyện cũng như các Khóa phụ được Quân đội gọi lên Trường để thụ huấn. Một cách khác nói gọn hơn: Tổng Hội Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam là một tập hợp của 31 khóa chính thức và các khóa phụ.

Thưa quý vị,

Kể từ sau Đại Hội kỳ thứ 20, Tổng Hội Võ Bị chúng ta đã bị phân hóa mà Ban Chấp Hành nhiệm kỳ 2016-2018 dù muốn dù không cũng phải chịu trách nhiệm vì không giải quyết được sự phân hóa này xảy ra trong nhiệm kỳ của mình. Thời gian hai năm qua thiết nghĩ đã quá đủ cho những hiểu lầm tai hại cần phải vùi chôn hết vào dĩ vãng. Bây giờ, anh em Võ Bị chúng ta có nên ngồi lại tính chuyện hàn gắn với nhau được không?

Khi xưa miền Bắc và miền Nam chúng ta bị lôi vào vòng chiến bởi lần ranh Quốc Cộng còn quá mơ hồ với người dân và hiệp định Genève không rõ ràng minh định khiến hai miền Nam Bắc thành hai quốc gia riêng biệt khác chủ quyền. Sau đó vài năm với lý do không có Tổng tuyển cử thế là miền Bắc khởi động chiến tranh dùng con bài Mặt Trận Giải Phóng miền Nam!!

Trở lại chuyện nội tình chúng ta có ai thấy trong tranh chấp này có lẫn ranh Quốc Cộng không? Hay cùng tiêu chí phục vụ cho tình tự đàn anh, đàn em năm xưa xuất thân cùng Trường.

Mỗi năm Trường chỉ nhận giới hạn, gạn lọc mãi mới chọn ra một ít gọi là Sinh Viên Sĩ Quan sau khi họ phải trải qua giai đoạn thử thách đầu đời lính làm Tân Khóa Sinh.

Quân đội đã dạy ta làm người quân nhân lấy chính nghĩa làm trọng trách phục vụ cho nước nhà hy sinh bản thân? Thừa không hẳn, trực tiếp chính đàn anh thay Quân đội đứng ra nhận lãnh trách nhiệm đón nhận ta từ ngày đầu tại cổng Nam Quan. Bước qua cổng, nhận nhiều thách thức, tập đi tập đứng tập chạy và tập chung sống với nhau, được truyền đạt lý tưởng hào hùng từ những đàn anh, nhận nhau là bạn trong cùng một Khóa, đó là lương duyên của chúng ta.

Có khổ cùng chịu, có nạn cùng chia! Chia nhau cục kẹo khi bò lẫn trên sân cỏ Trung đoàn, dốc B52 Nhữ Văn Hải ...thằng này tập đi mà tay nào chân nấy, đứa kia ngủ trong hàng, thế là cùng khổ bị phạt.

Căn duyên của chuỗi dây liên kết nối Khóa này đến Khóa nọ tạo ra một truyền thống cho 31 Khóa, trên kính dưới nhường, anh em thương mến lẫn nhau.

Tại sao nay phải rạn nứt bởi đại hội 20 quái dị khiến ta có 2 đại hội 21? Không lẽ tương lai lại tiếp diễn có hai đại hội 22 rồi 23, 24...

Chúng ta không ai còn trẻ nữa, thoáng một cái tóc bạc răng long, có bao nhiêu cuộc đời? Khi xung đột xảy ra, nhiều người

trong chúng ta đã né tránh đụng độ trong diễn đàn hoặc hạn chế tiếp xúc, cũng có không ít người để mặc lẫn cán trong ty hiềm.

Hãy cùng nhau tìm cách cải thiện và hàn gắn lại mối quan hệ tình tự đã rạn nứt, cùng chia nhau giọt cà phê đắng như những ngày xưa thân ái dưới mái Trường.

Hãy cùng nhau giải quyết các mâu thuẫn, khúc mắc, chọn ngày xum họp đi quý vị?

Đại hội 21 tại San Jose, CA đã ủy nhiệm Niên trưởng Tổng Hội Trường Lưu Xuân Phước Khóa 24 cố gắng tìm phương cách hợp lý, khả thi có thể ổn định để thống nhất Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN hầu đáp ứng được nguyện vọng "Great Again" cho toàn thể Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam.

Hãy là người chủ động, đơn giản là vì chúng ta đa số đang mong muốn hàn gắn lại mối quan hệ tình tự Võ Bị.

Hãy chứng tỏ ta trân trọng, chân thành thì chẳng có lý do gì không chủ động làm điều thương thuyết kết nối lại tình anh em, tình bạn, tình đồng đội như xưa.

Hãy truyền tải thông điệp “mong muốn hàn gắn lại tình tự Võ Bị”.

Hãy lựa chọn phương thức liên lạc nào ta cảm thấy tốt nhất và phù hợp nhất tùy theo mức độ xa cách nhau.

Thưa quý vị,

Trung tuần tháng 5, 2018 vừa qua CSVSQ khắp nơi đã "bỏ phiếu bằng chân" đông đảo về Bắc Cali mừng Đại Hội 21 cương quyết giữ vững lập trường bảo vệ chính nghĩa quốc gia, liên kết Đại Diện các Khóa thống nhất Tổng Hội.

Hạ tuần tháng 6, 2018 Nam Cali cũng hoàn tất Đại Hội và phổ biến tuyên cáo khẳng định chỉ có một Tổng Hội!

Kẻ thù của chúng ta là CS, không phải là Bắc hay Nam Cali! Nếu chúng ta vẫn chủ quan suy diễn ra nhiều điều này điều nọ, luận cứ đôi bên vẫn chất chứa nhiều mâu thuẫn thì làm sao hòa đồng cho được.

Nguyên lý chung cho chính nghĩa phải là sự kết hợp từ suy diễn cá biệt và đặc biệt nào đó hội nhập chung thể khi được đồng thuận trong tương quan đồng Khóa với Khóa vì ta cùng Trường.

Còn nữa nói đến chính nghĩa tức có chính danh. Tính chính danh được xây dựng trên cơ bản tin tưởng ủy nhiệm giữa một người đến một người hay đoàn thể như Cựu SVSQ thừa nhận người Tổng Hội Trường xứng đáng lên nắm quyền Tổng Hội.

Tính chính danh không ngừng lại ở bất kỳ thời điểm nào, việc xây dựng ấy liên tục dù nhân sự có thay đổi, bởi tính chính danh được coi như yếu tố đa diện. Một Tổng hội chính danh, hợp lý, hợp tình hôm nay có thể sẽ biến thành không chính danh vào ngày mai. Tương tự, dân tình trong một quốc gia có nhiều biến động, về chính trị một chế độ tuy rằng trước đó được sự ủng hộ nhiệt tình cũng sẽ mất tính chính danh khi đánh mất niềm tin của người dân. Hơn nữa chính danh ở một nơi này nhưng lại bị coi không chính danh ở nơi khác.

Có ít nhất 4 nguyên tắc có thể xây dựng tính chính danh nêu cao chính nghĩa:

- 1.- Thuận theo quy tắc, giá trị chung của khối, đoàn thể (tập thể), ý thức hệ phải được duy trì.
- 2.- Phương thức nắm quyền hành hợp pháp cả về lý về tình như bầu cử phổ thông, ngoại trừ biến loạn cách mạng tiềm quyền.
- 3.- Sau khi có quyền hạn tính chính danh sẽ quan sát họ có thực thi vào các mục tiêu giúp lợi ích cho tập thể hay cho cá nhân.
- 4.- Dựa theo 3 nguyên tắc trên một tập thể có duy trì được tính chính danh nêu cao chính nghĩa hay không, tập thể đó phải được sự đồng ý và ủng hộ với đa số chấp thuận.

Tổng Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu (TĐTTNĐH) theo như tên ngày xưa gọi khi họ còn nhỏ. Họ là hậu duệ của của chúng ta bất luận nam hay nữ.

Ngày nay trong chúng ta có nhiều người cũng đã có cháu chất hậu duệ.

Nếu không có ngày Quốc Hận hậu duệ cũng sẽ có người nổi chí chúng ta trên đường võ nghiệp.

Hiện tại hậu duệ đang sống dưới cái bóng của ông cha, chưa một lần nhập cổng Nam Quan, chưa được nhận làm Tân Khóa Sinh của Trường Võ Bị, sao có thể khoát lên người quân phục sinh viên sĩ quan của Trường! Đó là tiềm danh, tiềm phục Trường Võ Bị.

Nói không chừng nhiều hậu duệ phủ nhận phần cái bóng này đã khiến đời sống họ trở nên lệch lạc vì không cách nào họ hòa nhập vào đời sống Võ Bị của ông cha hay sống như ông cha.

Hôm nay hậu duệ đã trưởng thành, đã biết đâu là cái bóng của mình, đâu là cái bóng của ông cha. Bóng đèn không là biểu tượng tốt, hậu duệ nên tránh hiện tượng chạy theo bóng ông cha hãy mạnh dạn đứng ra chọn đúng con đường, chọn đúng hướng đi sao cho phù hợp với chí nguyện của riêng mình.

Diễn hình như trường hợp Thiếu Tướng Lương Xuân Việt hậu duệ của cựu sĩ quan Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa Thiếu Tá Lương Xuân Đương là thân phụ quá cố của ông. Thiếu Tướng luôn hãnh diện ông là hậu duệ của ông cha nhưng tạo thành tích dựng nên cái bóng cho riêng mình rất đáng cho ta khâm phục, khâm phục.

Chuẩn Tướng Lập Thế Châu Flora là người Việt thứ hai được thăng cấp tướng trong quân đội Hoa Kỳ.

Nói cách khác hậu duệ đã và đang thừa hưởng quá khứ vàng son không do chính họ tạo dựng thì không thể có tính chính danh.

Hậu duệ lại càng không thể nói đến chính nghĩa biện minh ông cha chúng tôi xuất thân từ Trường Võ Bị nên chúng tôi cũng xuất thân từ Quân trường đó.

Tóm lại hậu duệ Võ Bị chỉ chính danh trong đoàn thể TĐTTNDH do chúng ta ra sức sáng lập riêng biệt cho họ và chính nghĩa chỉ có khi họ dấn thân cùng với các hậu duệ của những Quân Trường bạn, cùng nêu cao ngọn lửa đấu tranh quyết dành độc lập, tự do cho quê hương.

Hậu duệ Việt Nam Cộng Hòa Hải Ngoại -Republic Of Viet Nam Next Generations Organization- hậu duệ Võ Bị hãy kề vai sát cánh cùng họ khôi phục chính nghĩa Quốc Gia lấy lại Danh Dự - Tổ Quốc - Trách Nhiệm cho ngàn đời sau.

Trân trọng kính chào,

Phạm Minh Hùng Khóa 28 CSVSQ/TVBQGVN

Chiếc xích lô đạp

Tôi đang lang thang dạo quanh vườn của một người khóa đàn em, anh Vũ Công Dân trong buổi họp mặt của hội cựu sinh viên thuộc trường võ bị quốc gia ViệtNam. Một mảnh vườn khá rộng với nhiều cây trái xanh tươi và các loại hoa màu trong nước. Người chủ mảnh vườn vừa hưu trí, anh dành thời gian còn lại của cuộc đời để chăm sóc và tìm nguồn vui trong cái thú điền viên nơi quê hương thứ hai mà anh đã sống kể từ khi anh ly hương sau ngày 30-4-75. Trong lúc dạo quanh, tôi chợt thấy một hình ảnh đập vào mắt tôi và gây cho tôi vô cùng ngạc nhiên, tôi không thể nào không chạy đến để nhìn cho tận mắt. Tôi gọi bà xả tôi đến và một số đồng bạn bè cũng đến để cùng tôi ngắm nhìn chiếc xích lô, một hình ảnh quen thuộc trên đường phố của Saigon ngày nào ngày cả bây giờ...

Một chiếc xe xích lô đạp thật sự đang để trong máy hiên phía sau nhà của anh Dân. Tôi ngạc nhiên khi thấy một hình ảnh quá quen thuộc của thủ đô miền Nam, thành phố Saigon, một thủ đô đã mất tên sau khi miền Nam rơi vào tay cộng sản Việt Nam. Tôi ngắm chiếc xe xích lô để xem có phải đây là chiếc xe xích lô nguyên vẹn thật sự hay là một chiếc xe xích lô tự chế tại San Diego. Tôi đến và nhìn thấy rõ bản số xe ghi hợp tác xã xích lô đạp quận 8, tôi hiểu rằng đây là một chiếc xích lô thật sự của thành phố

Sau khi cùng bà xả tôi chụp hình, tôi làm người lái xe xích lô và bà xả tôi là khách, Danh người bạn cùng khóa với tôi chụp giùm, một số người thay phiên nhau lên xuống chiếc xích lô để ghi hình ảnh mình với chiếc xích lô một cách thích thú. Trước năm 1975, chiếc xích lô là một hình ảnh tầm thường, không có

một giá trị nào đáng quý như bây giờ. Nhưng ngày nay, hình ảnh của nó lại là một hình ảnh thân thương đối với bao con người đang sống tha phương. Thật vậy, chiếc xe xích lô đạp, một phương tiện giao thông bình thường trong nước, nhưng đối với người Việt hải ngoại nó lại là một hình ảnh thân yêu, gần gũi vô cùng...

Từ xa anh Vũ Công Dân đi đến, tôi đoán là anh đã biết chúng tôi đang bàn luận về chiếc xích lô của anh, anh là chủ của mảnh vườn và là chủ nhân của chiếc xích lô độc nhất vô nhị

này tại San Diego. Anh không đợi chúng tôi đặt câu hỏi là tại sao anh lại mang được cả một chiếc xích lô sang tận Sandiego. Anh nói như giải thích về sự hiện diện của chiếc xích lô đạp như sau:

-Khi người anh tôi có dịp về Việt Nam, anh tôi có gọi phone về hỏi tôi, em muốn món quà gì tại Việt Nam, anh sẽ mua quà về cho em?

Tôi nói với anh tôi:

-Em không muốn gì hết, nhưng nếu em muốn một món quà đặc biệt này chắc anh không bao giờ làm được.

Anh tôi hỏi lại:

-Vây chứ em muốn gì?

Tôi nói với anh tôi nữa đùa nữa thật:

-Em muốn chiếc xe xích lô thật đang chạy ở Saigon.

Khi tôi nói như vậy, tôi nghĩ rằng món quà này ngoài tầm tay của anh tôi vì làm sao có thể mang được cả một chiếc xích lô thật sang Mỹ được. Nhưng cuối cùng chiếc xích lô thật sự đã sang tới tôi.

Sau này anh tôi kể như sau:

Khi anh đi xích lô, người lái xe xích lô nguyên là một cựu quân nhân thuộc quân lực Việt Nam Cộng Hòa. Anh hỏi thăm anh ta về cuộc sống, người đạp xe xích lô nói:

-Sau khi mất nước, với lý lịch là một cựu sĩ quan “Ngụy” làm sao xin được việc làm nên chỉ còn đạp xích lô qua ngày!

Anh tôi hỏi tiếp:

-Anh đạp như vậy có đủ sống hay không?

Anh ấy đáp:

-Có ngày được, có ngày không nhưng mệt lắm!

Anh tôi hỏi tiếp

Thế anh có nghĩ ngày nào anh sẽ bán cái xe xích lô này hay không?

Anh ấy nói:

Tôi cũng định bán nó rồi kiếm việc khác mà làm nhưng chưa kiếm được người mua.

Anh tôi nghe vậy nên hỏi thêm:

-Nếu bán, anh định bán bao nhiêu?

Anh trả lời ngay:

-Tôi định bán nó chừng 200 dollars.

Thế là anh tôi mua lại chiếc xích lô này và gởi nó sang cho tôi.

Thỉnh thoảng tôi đạp nó xung quanh khu vực nhà tôi, nay thì đôi bánh xe đã mòn, tôi đang nhờ người nhà mua vỏ ruột từ Việt Nam để thay. Anh Dân nói như sau:

-Xe xích lô trong tương lai tại Việt Nam sẽ không còn, một mặt vì làm ăn bằng phương tiện này khó khăn hơn xưa. Saigon bây giờ ngăn cấm rất nhiều đường phố không cho xe xích lô lưu thông. Lưu lượng xe cộ dày đặc, lái xe xích lô rất khó, luồng lách dễ xảy ra tai nạn, nên người ta rất ngại ngồi xe xích lô, chỉ một số du khách nước ngoài khoái ngồi xe xích lô để chụp hình kỷ niệm vì xe xích lô có lẽ là một hình ảnh đặc biệt nhất ở Saigon.

Đêm về, sau ngày họp mặt tại nhà anh Vũ Công Dân, nửa đêm chợt vợ tôi đánh thức tôi dậy, vợ tôi quay sang hỏi tôi:

-Hôm nay khi nhìn hình ảnh chiếc xích lô em cứ nhớ hoài hình ảnh cũ mà em không ngủ được.

Rồi như dĩ vãng ngày nào hiện ra, vợ tôi kể cho tôi thời gian tôi còn trong tù như sau:

- Sau ngày 30-4-75, anh biết rồi đó, em một nách với 4 con thơ dạy, đứa lớn nhất 7 tuổi và đứa nhỏ nhất 3 tuổi, một mặt phải đối phó với sự thay đổi quá đột ngột của thành phố Saigon, của một chánh quyền mới với quá nhiều luật lệ khắc khe nhất là thành phần dính dáng với chánh quyền Việt Nam Cộng Hòa. Khi anh còn đang bị nhốt trong tù, không biết ngày về, các con còn quá nhỏ, phải lo từ cái ăn cái học hằng ngày và em một mình phải đi làm để có phương tiện vừa nuôi anh và nuôi các con. Mỗi buổi sáng, em phải đánh thức các con rất sớm lúc 4 giờ sáng, năm mẹ con ra đón chiếc xích lô đạp quen thuộc để đi xuống nhà chị Năm. Em gởi các con nhờ người chị Năm chăm sóc. Mỗi buổi chiều tối, em đón con về nhà

Một lần, anh xích lô đón người bán thịt hàng xóm đến gởi chuyện:

-Hình như chị và các cháu đón xe xích lô hàng ngày phải không? Anh ấy hôm nay bệnh nên không có chạy được, vậy để tôi chở chị và các cháu thay cho anh ấy giúp giùm chị và các cháu một chuyến.

Em nói với anh xích lô:

-Anh bạn phải đón thêm Sáu làm sao anh có thể chở chúng tôi được?

Anh ấy nói:

-Để tôi cho thêm Sáu hay rồi tôi sẽ chở chị và các cháu đi.

Thế bà xả và các con tôi nhờ chú xích lô này chở đi, dọc đường anh tâm sự với vợ tôi:

-Anh là một cựu sĩ quan, cấp bậc trung úy đã đi tù hơn 4 năm. Bây giờ về nhà nhưng không kiếm được việc làm nên phải sống nhờ chiếc xích lô qua ngày.

Một lần khác, trời mưa như trút nước, Saigon chìm trong bóng đêm sũng nước, năm mẹ con ngoắc một chiếc xích lô từ xa.

Chiếc xích lô lần lần ngừng lại trong ánh sáng mờ ảo của ánh đèn, người đạp xích lô nhảy xuống vội vàng mở tấm che cho năm mẹ con bước lên. Dưới ánh đèn mờ, bất ngờ Trâm vội la lên với sự xúc động:

-Thưa thầy!...!

Nghe tiếng Trâm nói như vậy, em vừa đỡ các con lên xe trong khi Trâm vừa ngần ngừ không biết làm sao. Trâm quay lại nói với em:

-Má ơi, má ơi thầy con, thầy con má ơi.

Sự việc xảy ra bất ngờ làm em cũng chùn chân không biết phải nên lên ngồi trên xe xích lô hay không. Em nhìn anh xích lô, thầy giáo của Trâm, gật đầu chào và nói:

-Chào thầy!...

Thầy của Trâm cũng ở vào thế lúng túng trước một nghịch cảnh của cuộc đời, thầy đáp:

-Chào chị, chị cứ việc đỡ mấy cháu lên xe đi rồi chị lên ngồi đi, tôi chở chị và các cháu về nhà, không sao đâu.

Trên đường về nhà, thầy dạy học của Trâm tâm sự:

-Hoàn cảnh quá khó khăn, đồng lương không đủ sống, nên tôi mượn thêm chiếc xe để chạy hầu có đủ tiền nuôi gia đình, tôi cưu mang thêm gia đình thằng em đang còn trong trại tù cải tạo và gia đình của nó. Hiện em tôi đang ở tù, tại một trại tù ngoài Bắc và trong tình trạng đau ốm nặng.

Khi tới nhà, xuống xe xong, sau khi vợ tôi trả tiền, thầy quay sang Trâm thầy nói:

-Khi vào trường em đừng nói là thầy đạp xe xích lô nha em. Trâm nhìn thầy đầy xúc động và thương thầy vô cùng, cháu nói:

-Dạ, em sẽ không bao giờ nói với bất cứ ai, xin thầy yên tâm...! Sau này, lắm lúc hai vợ chồng ngồi ôn lại kỷ niệm sau khi tôi đã ra tù và đã trải qua hoàn cảnh đen tối còn trong nước, trong câu chuyện có lần vợ tôi hỏi tôi:

-Chứng kiến nhiều cảnh đau lòng, rồi nghĩ đến hoàn cảnh của mình lúc ấy, có hai cái mà em sợ nhất. Anh có biết em sợ gì nhất hay không?

Tôi còn đang ngần ngừ chưa kịp trả lời. Vợ tôi nói luôn hai cái mà vợ tôi sợ nhất:

-Em sợ nhất là đau ốm liệt giường và cái sợ thứ nhì là chết bất đắc kỳ tử thì làm sao em lo cho các con được khi mà chúng nó còn quá nhỏ lại không có anh! Có lẽ nhờ trời thương nên trong khoảng thời gian dài như thế, em không bị một cơn bệnh nào nặng lắm.

Vợ tôi nói tiếp:

-Hàng đêm em cứ khóc thầm và cầu nguyện cho em có đủ sức khỏe để lo cho các con chờ ngày anh về. Em nghỉ khi anh được về, em không biết anh có tiếp nhận được cuộc sống trong một cái xã hội mà con người phân biệt với con người hay không?

Vợ tôi nói tiếp:

-Anh có biết không, có lắm lúc em đã nghĩ ngày nào anh được trở về, em cũng sẽ mua một chiếc xe xích lô, hoặc một chiếc xe ba bánh cho anh đạp, nhưng không biết anh còn có sức khỏe hay không?

Thật vậy, vào năm 85 tôi được ra về sau 10 năm trong tù, các con tôi đã lớn đi nhiều nhờ bao công lao của người vợ hiền. Xã hội Việt Nam dưới chế độ cộng sản vẫn không thay đổi trong chánh sách phân biệt đối xử. Thành phần quân cán chính vẫn là một thành phần bị đặt ra khỏi guồng máy của nhà nước, dù rằng những người trong chế độ cũ có đầy đủ năng lực và kiến thức để phục vụ cho sự thăng tiến của đất nước. Ngoài xã hội, người ta thấy được sĩ thì bán nước mía, luật sư thì chạy mách chợ trời, kỹ sư cơ khí thì vào làm trong tổ hợp nước đá. Một số đồng bạn bè tôi đạp ịch bằng chiếc xe xích lô, hoặc chở nặng trĩu những khung cửa sắt bằng chiếc xe ba gác. Một vài người kiếm sống bằng việc làm công cho các nơi thầu giữ xe đạp và các xe gắn máy...v..v..Tôi chứng kiến những hình ảnh bạn bè toát mồ hôi chở khách qua cầu chữ Y với một cái dốc cầu thoải thoải cao và dài mà xót xa vô cùng...Thương thay những người bạn cùng khóa trong cái thế xa cơ lỡ vận như Nguyễn – Hiền – Triết, Lê – Thượng – Đô, Đoàn – Đại- Lộc, Huỳnh – Văn – Chờ ..v..v.. với chiếc xích lô đạp, chiếc xe ba bánh hàng

ngày quần áo đầm mồ hôi cho cuộc sống. Những người bạn như Nguyễn – Trọng – Nhi , Trương – Ngọc – Sáng , Vũ –Thế - Khanh, hàng ngày với chiếc xe đạp cộc cạch làm phương tiện dạy anh văn hoặc dịch sách, dịch kinh một cách lén lút cho nhà chùa, những người bạn khác bán giấy số, bán thuốc lá và xăng pha nhớt. Tôi nhớ nhất anh bạn thân cùng khóa Phạm Gia Quang cứ vài ba ngày, anh đạp chiếc xe xuống Saigon vào tận Chợ Lớn mua bánh kẹo về cho vợ buôn bán trên một gian hàng nhỏ cho khách qua đường trên quốc lộ 13. Anh thường ghé qua tổ hợp nước đá chỗ tôi làm để ngồi nghỉ mệt, uống nước để biết thêm tin tức về chương trình HO. Tiếc thay anh chẳng may qua đời vì nhồi máu cơ tim! Nhưng may mắn gia đình vợ và ba con của anh cũng được ra đi nhờ sự bảo lãnh của gia đình.

Ngày nay, nhờ chương trình HO với môi trường dân chủ, tự do ở quê hương thứ hai, con người đều được quyền bình đẳng như nhau. Chính nhờ một môi trường sống tốt đẹp như vậy, mọi khả năng con người đều được trọng dụng. Một bác sĩ như bạn Nguyễn – Trọng – Nhi với phòng mạch tại Sanjose, một Vũ – Thế - Khanh đang là một giáo chức chuyên nghiệp trong cơ quan phát triển đa văn hóa tại thành phố Santa Clara mới có cơ hội phát triển năng lực của con người. Ngoài ra, tôi nhìn thấy rất đông bạn bè cùng hoàn cảnh của tôi đang làm việc với tánh cách chuyên môn góp phần cho sự phồn vinh cho sự phát triển của quê hương thứ hai thay vì chính tại đất nước mình.

Điều chúng ta nên nhớ rằng trong môi trường trong nước, chúng ta và ngay cả con cái chúng ta đã bị phân biệt đối xử và ngày nay chính người dân trong nước cũng bị căm thù khi bày tỏ bất đồng chính kiến với chúng. Nếu còn trong nước trong số bạn bè của mình chẳng có những bác sĩ chuyên khoa như con của các bạn Đặng hữu Hải và con của bạn Nguyễn Hiền Triết và những con cái khác của các bạn trở thành chuyên viên trong nhiều lãnh vực khác nhau. Hoặc những quân nhân chỉ huy, chiến đấu trong quân lực Hoa Kỳ ngày nay...

Thật là một cảnh đời đen tối nếu không có chương trình HO để đi định cư ra nước ngoài. Một chương trình nhân đạo cứu vớt những con người bất hạnh trong một đất nước mà giá trị thật sự của con người không được tôn trọng..

Ngày nay, sau gần 43 năm, cuộc sống của hàng triệu người phải bỏ nước ra đi vì không còn có thể sống nổi trên quê hương của mình. Thế hệ đã trực diện đối đầu với CSVN ngày nay đã lần lượt qua đời hay nếu còn sống thì tuổi tác đã cao, sức khỏe hạn chế.

Thế nhưng, tiếc thay nhiều anh chị em chúng ta lại quên cái cảnh bi đát nơi quê nhà, chúng ta đôi khi quên hết những tình thâm mà anh chị em mình đã chia sẻ khi còn trong nước dưới ách cộng sản. Chúng ta lại đối đầu lẫn nhau, những công việc ấy không làm con cái chúng ta hãnh diện như khi còn trong nước. Chúng nó rất vui mừng khi gia đình nhận được những gói quà mang danh Nguyễn Hữu Thọ để mà lây lất qua ngày. Chúng nhớ nỗi vui mừng của cha mẹ khi nhận được Cái L.O.I. Chúng nhớ những ngày chờ đợi từng ngày từng giờ để ra đi. Lúc đó, cha mẹ mình và các chú các bác thương nhau lắm mà. Bây giờ tại sao như vậy khi đã già đi rồi?

Mọi sự việc đối đầu nhau làm cho con cháu của chúng ta rất buồn. Vì chúng biết rằng điều này chỉ có cộng sản là có lợi mà thôi. Chúng tự hỏi đất nước đang thật là điêu linh, người dân đang ra sức chống lại bạo quyền để loại trừ CSVN. Tại sao bây giờ cha mẹ mình cùng chú bác chống nhau?
Buồn lắm thay!

Lão làm vườn.

Đa Hiệu online

Tại sao phải có Hội Đồng Đại Diện các khóa.

.

Hội Đồng Đại Diện Các Khóa “ HĐĐDCK” được thành hình trong ngày ĐH toàn cầu lần thứ 21 tháng 5 năm 2018 tại San Jose Bắc California, vì những nguyên nhân sau:.

-Do nhu cầu cấp thiết của Tổng Hội VB vì sự thao túng trong lần ĐH thứ 20 tại Nam Cali, chức vụ Tư Vấn và Giám Sát từ trước được bầu lên chỉ 1 người vừa cố vấn vừa giám sát có nghĩa là vừa đá banh vừa thổi còi, không thể làm việc hiệu quả và thông đồng với THT làm tan nát THVB như trong thời gian 2016-2018 .Chuyện này xảy ra từ lâu, nhưng chưa lần nào muốn tập thể Võ Bị đi vào con đường do một số cá nhân với tham vọng chính trị thao túng. Do đó mà ĐH lần thứ 21 tại San Jose muốn thay đổi cho hợp lý, ngăn ngừa đưa đoàn thể đi vào con đường mà đa số CSVSQ không đồng ý nên mới xảy ra sự chia rẽ như hiện nay.

- HĐDDCK được coi như Hội Đồng Tư Vấn, Hội Đồng Giám sát có nhiệm vụ chế tài THT , hoà giải các khoá ,triệu tập Đại Hội Bất Thường truất phế THT khi THT không theo đúng đường lối và qui định của bản nội quy, sửa chữa sai phạm kịp thời của các thành viên trong Ban Chấp Hành TH (Nhiệm vụ chính thức sẽ được nội quy ấn định, trong bản nội quy do Đại Hội Đồng tu chính, đây là chức vụ quá mới nên cần bản nội quy tu chỉnh hợp lý)

- Vì hoàn cảnh bất khả thi, BCH/TH không thoả mãn yêu cầu của đa số CSVSQ nên phải thành lập HĐDDCK trong lúc BCH/TH được bầu do ĐHXX, không làm việc hữu hiệu, ngăn chặn không cho cuốn TVBQGVN / TDLS phát hành vì nhiều lý do không hợp lý .BCH/TH không từ chức cũng như không đồng ý tổ chức Đại Hội Bất Thường để giải quyết sự bất đồng nên đã xảy ra sự mất đoàn kết và chia rẽ như tình trạng hiện nay.

- Chúng tôi điều hành Ban Biên Soạn , Ban Phát Hành , Ban Trị Sự , Ban Tu Chính, do các thành viên trong Ban Điều Hành Đại Diện Các Khoá , bầu phiếu on line đa số đã đồng ý , soát lại từng trang sách và thành công phát hành cuốn sách đúng nguyện vọng của đa số CSVSQ mong đợi.

-Trong HĐĐH-ĐDCK có 5 thành viên , do tất cả đại diện 27 khóa hiện diện trong ngày Đại Hội lần thứ21bầu ra năm thành viên đại diện, trong số bầu ra một chủ tịch để điều hành gồm :

- CSVSQ Huỳnh Công Kinh K 25 - Chủ Tịch
- CSVSQ Trần Quang Thành K 27 - Thành Viên
- CSVSQ Hồ Thanh Sơn K28 - Thành Viên
- CSVSQ Trần Trọng Lợi. K30. - Thành Viên
- CSVSQ. Trần Trung Tín K 31. - - Thành Viên

CSVSQ Huỳnh Công Kinh K25.

Người yêu của lính

CBD

Khi chiếc trực thăng tản thương hạ cánh ngay trong sân rộng của bệnh viện ,Hoàng vẫn tỉnh táo nằm gần hai người lính cùng trung đội trên sàn máy bay, hai người xạ thủ đại liên ngó đầu ra ngoài khoang trực thăng để quan sát, dưới sân, một chiếc xe hồng thập tự chờ sẵn. Chiếc trực thăng đáp nhẹ nhàng trên mấy chiếc vỉ sắt, hai người y tá đỡ Hoàng, đưa vào chiếc xe jeep, mấy phút sau, hai người lính cùng đơn vị cũng vào xe, họ chào Hoàng, Hoàng cười, nói với họ: “Cũng may, tại mình chỉ bị thương nhẹ, hai người lính tươi cười, mình bị phục kích, vậy là hên lắm rồi. Chiếc xe Hồng chạy một khoảng ngắn, đưa Hoàng vào một phòng khá lớn, nhiều người bị thương cũ, ở đã lâu tại đây, tò mò nhìn Hoàng, họ tươi cười chào hỏi, một người y tá đẩy chiếc xe lăn , vừa nói “ Để tôi đẩy thiếu úy tới chiếc giường đầu dãy, trong khu sĩ quan, gần chỗ y tá trực, thật ra chỉ là 6 chiếc giường tương đối riêng biệt với những giường khác trong phòng, mọi người đều nhìn thấy nhau, nói to thì ai cũng nghe, Chiếc giường trải drap trắng, sạch sẽ, người y tá nói tiếp, từ hôm nay, thiếu úy nghỉ tại đây, anh ta căn dặn, chắc thiếu úy ở đây không lâu, trước sau gì, họ cũng chuyển thiếu úy về Pleiku, thiếu úy là biệt động quân, chỉ ở tạm vài bữa, nửa tháng là cùng. Thiếu úy ở đây, cần gì, tôi ở phòng, góc đằng kia, nếu cần nước pha sữa, pha trà, thiếu úy nhờ mấy người ở cũ, họ giúp, vừa nói, người y tá chợt nhận ra Hoàng chưa

có thứ gì trong tay cả, bèn nói lại, ở giờ này, thiếu úy chưa có sữa hay bánh trái, ngày mai, hết hội đoàn này tới nhóm khác đến thăm, ủ lạo, sữa trà, cà phê, cái gì cũng có. Thiếu úy ở đây, quen ngay ấy mà. Hoàng cảm ơn người y tá, lấy tay kéo nhẹ chiếc ba lô, đôi giày được cột chặt theo chiếc ba lô. Hoàng ngồi trên giường, đưa mắt nhìn chung quanh, phòng trông vậy mà khá rộng, có khoảng 30 chiếc giường, nhiều chiếc trống, còn lại mấy thương bệnh binh, kẻ đứng người nằm, cuối phòng, hai ba ông đang chụm nhau bên bàn domino, rộn ràng. Không khí bệnh viện không im lặng, buồn bã như Hoàng tưởng, hai người lính của Hoàng, nằm dưới cuối phòng, phía bên kia, từ chỗ ngồi, Hoàng có thể nhìn thấy họ. Ngồi trên giường khoảng nửa giờ. Người Y tá đẩy chiếc xe thuốc tới, y tá mặc quân phục, mang **loong** trung sĩ, tự giới thiệu, tôi là trung sĩ Sơn, y tá phụ trách tại đây, vừa nói, vừa đưa cho Hoàng hai bộ quần áo mới màu xanh. Trung sĩ Sơn nói, thiếu úy thay bộ đồ lính, mặc bộ này, thay đổi, nếu cần giặt, hằng ngày, thợ giặt tới mang đi, nhớ đánh dấu riêng kẻ lộn đay. Tôi thay băng cho thiếu úy, Hoàng ngồi thẳng lại, hai chân đặt ngang trên chiếc nệm, đưa chân trái cho Sơn, người y tá dùng kéo cắt lớp băng cũ, vừa được băng buổi sáng trong rừng. Lớp băng vừa kéo ra, Hoàng thấy, vết đạn ngay dưới khuỷu bàn chân, trung sĩ Sơn nhìn Hoàng, may lắm, thiếu úy ạ, viên đạn mà nhích lên một chút nữa, bề mắt cá thì nằm lâu lắm, vết thương này thì tái khám chừng hai lần, là khỏi ngay thôi, Hoàng cũng mừng, trung sĩ Sơn khẽ cầm chân Hoàng đặt trên chiếc khay Inox lớn, rồi dùng kéo kẹp băng chà thuốc sát trùng, sau đó bôi một lớp thuốc, rồi quấn băng, Sơn cuốn băng

từ dưới lòng bàn chân , tiếp tục tới dưới đầu gối. Quán băng xong, Sơn đưa Hoàng 4 viên thuốc, dặn Hoàng, chút nữa thiếu úy uống hai viên, khoảng 10 giờ tối hay khi nào thấy đau, thiếu úy uống tiếp hai viên nữa, thuốc giảm đau đấy mà. Trước khi đi, Sơn nói, thiếu úy chờ chút nữa, họ đưa cơm tới, ngày mai, bác sĩ sẽ thăm, lúc đó mới biết phải bó bột hay không. Thôi tôi đi, cần gì gấp, nhờ mấy người nằm đằng kia gọi tôi nghe. Tối nay, chắc bị đau, nhưng vài đêm là yên thôi. Hoàng vẫn ngồi trên giường, hàn huyền với mấy người bị thương nằm cạnh, phải nói to, mới nghe rõ. Họ nói vui, mấy hôm trước có mấy sĩ quan, xuất viện hết rồi, hôm nay, chỉ có thiếu úy, còn cả phòng từ thượng sĩ trở xuống thôi. Thiếu úy là trưởng phòng đấy. Hoàng cười, trưởng phòng hả, mới vậy mà đã làm lớn rồi.

Chiều đến, chiếc xe đẩy thức ăn, dừng tại giường mỗi người, tới giường Hoàng, người lính đưa cho Hoàng chiếc khay nhựa, một đĩa cơm nóng, một chiếc chén và đôi đũa, một miếng thịt bò sắt mỏng, mấy con tôm rim mặn và một chén canh. Hoàng nhìn chung quanh, lúc này, nhiều bà vợ của người bị thương cũ, dọn thêm thức ăn và họ quây quần ăn cơm với nhau như từng gia đình nhỏ, nhiều giường còn có một vài em bé, xúm xít ăn, vui vui, lạ mắt Hoàng ăn ngon miệng, chẳng gì cũng vẫn hơn bữa cơm trong rừng, nấu vội. Người lính nằm bên cạnh, lấy chiếc bình thủy rót cho Hoàng một ly nước trà, vừa đưa vừa nói “Thiếu Úy uống một ly nước cho ấm, cần rửa mặt, mượn tạm cặp nạng của anh kia, thiếu úy chưa có nạng đâu, họ chờ chuyển về Pleiku nên họ không phát tại đây. Trời tối,

mấy chiếc radio đọc bản tin tức và phát ra mấy bản nhạc vui vui.

Đêm đầu tiên tại bệnh viện Kon Tum qua chậm chạp, vết thương làm Hoàng đau, khó ngủ. Cả phòng bệnh, tắt điện, chỉ còn vài bóng đèn đủ sáng cho mọi người ra vào phòng rửa mặt. Hoàng dậy thật sớm, không hỏi người lính, Hoàng lấy đôi nạng vào phòng tắm, thật lớn, sạch sẽ. Hơn 7 giờ, chiếc xe thức ăn lại đẩy ngang, mỗi người được một ổ bánh mì, buổi sáng chỉ có vậy, Hoàng nghĩ trong bụng, chút nữa phải nhờ mua mấy hộp sữa và một cái ly.

Khoảng 9 giờ, trung sĩ Sơn đi rào ngang phòng, nhắc mọi người, chút xíu sau, Sơn đi với một người **bác sĩ**, áo choàng trắng bắt đầu dừng chân tại từng giường bệnh. Khi bác sĩ dừng tại giường, Hoàng khẽ chào, y tá nói sơ bệnh tình, bác sĩ mang bảng tên, trùng tên với Hoàng, nhìn vết thương, lấy tay nắn chung quanh vết thương, im lặng không nói gì, lấy tấm bảng ghi bệnh, viết mấy dòng chữ rồi sang giường khác. Trước khi đi, bác sĩ Hoàng, giọng nhỏ nhẹ, hôm qua em ngủ được không, Hoàng trả lời, dạ được. Chỉ có thể, Bác sĩ rời phòng, cả phòng bệnh nhộn nhịp trở lại. Đối với những bệnh nhân cũ, một ngày mới bắt đầu, với công việc thường nhật, hết nằm lại ngồi, nhiều người khác đi ra ngoài sân, phơi nắng, chờ gia đình đến thăm. Đối với thương binh nhẹ hay đã gần khỏi, thời gian còn lại tại quân y viện như là những ngày phép dài, tuy buồn chán một chút nhưng khỏi phải lo tới trận mạc, chết chóc.

Khoảng 11 giờ trưa, người y tá lại rào một vòng, ghé nói với Hoàng, hôm nay thứ bảy, có phái đoàn học sinh KonTum ghé thăm, mà không chừng còn phái đoàn của mấy bà lớn thăm nữa đấy, thiếu úy tha hồ nhận quà. Hoàng nghe cho vui, nhưng thật sự không hình dung phái đoàn thăm thế nào, tuy vậy, cũng tò mò, chờ đợi. Quả thật, cánh cửa phòng mở lớn, 7, 8 học sinh, trai có, gái có, mỗi người mang một bao quà, gồm nhiều gói nhỏ, đặt trên bàn y tá, cạnh chỗ Hoàng nằm, họ thành thạo, mỗi người như đã được phân nhiệm vụ sẵn, họ làm nhanh nhẹn, vui vẻ, lần lượt dừng từng giường, hỏi han, và đưa quà. Một cô gái, mặc chiếc quần Jean gọn ghẽ, chiếc áo thun ngắn tay trắng, cặp mắt đen, như thu hút Hoàng ngay khi Hoàng nhìn. Tới giường Hoàng, khẽ chào, “Thiếu Úy khỏe không?, Hoàng ngạc nhiên ,nhưng không hỏi, cô gái tinh mắt, như đoán trước được.” Thiếu úy ngạc nhiên vì sao em biết cấp bậc phải không?, vừa nói, vừa chỉ vào tấm bảng treo ngay đầu giường, em liếc đọc khi thiếu úy còn nhìn mãi tận đâu đâu . Hoàng biết mình gặp đối thủ, thông minh lắm đây, Hoàng chẳng chịu thua, “Ồ, tôi đâu nhìn xa xôi , tôi nhìn em, ngỡ ngàng như mình gặp nàng tiên “.Cô có vẻ thích thú, em không phải là tiên, cô gái bắt chước bản nhạc của Nhật Trường trả lời mau mắn, nhưng cô nghiêm mặt lại ngay, tay đưa gói quà cho Hoàng, rồi giới thiệu “Tụi em là những học sinh lớp lớn tại Trung Học Kon Tum, thường tới thăm để ủy lạo các chú, các bác bị thương và nhất là những người lớn tuổi, gia đình ở xa, không ở ngay vùng này, nhiều người không thể viết thư nhắn gia đình, tụi em viết và gửi hộ. Hoàng tiếp lời cô gái, như vậy tôi phải nhờ cô viết thư nữa, cô gái tròn mắt, ô,

thiếu úy bị thương chân mà, nhờ viết thư, ai làm giùm Thiếu úy, Hoàng trả lời thật nhanh, kệt một cái, tôi chưa biết địa chỉ, cô gái đánh đá vừa nguýt Hoàng, vậy, thiếu úy phải gởi tay rồi. Hoàng cười, cô vừa nói, có lẽ, tôi được nhiều ưu tiên, tôi ở xa lắm. Cô bé, khế liếc thật nhanh, em quên nói, chỉ những người bị thương nặng, mới ưu tiên thôi, em nghĩ, thiếu úy không có tên trong danh sách đó đâu. Hoàng không chịu thua, tôi đạt tiêu chuẩn ở xa, mà hơn nữa cô đơn, độc thân, phải được chăm chút hơn chứ. Cô gái dường như muốn nói chuyện,

bèn trả lời, cô đơn, độc thân đã có quân đội lo, tui em không biết chuyện đó. Cô bé cầm một gói quà đưa Hoàng, quà này của những người tại Kon Tum đóng góp, tặng thiếu úy, chúc thiếu úy mau khỏi chân, để về với gia đình và vợ con.

Hoàng nghĩ bụng, cô bé này sắc sảo thật, cô giằng giọng thật mạnh để chọc khi nói tới chữ vợ con. Hoàng không nhận gói quà, mà hỏi lại “ em tên gì “, cô gái tròn mắt, em phải cho biết tên nữa mới tặng quà được ư, thiếu úy là người lạ nhất mà em gặp đấy. Thật bất ngờ, một cô bạn trong nhóm gọi từ xa, Thanh ơi, có chú này hỏi mày đâu rồi, chú muốn nhờ chút gì này, mày tới đây đi. À, Cô gái này tên Thanh, Hoàng lợi dụng ngay, khế chào “ Cảm ơn Thanh,” Thanh liếc mắt nói nhí nhí trong miệng “ Anh ghê gớm lắm “, vừa nói vừa quày quả đi ngay tới giường cô bạn vừa gọi, một chút sau, Thanh trở lại, tay cầm hai loong sữa, một cái ly nhựa,

và một chiếc gói ny lon , đựng chiếc lò xo dùng để đun nước sôi. Thanh vồn vã, hôm nay nhiều quà lắm, Thanh đưa thêm sữa, và một cái ly, còn lò xo, nấu nước, để khi nào cần nước sôi, thiếu úy cắm điện, một chút là có ngay, vừa nói, Thanh vừa xếp quà, gọn gàng trên chiếc bàn nhỏ giữa hai giường. Hoàng muốn kéo dài thời gian nói chuyện, giả bộ hỏi, Thanh chỉ cách nấu nước bằng chiếc lò xo, anh có bao giờ dùng đâu, quen nấu nước bằng củi thôi. Cô bé biết gặp phải tay không vừa gì, nhưng hình như cũng có chút cảm tình, nên chịu khó cắt nghĩa, thiếu úy cắm một đầu vào chỗ có điện, đầu kia bỏ vào chiếc ly có nước, hay bình Serum , Hoàng hỏi ,bình Serum là bình gì, Thanh cười, ngó chung quanh, thiếu úy thấy chiếc bình treo đằng kia không, bình Serum đây, để chốc nữa, em xin cho một cái, bình đựng nước khi rửa mặt , lấy nước khỏi đổ. Hoàng nhìn Thanh khiến cô gái đỏ mặt, cảm ơn Thanh Thanh, cô gái nói nhỏ, em tên Thanh chứ không phải Thanh Thanh. Hoàng lại cười, ừ xin lỗi, sao anh hồi hộp quá nên nói cà lăm .Thanh cũng cười, lén gì biệt động mà như cáy, chút xíu mà cũng cà lăm, cà lạp. Chợt Thanh thấy Hoàng đeo chiếc nhẫn trên tay, Thanh hỏi, em coi chiếc nhẫn được không? Hoàng vui vẻ, lật đặt tháo, nhưng làm bộ tháo không ra, Thanh nắm ngón tay Hoàng, quay chiếc nhẫn qua lại,“ Anh sạo, tay lỏng le, mà bày đặt khó tháo, Hoàng cười, tay em mát quá, Thanh nguyền “ Vô duyên “. Thanh đọc hàng chữ chung quanh chiếc nhẫn nhận hột màu đỏ, tò mò hỏi Hoàng, anh là sĩ quan Dalat hả, Hoàng gật đầu, Thanh hỏi tiếp, anh ra trường lâu chưa?, “Chưa, mới được mấy tháng “, Thanh nhìn Hoàng, hèn nào, cô cố tình bỏ lửng câu, hèn nào gì,

thôi, không nói đâu, kỳ lắm, Hoàng năn nỉ, Thanh cứ nói đi, nói yêu anh hay gì gì cũng được. Thanh lấy tay đập vào tay Hoàng, còn khuya, thiếu úy à. Hoàng làm bộ buồn, Thanh hỏi khẽ, em nói mà anh không được giận hay ghét em nhe, Ủ', Hoàng trả lời ngay, mặt anh sữa quá, lính biệt động mà bẽn lễn, khó thương quá. Hoàng cảm ơn Thanh, cảm ơn em, anh sợ em nói già chứ trẻ thì nói thoải mái, anh già với ai bây giờ?. Thanh nhìn Hoàng dò hỏi, nhiều người trông thật trẻ, mà lớn tuổi, có vợ, có con, ai cũng lắm. Hoàng nhìn Thanh, anh thì khác, Thanh hỏi “ Khác làm sao, khác là anh chưa vợ . Thanh càng cười, em đâu hỏi lý lịch anh đâu mà anh khai nhanh thế, có vợ hay không đâu phải chuyện của em, Hoàng nhìn cặp môi chum chúm của Thanh , “ Thế mà anh tưởng em muốn biết chứ “. Thanh nói thật nhanh “ biết để làm gì ? Biết để an ủi nhiều chứ làm gì. Thanh nhìn vào mắt Hoàng, “Còn lâu? “.

Thanh nghiêm mặt , nhìn vào chiếc chân Hoàng, từ nãy mãi nói chuyện, em quên coi chân thiếu úy ra sao, cô bé vừa liếc mắt nhìn Hoàng, cô nói chầm chọc, vết thương như kiến cắn thế này, chỉ trầy trọt chút xíu hà. Hoàng biết chân mình cũng nhẹ thật, nhưng muốn nói chuyện với cô này, cô bé có cặp mắt thật đen, miệng nói có duyên, nên gọi chuyện tiếp, như vậy em gái vào đây hoài phải không?, Hoàng vừa nói vừa nhìn chăm chăm vào đôi môi đỏ, tự nhiên, không một chút son. Thanh không trả lời, cô bé tỉnh quá nhận ra ngay, mặt đỏ bừng, lí nhí hỏi, à quên, từ nãy quên hỏi thiếu úy, có đói không, em pha sữa cho thiếu úy nghe, nước sôi có sẵn, em pha nhất khắc à, thêm nữa, bọn em mang nhiều bánh mì, thiếu úy ăn cho vui,

Hoàng hỏi giật, em ăn với anh không ? Thanh lắc đầu, thế thì đâu có vui. Thanh không nói gì, lật đật, đi qua mấy chiếc giường, tới đầu căn phòng, nơi có mấy bình thủy nước, một số bánh mì ngay ngắn trên bàn. Hoàng nhìn theo cô bé, mỉm cười, tự nhủ, thế là mình có một ngày thật hên. Thanh trở lại giường Hoàng nằm, cô tươi cười, thấy không thiếu úy, em nói mau lắm mà, vừa hỏi, thiếu úy uống sữa cho nóng. Hoàng ngồi ngay ngắn, cô gái cũng

ngồi cạnh giường, trên chiếc thành sắt. Hoàng, một tay cầm ly sữa, chợt nhận ra mình không thể nào bỏ bánh mì. Cô bé tinh ý, để em bỏ bánh mì cho, cô bỏ từng miếng nhỏ, cầm sẵn trên tay, Hoàng vừa ăn hết miếng này, cô ta đưa miếng khác, cô chăm chú khiến Hoàng như nhỏ lại, Hoàng mỉm cười khi nghĩ mình như trở lại tuổi thơ ấu, cô bé nhận ra ngay, thiếu úy cười gì vậy, Hoàng không trả lời, cô nằng nặc, em

năn nỉ mà, trả lời, nếu không, em không bỏ bánh mì nữa đâu. Hoàng nói “Anh chợt thấy mình trở lại tuổi lên năm, lên ba, mỗi lần bị đau bệnh, ba má anh cũng làm thế này. Cô gái cười, thật hả anh, sao anh tưởng tượng chi cho xa quá vậy?.

Thời gian qua thật mau, mấy cô bạn Thanh đã ríu rít gọi, Thanh ơi đi về chứ, một cô tới gần nhắc Thanh, đùa giỡn nói, thăm thôi chứ đâu có nuôi ? Thanh cười bẽn lễn, gập

thiếu úy này, mới bị thương, thiếu úy cứ đòi ưu tiên vì xa nhà, mà độc thân nữa chứ, tao trả lời “Tụi em đâu xét lý lịch hồ sơ gì mà anh khai mau mắn thế, có vội lắm không ? lính gì mà nũng nịu như con gái. Hai cô cùng cười, cô bạn mới tới còn chọc Thanh, hay mày chịu khó tới lui nhiều nhiều một chút, trông thiếu úy này cũng nên nâng đỡ đấy, Thanh đập vai người bạn, thôi hổng dám đâu, chừng tuần nữa, thiếu úy có vợ con tới thăm rồi, vừa nói, vừa như nhớ lại chuyện gì, Thanh nói với bạn, Hương, mày tới hỏi y tá cho tao một bình serum để thiếu úy này đựng nước, Hương nhanh nhẹn đi ngay. Hoàng lợi dụng cơ hội, hỏi “Bao giờ em trở lại thăm nuôi anh?. Thanh cười “ không biết, bao giờ tới là anh biết ngay thôi, mà có tới thì cũng chỉ thăm ủy lạo, còn nuôi ư, để vợ anh lo chứ. Vừa nói Thanh vừa nhìn Hoàng, Hoàng buồn bã, chẳng biết nói sao cho em tin?. Thanh im lặng, hình như cũng mủi lòng, tin làm sao được, mà tin hay không tin có khác gì đâu ? mấy ông lính, nhất là mấy ông sĩ quan Dalat, ai cũng giống nhau, tấn công ào ào, thấy sợ. Vừa nói, vừa đi tới lấy bình serum trong tay Hương, đưa Hoàng, vừa từ già, thôi em về đây. Hoàng hỏi lại, nhà em gần đây không “Thanh trả lời “Anh hỏi làm gì, anh có cần gì không?. Hoàng nói thật nhỏ, như sợ người khác nghe “Anh chỉ muốn em tới thăm anh mỗi ngày thôi? Thanh châm chọc, tới thăm anh, chiều mưa hay nắng, vừa nói, vừa ra khỏi phòng, trước khi ra ngoài, Thanh ngoái cổ lại, bàn tay vẫy nhẹ nhẹ, chào Hoàng, Hoàng tưởng chừng như một lời hứa hẹn.

KỶ NIỆM NGÀY QLVNCH- 2018

Ngày Quân Lực năm nay 2018, như mỗi năm các hội đoàn Cựu Quân Nhân QLVNCH khắp mọi nơi tại hải ngoại đều tổ chức Ngày Kỷ Niệm QLVNCH 19-6, để đánh dấu một cột mốc quan trọng của quãng đời 43 năm sau ngày mất nước. Miền Nam Việt Nam đã hoàn toàn rơi vào tay cộng sản trước sự rút quân ồ ạt của các thế lực đồng minh. Quân lực VNCH đã chiến đấu hết sức mình để bảo vệ chính nghĩa tự do, nhưng rồi cũng đành xuôi tay bất lực. Chúng ta thua không phải vì chúng ta không chịu chiến đấu, mà chúng ta thua vì trò chơi dàn xếp bán buôn của các thế lực quốc tế. Cuộc chiến đấu vô cùng oai hùng và mãnh liệt của chúng ta ngày nay đã được bạch hoá, danh dự người lính đã được phục hồi, trong khi kẻ chiến thắng đã bị rẻ khinh và ngày càng sa lầy trong sự cai trị tàn ác dã man, chưa từng xảy ra trong suốt chiều dài lịch sử dân tộc.

Trang sử Việt Nam Cộng Hòa đã bị lật qua, cùng với một lực lượng quân đội hùng mạnh. Chúng ta, những chiến sĩ QLVNCH một thời xông pha lửa đạn, hơn 250 ngàn đồng đội đã hy sinh vì

Tổ Quốc cùng hơn 58.000 binh sĩ Hoa Kỳ tử trận trong cuộc chiến bảo vệ Tự Do cho miền Nam suốt hơn 20 năm. Chúng ta đã tận lực chiến đấu, đem xương máu mình để bảo vệ mảnh đất cha ông, trước sự xâm lăng thô bạo của chủ nghĩa cộng sản toàn cầu. Tuy chưa tròn phận sự vì vận nước nổi trôi, chúng ta không thành công nhưng chúng ta cũng đã thành nhân. Như một văn hào đã nói. “Những cái chết cho Tổ Quốc, chỗ xứng đáng nhất là đặt trên bàn thờ”. Vinh quang thay cho những người đã anh dũng nằm xuống vì lý tưởng tự do cho Tổ Quốc và Dân Tộc của mình.

Đã hơn 43 năm gần nửa thế kỷ một đời người, và cũng ngần ấy thời gian miền Nam bị cộng sản cưỡng chiếm. Người lính VNCH đã bị buộc lệnh buông súng đầu hàng mà không thể hiểu được tại sao mình bị thua đau quá nhanh và dễ dàng như vậy. Tử sĩ QLVNCH đã hy sinh trong cuộc chiến bảo vệ Tự Do và Chính Nghĩa Quốc Gia, thân xác họ nằm xuống rải rác khắp mọi miền đất nước không một nén nhang tưởng niệm vì miền Nam chúng ta là người thua cuộc!!

Mỗi năm, nỗi buồn ấy mỗi ngày một thêm đầy, thêm đau, tràn ngập nỗi nhớ cứ đến những ngày cuối tháng năm với ngày lễ Memorial- Day của người dân bản xứ. Đây là ngày mà đất nước và dân tộc Hoa Kỳ nhớ đến những anh hùng đã đem hết tuổi thanh xuân trai trẻ của mình để bảo vệ nền hòa bình thế giới.

Họ được tuyên dương ca tụng hoan hô và cùng hòa nhịp với những giòng nước mắt ghen ngào đầy hãnh diện của toàn thể dân tộc Hoa Kỳ Tháng Tư năm 1865 cuộc nội chiến Nam Bắc Mỹ đã được kết thúc vào trong tình tự dân tộc. Khi tin phe miền Nam đầu hàng bay đến doanh trại, quân miền Bắc định bắn đại pháo chào mừng. Tướng Grant của bên thắng cuộc ra lệnh ngưng ngay lập tức các hoạt động ăn mừng. Ông nói với các sĩ quan dưới quyền: “Chiến tranh đã kết thúc. Giờ đây họ đã là đồng bào *của chúng ta*”. Ông cho rằng hai bên không

còn là kẻ thù, và cách tốt đẹp nhất để bày tỏ niềm vui của miền Bắc là không vui mừng trước thất bại của miền Nam.

Còn chúng ta sau cuộc chiến bị thương ngày miền Nam thất thủ; người Cộng Sản khát máu đã ra sức trả thù bên thua cuộc; tàn nhẫn đối với người sống lẫn người chết không gớm tay. Chúng đã đẩy hàng trăm ngàn chiến sĩ miền Nam vào các trại lao động khổ sai với mỹ từ là trại học tập cải tạo. Người còn lại thì phải lên các vùng kinh tế mới xa xôi để khẩn hoang lập ấp. Hàng chục ngàn người khác phải tìm cái sống trong cái chết trên đường vượt biên; vượt biển tìm tự do vì chính sách phân biệt lý lịch chưa từng có trong lịch sử dân tộc.

Còn người chết thì sao! Những nơi an nghỉ ngàn đời của tử sĩ miền Nam đã bị san bằng cày xới không thương tiếc. Nghĩa trang Quân Đội Quốc Gia Biên Hòa đã bị đổi tên thành Nghĩa Trang Dân Sự Bình An hầu phủ nhận sự hy sinh cao cả vì Tự Do và Độc Lập trong cuộc chiến Quốc Cộng đã qua của Quân và Dân miền Nam.

Đã hơn 43 năm rồi, biết bao hội đoàn tổ chức tại hải ngoại đã cố làm hết sức mình để gây quỹ trùng tu lại Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa; di sản cuối cùng của tử sĩ miền Nam vẫn bị sách nhiễu ngăn trở bởi tà quyền cộng sản, kẻ được mệnh danh là bên thắng cuộc. Nơi yên nghỉ của những chiến sĩ VNCH anh hùng, ngày một tàn rụi, hiu hắt với những dây mồ mả xiêu vẹo đang nằm quanh quẽ nhang khói từ lâu không còn ai biết đến.

Bọn Cộng Sản Việt Nam trong suốt 43 năm qua lúc nào cũng luôn miệng kêu gọi tình tự dân tộc; hãy khép lại quá khứ cùng nhau bắt tay xây dựng lại đất nước; nhưng dã tâm của họ vẫn còn nuôi hận thù vào mỗi 30 tháng Tư hàng năm để ăn mừng ngày “ngày chiến thắng miền Nam” mà cả trăm người vui với hơn triệu người buồn !.

May thay, chúng ta còn có ngày QLVNCH 19-6 hàng năm để họp mặt cùng nhau ôn lại những kỷ niệm của một thời chinh chiến đã qua trong gian khổ hiểm nguy nhất của một đời người. Bao nhiêu chiến tích oai hùng trong quân sử VNCH dù cộng sản đã bỏ ra hết công sức để xóa đi nhưng sự thật vẫn còn đó. Một Bình Long anh dũng, một Quảng Trị kiêu hùng, một Kontum bất khuất ...và oanh liệt nhất với trận Hải Chiến Hoàng Sa vào tháng giêng năm 1974 chống trả bọn Tàu Phù để bảo vệ biển đảo quê hương; vẫn còn trong lòng người dân Việt Nam dù bên này hay bên kia chiến tuyến

Hơn 43 năm cai trị người dân theo chủ nghĩa Marx-Lenin và Bác Hồ vĩ đại, là hơn 43 năm người cộng sản đưa đất nước đến chỗ diệt vong. Hơn 43 năm bần cùng hóa nhân dân theo một chủ thuyết không tưởng. Những lãnh tụ gian ác già nua đã chết đi lại được thay vào những thành phần trẻ khát máu, tiếp tục củng cố một chế độ chẳng thuận lòng người. Cả khối quốc tế cộng sản thay nhau sụp đổ, chỉ còn một vài nước lạc hậu lỗi thời. Bất hạnh thay cho dân tộc chúng ta, nước Việt Nam vẫn còn nằm trong danh sách đó.

Bóp nghẹt quyền tự do tôn giáo, giam cầm các vị lãnh đạo tinh thần, bán đất dâng biển cho ngoại bang. Dùng bạo quyền bắt giam; bán buôn đổi chác với các nhà đấu tranh trong nước. Luồn cúi trước kẻ thù nhưng vô cùng sắt máu với nhân dân. Tham những độc quyền, chia lợi nhuận cho nhau theo kiểu cha truyền con nối.

Nhiều chính trị gia đã từng nói : “sự lừa dối là thứ thuốc phiện của chủ nghĩa cộng sản”. Chúng lừa dối người lẫn mình; bưng bít thông tin để lừa người trí thức, nói láo với nông dân để nâng họ lên tận trời xanh, tang bốc người ít học để họ làm điều ác, con lên án cha mẹ vợ đấu tố chồng; để rồi sau khi đạt được mục đích tất cả đều trở thành vật hy sinh ,bị chính con người Cộng Sản thanh trừng giết hại chẳng gớm tay . Chế độ Cộng

Sản cai trị người dân bằng vũ lực như lời khẳng định của Mao Trạch Đông “ *Súng đạn để ra chính quyền hay quyền lực đặt trên nòng súng*”

Tháng sáu với nhiều tin tức từ trong nước làm quặn thắt lòng người hải ngoại. Tôn giáo tiếp tục bị đàn áp. Dân oan vẫn liên tục biểu tình đòi quyền sống và bị bạo quyền trù dập không nương tay. Trong khi đó, người Trung Quốc tràn lan trên quê hương ta lập nghiệp, lập từng khu tự trị riêng biệt...để lần hồi đồng hoá người Việt trước sự nhu nhược của tà quyền CSVN . Hiểm họa mất nước đã gần kề!!

Trước những sai phạm liên tiếp về luật đất đai; một dự luật về an ninh mạng theo mô hình Trung Quốc vừa được Quốc Hội bỏ nhìn Cộng Sản thông qua hầu bóp chết quyền Tự Do ngôn luận đã bị các Cộng Đồng Quốc Tế và người dân Việt Nam khắp nơi lên án quyết liệt . Đã đến lúc người dân trong và ngoài nước đồng loạt đứng lên biểu tình phản đối sự cai trị ươn hèn khiếp nhược và âm mưu dâng đất biển cho Tàu. Việc chuyển nhượng 3 đặc khu kinh tế hành chính 99 năm từ Vân Đồn qua Bắc Vân Phong đến tận biển đảo Phú Quốc là một hành động bán nước rõ rệt dù ngụy biện che dấu dưới bất cứ hình thức nào.

Mật ước Thành Đô được ký kết lén lút giữa Việt Nam và Tàu Cộng từ ngày 3 và 4 tháng 9 năm 1990 bắt đầu có hiệu lực đến 2020; biến đất nước Việt Nam thành một tỉnh lỵ thuộc địa của Tàu; tiếp sau công hàm dâng biển Đông của Thủ Tướng VC Phạm Văn Đồng năm 1958 . Hành động đê hèn này chỉ dành cho những tên phản quốc không đại diện cho cả dân tộc Việt Nam!!

Một thế kỷ gồm 3 thế hệ người Việt Nam sẽ ra sao?? Gương Tân Cương ; Tây Tạng ; Mãn Châuvẫn còn đó. Một ngàn năm đô hộ giặc Tàu nhưng ông cha chúng ta dù hao tổn biết bao xương máu vẫn giữ gìn được dãy gian sơn gấm vóc hình chữ S như hôm nay.Ai có quyền dâng đất liền và biển đảo cho giặc. Bọn

Cộng Sản hiện nay là một tập đoàn bán nước vô liêm sỉ nhất trong suốt chiều dài của lịch sử dân tộc !!!

Từ Vân Đồn hướng Đông Bắc chỉ cách đảo Hải Nam Trung Quốc 200 hải lý, nơi đây bọn Tàu Phù xuất phát nhiều lần chiếm nước ta và đã thất bại nặng nề . Ngô Quyền đánh đuổi quân Nam Hán, Lý Thường Kiệt phá tan quân Tống, Trần Hưng Đạo chống quân Nguyên...Quang Trung Nguyễn Huệ đại thắng quân Mãn Thanh.

Đặc khu kinh tế Vân Đồn thuộc tỉnh Quảng Ninh, ở vị trí cửa ngõ tiền tiêu, án ngữ vùng biển Đông Bắc của Việt Nam, và là trạm dừng chân đầu tiên trên tuyến hàng hải xuất phát từ Trung Quốc theo bờ biển Việt Nam xuống phía Nam. Ai làm chủ sân bay này sẽ kiểm soát được cả vùng trời lẫn vùng biển Đông Bắc Việt Nam

Bắc Vân Phong gần hải cảng Cam Ranh thuộc tỉnh Khánh Hòa; một địa điểm chiến lược vô cùng quan trọng để ngự trị Biển Đông, ngã ba giao thông của vùng hàng hải quốc tế. Kiểm soát được vịnh Vân Phong, đối phương có thể uy hiếp được tàu bè ra vào vịnh Cam Ranh đồng thời đe dọa các cơ sở quân sự tại Cam Ranh

Phú Quốc thuộc tỉnh Kiên Giang; lớn nhất cực Nam trong vùng vịnh Thái Lan nơi nhìn ra Ấn Độ Dương ...là vùng biển đẹp và trù phú nhất miền Nam. Tuy cách xa biên giới Việt - Trung hàng ngàn km, nhưng Phú Quốc lại là một trong những nơi đầu tiên đứng trước nguy cơ phải hứng đòn tấn công của Trung Quốc một khi chiến sự giữa hai nước xảy ra.

Mộng xâm chiếm lãnh thổ Việt Nam là giấc mơ ngàn đời của quân xâm lược Trung Quốc hầu giải quyết nạn di dân. Chúng đã tóm gọn Hoàng Sa; Trường Sa; Gạc Ma ở Biển Đông ... Chúng đã hình thành các đặc khu như Vũng Án, Bauxit Tây Nguyên, Fomosa Hà Tĩnh, Đặc Khu Đà Nẵng ...Chúng đã có luật lệ riêng của một khu hành chính tự trị ,ngang tàng khắp nơi trước sự

khuyết nhược của một tập đoàn bán nước : Đảng Cộng Sản Việt Nam .

Như luật sư Ngô Ngọc Trai từ trong nước đã phát biểu “ Tôi thấy

việc xây dựng đặc khu kinh tế có cái gì như là sự trở về với những thành tích của độc tài , độc đoán, tùy tiện và quay lưng lại với các giá trị về bình đẳng, công bằng . Cho nên việc xây dựng các đặc khu kinh tế hiện nay là lỗi thời ...”

Ngày Quân Lực năm nay 2018, hơn 43 năm nhìn lại ai cũng thấy đau lòng cho thân phận Việt Nam. Lá quốc kỳ VNCH mãi mãi tung bay để cùng đồng bào trong nước dù chúng ta đang sống tạm dung nơi xứ người; một nén nhang thơm và với tất cả lòng thành, chúng ta nguyện sẽ duy trì ngọn lửa đấu tranh cho một đất nước Việt Nam giàu mạnh với đầy đủ quyền sống của con người. Nguyện cầu hồn thiêng sông núi hỗ trợ cho công cuộc đấu tranh vì tự do, dân chủ tại quê nhà. Đồng hành với nhiều cuộc biểu tình

đả đảo Cộng Sản đã và đang diễn ra khắp mọi nơi để phản đối bọn Cộng Sản bán nước. Lòng dân như thác lũ như thủy triều đang cuồn cuộn chảy để xóa tan một chế độ buôn dân bán nước chưa từng xảy ra hơn 43 năm qua!! . *“Giờ lịch sử đã điểm ...như giọt nước tràn ly ...Huế Saigon Hà nội và nhiều tỉnh thành của dân tộc Việt Nam đang làm nên lịch sử liên tiếp xuống đường với nhiều máu và nước mắt”!!!*

Đêm thấp nến đồng hành với người dân quốc nội tại thành phố Arlington Texas: ngày 24-6-2018

Cuộc đấu tranh của người dân trong nước càng ngày càng khốc liệt hơn, đồng bào Việt Nam càng bị bắt bớ tù đầy, đổ máu nhiều hơn. Trước tình trạng này, là người dân Việt Nam, chúng ta không thể vô tâm làm ngơ mặc cho đồng bào tại quê nhà đơn độc chiến đấu. Chúng ta nhất định phải chuyển tín hiệu Hải Ngoại cương quyết yểm trợ Quốc Nội để người dân vững tâm tiếp tục cuộc tranh đấu bảo vệ vẹn toàn lãnh thổ, dân chủ tự do, nhân quyền và độc lập cho Việt Nam. Đây là cơ hội cuối cùng và duy nhất cho cả dân tộc chúng ta .Nếu không làm được cả nước Việt Nam sẽ muôn đời chết nhục nhã đớn đau dưới sự thống trị của quân xâm lược Trung Quốc. Bằng mọi cách; mọi phương tiện phải lật đổ Cộng Sản ngay bây giờ; thời gian đã chín mùi không chờ đợi được ai . Bọn buôn dân bán nước phải bị trừng trị đích đáng.

Cùng hướng về quê hương Việt Nam và cùng nhau đả đảo bọn Cộng Sản buôn dân bán nước !!! Đồng lòng không chấp :

- 1- Không chấp nhận đạo luật an ninh mạng dù chỉ 01 giây
- 2- Không chấp nhận nhượng đất cho Trung Cộng dù chỉ 01 ngày

Đất nước mình rồi sẽ về đâu ?

Anh không biết làm sao em biết được

Câu hỏi gửi trời xanh người sau người trước

Ai trả lời dùm đất nước sẽ về đâu! (cô giáo Trần thị Lam Hà Tĩnh ...)

Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia Tarant & Dallas Texas đêm thấp nến yểm trợ Quốc Nội ngày 24-6-2018.

Triều đại nào rồi cũng sẽ qua, nhưng đất nước và dân tộc Việt Nam sẽ mãi mãi trường tồn !

Mũ Xanh Phạm Văn Tiền K20 VB ...

HÃY THỨC TỈNH ĐI

ĐỒNG BÀO VIỆT NAM ƠI!

Một màn đen đang phủ xuống dân mình trong nước mà sự bất an đến từ mọi phía, trên đường phố đến trong nhà. Tệ nạn xã hội trở nên bất trị bởi trên bất chính, hạ tất loạn và nhất là bản cùng sanh ra đạo tặc. Chưa bao giờ dân tộc Việt Nam sống trong một hoàn cảnh nghiệt ngã bất hạnh trong cuộc sống như ngày nay.

Trừ cái lũ Cộng Sản Việt Nam mất tính người, chúng đã bán rẻ tổ quốc Việt Nam thân yêu cho Tàu để sống một đời sống giàu sang, trác táng, gây nên tình trạng đất nước Việt Nam càng ngày càng suy yếu mọi mặt. Trong đó, suy yếu về sức mạnh đoàn kết của dân tộc, suy yếu về giá trị đạo đức của con người Việt Nam làm cho người dân Việt Nam thụt lùi đi đến mất nước!

Kinh nghiệm trải dài trên lịch sử, Tàu Bang đã bao lần xâm chiếm nước ta, nhưng chúng đã không thực sự lấy được nước Việt Nam. Lần này bọn Tàu Cộng vô cùng nguy hiểm, chúng đã mua chuộc hoàn toàn Đảng Cộng Sản Việt Nam và dùng Đảng này giết hại dân tộc Việt Nam bằng chất độc, khiến cho dân tộc Việt Nam ngày nay sống không bằng chết.

Nếu như bây giờ người Việt Nam không chịu thức tỉnh, cứ thờ ơ, ăn chơi ca hát. Sống xa hoa, trác táng không cần biết sự lâm nguy của tổ quốc trước cái họa xâm lược của Tàu Cộng. Mất nước chỉ là vấn đề thời gian!

Khi mất nước rồi, hối hận sẽ không còn kịp nữa, người dân Việt Nam sẽ bất hạnh triền miên như dân tộc Tây Tạng ngày nay:

Nguy cơ trước mắt là sự hủy diệt môi trường sống của người dân Việt Nam!

Người Việt Nam thường hãnh diện có một món nước chấm rất ngon lấy từ nguồn nước biển. Đó là NƯỚC MẮM. Một món nước chấm giàu chất đạm dinh dưỡng mà không một bữa ăn nào của người Việt Nam mà không có. Tất cả hải sản nhờ vào một bờ biển rất dài trải theo bờ hình công chữ S từ miền Bắc vào miền Nam. Bờ biển này đã nuôi sống cho cả một dân tộc Việt Nam nhờ vào sự đánh bắt càn cù tôm cá, hải sản của ngư dân Việt Nam. Biển nay đã chết, môi trường sống sinh tử của người Việt Nam đã bị Tàu Cộng phối hợp với đám thái thú đánh một đòn chí tử vào dân tộc Việt Nam!

Tàu Cộng vô cùng tàn ác, chúng đã ra tay bỏ độc dược giết dân tộc mình!

Cái mà nguy hiểm nhất hiện nay là chất độc đến từ Trung Cộng. Chất độc này nó lan ra từ thành thị đến nông thôn và vào cơ thể con người Việt Nam. Nó hủy hoại lần từ thể xác đến tinh thần và ý chí. Nó làm cho người dân Việt Nam không còn đủ sức mạnh để dễ dàng chiếm lấy tổ quốc thân yêu của chúng ta!

Trung Cộng đang trên đà xâm chiếm nước Việt Nam bằng cách tạo ra một nhóm thái thú Việt Nam tại Hà Nội. Đó là Đảng

Cộng Sản Việt Nam, chúng vì quyền lợi mà bán rẻ Tổ Quốc Việt Nam và cam tâm làm tay sai cho Tàu.

Hiện nay chúng đã cắt đứt cái tình dân tộc, ngay cả cái tình yêu đất nước chống ngoại xâm cũng không còn. Chúng đã đã man đàn áp mọi công cuộc chống sự xâm lăng của Tàu Cộng, bắt bớ giam cầm người yêu nước.

Tệ hại hơn nữa, chúng cố tình bao che cho Trung Cộng để tiêu diệt sức mạnh của dân tộc Việt Nam. Vũ khí đó chính là dùng hóa chất độc hại tiêu diệt môi trường sống của người Việt Nam. Tàu Cộng một mặt rải hóa chất độc hại ngoài biển khơi Việt Nam và âm thầm hằng ngày cùng cộng sản Việt Nam tống hóa chất độc hại vào đất nước Việt Nam qua đường biên giới để đe dọa sức khỏe cả một dân tộc Việt Nam. Việt Nam đã bị trúng độc của Trung Cộng!

Đó là một tội ác!

Trung Cộng giết lần dân tộc Việt Nam qua sự tiếp tay của Cộng Sản Việt Nam bằng cách đưa hóa chất độc hại vào nước ta. Mục đích làm ảnh hưởng đến sức khỏe của dân tộc Việt Nam để người dân không còn đủ sức mạnh chống lại sự xâm lăng nước ta. Dưới đây là một số hình ảnh nguy hiểm được ghi nhận:

Hóa chất độc được tự do bày bán khắp nơi:

Chuối tẩm hóa chất độc hại để mau chín và màu sắc tươi lâu hơn

Hóa chất độc do Trung Cộng chuyên vào Việt Nam dưới sự tiếp tay của nhà cầm quyền CSVN để gây ra sự suy yếu của người dân Việt Nam.

Vì vậy nó được tự do bày bán tại các chợ mà không làm thế nào chấm dứt được tình trạng này.

Thịt gà tẩm hóa chất để giữ lâu và màu sắc tươi tốt để có giá và giữ lâu hơn.

Hóa chất độc hại do Trung Quốc tuông sang Việt Nam một cách tự do nhằm gây tổn hại sức khỏe của dân Việt Nam được sự tiếp tay của Hà Nội, vì vậy nó vẫn tồn tại ngay các chợ.

Thời Việt Nam Cộng Hòa trước ngày 30-4-75. Tình trạng dùng hóa chất độc hại bị nghiêm cấm triệt để vì vậy mà người dân ăn uống cái gì cũng thoải mái.

Bọn Tàu Cộng giết hại dân Việt Nam qua bàn tay của Cộng Sản Việt Nam bằng hóa chất độc hại.

Cộng Sản Việt Nam dùng tống toàn bộ Hóa Chất cực độc của Trung Cộng dùng để tẩm vào trái cây, rau quả, thịt hư thối thành thịt tươi tốt. Trái cây mau chín và giữ màu sắc đẹp để lâu dài. Hiện nay các loại chất độc này được bày bán công khai vì vậy nạn ngộ độc thường xuyên xảy ra đe dọa tánh mạng người dân Việt Nam trong nước.

Làm bìa giả pha độc tố

Tẩy trắng bằng hóa chất

Cơm trắng nở gấp đôi bằng hóa chất

Chuối ngâm hóa chất kích chín

Dưa cải, dưa muối nhuộm chất vàng ó

Rửa xúc xích bằng nước rửa bát

TIẾT VỊT TỪ MÁU BÒ, DÊ VÀ DUNG DỊCH HÓA HỌC

Một bà cụ đang nhuộm màu cốm

Bóng bì tẩy hóa chất

Biến củ rây thành sâm Ngọc Linh

Thịt heo hóa thành thịt bò bằng hóa chất

Vì cá mập già mạp có thể làm bằng nhựa dẻo

Ruốc nhuộm màu hóa học

Sầu riêng ngâm thuốc hóa chất

Yến trắng biến thành yến huyết nhờ...phân hữu cơ

Gạo mốc không bán được sẽ mang đi tẩy hóa chất cho bóng và hết mùi

GIÒ CHÁ "NGÂM" HÀN THẾ

Măng khô chứa lưu huỳnh

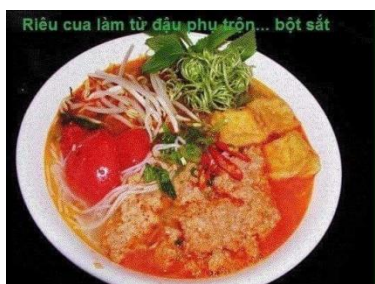
Ruốc siêu bán được làm từ gà chết

Gà vàng nhờ ve quét tường, chất nhuộm vải

TRỨNG NGÂM HÓA CHẤT VÓN NHƯ BỘT

Rêu cua làm từ đậu phụ trộn...bột sắt

Mật ong lạ từ vỏ cây, đường và phèn chua?

Rau được rửa bằng nước thải

Thảm họa của hóa chất độc của Trung Cộng dưới sự tiếp tay của Cộng Sản Việt Nam là tánh mạng của dân Việt Nam!
Nếu CSVN còn tồn tại thì dân tộc Việt Nam còn chết dài dài như những hình ảnh dưới đây do chất độc của Trung Cộng không thể nào diệt hết nổi vì chúng bao che cho Trung Cộng.

**NẠN
NHÂN
CỦA
HÓA
CHẤT
ĐỘC
HẠI**

**Thảm trạng của người dân Việt
Nam xảy ra hằng ngày bị trúng độc
thực phẩm vì hóa chất độc từ
Trung Cộng đưa vào Việt Nam
được nhà cầm quyền cộng sản
đồng lõa**

BẢN TIN MỚI

NHẤT TRÊN BÁO: NGƯỜI LAO ĐỘNG ngày 9-9-16:

<http://nld.com.vn/suc-khoe/ngo-doc-thuc-pham-vao-mua-20160324210053813.htm>

Dồn dập ngộ độc

Vụ ngộ độc mới nhất xảy ra ở một tiệc cưới tại tỉnh Kiên Giang. Hàng loạt thực khách sau khi dự tiệc được gia chủ thuê nấu với các món như cơm ghẹ, mực, gà hấp... đã bị nôn ói, đau bụng dữ dội phải vào viện cấp cứu.

Trước đó khoảng 1 tuần, tại tỉnh Tiền Giang, hàng trăm CN ở một công ty chuyên may túi xách cũng trải qua cơn khiếp vía do NĐTP. Tại đây, sau bữa cơm trưa với thịt heo kho trứng, canh bí đao, rau sống..., hàng chục CN nôn ói, tiêu chảy, thậm chí ngất xỉu tại chỗ, được chuyển vào bệnh viện.

Cũng khoảng thời gian này, một vụ NĐTP cũng xảy ra ở một công ty đóng tại Khu Công nghệ cao; quận 9, TP HCM khiến

hàng chục CN, trong đó có một nữ CN đang mang thai, phải nhập viện sau bữa cơm trưa kéo dài 30 phút.

Không dừng ở đó, chỉ trong ngày 10-3, cả nước đã có 3 vụ NĐTP tại 3 địa phương là Tiền Giang, Hà Giang và TP HCM. Hai trong số 3 vụ này xảy ra tại trường học (Hà Giang và TP HCM) buộc hàng trăm học sinh tiểu học phải đi cấp cứu. Tính ra, từ đầu tháng 3 đến nay, cả nước đã có hàng chục vụ NĐTP với mức độ tác hại khác nhau.

Ngộ độc thực phẩm luôn là nỗi ám ảnh của cộng đồng

ThS Cao Văn Trung, Phòng Giám sát NĐTP thuộc Cục An toàn thực phẩm - Bộ Y tế, cho biết tháng 3 là thời điểm giao mùa xuân - hè khiến thức ăn mau hư do vi sinh vật phát triển nhanh. Tại các trường học, nguy cơ ngộ độc dễ xảy ra từ các bếp ăn và xuất hiện hầu như quanh năm nhưng nhiều nhất là vào tháng 3 và tháng 10.

Cứ nhìn hình ảnh người Việt Nam đang sống trong nước thật là đen tối bao quanh bởi nhiều thảm họa. Thảm họa vì một xã hội suy đồi về mặt đạo đức, thảm họa vì bạo quyền, cường hào ác bá của một nhà nước vô nhân. Bây giờ một thảm họa vô cùng nguy hiểm đến từ môi trường sống. Thức ăn hằng ngày để nuôi sống cơ thể, nuôi sống người thân trong gia đình, nuôi sống công nhân, nuôi sống học sinh, nuôi sống trẻ thơ đã bị Tàu Cộng bỏ độc dược trên biển cả khiến cho môi trường sống không còn. Biển Việt Nam đã chết!

Người dân trong nước đòi hỏi phải dẹp nhà máy Formosa nhưng bọn thái thú CSVN vẫn bao che cho nhà máy này theo lệnh của Tàu Cộng. Chúng bày trò trẻ con đưa nhau tắm biển để cho rằng biển đã sạch và an toàn như hình ảnh dưới đây.

**MỘT TRÒ HỀ
PHẢN QUỐC
CỦA CÁN BỘ
CSVN THẬT LÀ
KHỐN NẠN.
TUI BÂY THẬT
LÀ TÁN TÂN
LƯƠNG TÂM.
ĐÃ ĐẢO CSVN...**

Trước một thảm họa do Tàu Cộng gây ra để tiêu diệt dân tộc Việt Nam xuất phát từ công ty Formosa. Người dân phản nộ đòi đóng cửa nhà máy này. Bọn cán bộ CSVN đang cố tình bao che tội ác của Tàu Cộng. Chúng chẳng những không đóng cửa nhà máy mà đàn áp biểu tình của người dân Việt Nam yêu nước. Chúng bày ra một trò hề cùng nhau tắm biển để chứng tỏ rằng biển đã an toàn.

**CHÚNG
BÂY LÀ
NHỮNG KẼ
PHẢN QUỐC
ĐÃ TIẾP TAY
CHO GIẶC
TÀU CỘNG**

**Một lũ cán bộ CSVN khốn nạn
làm trò hề bao che cho tội ác
của Trung Cộng để giết hại dân
tộc Việt Nam**

Thật là một Đảng phản quốc Cộng Sản Việt Nam

Dân tộc Việt Nam đang bị tận diệt!

Thật là thảm thương cho người dân Việt Nam khi còn dưới một chế độ độc tài bán phản quốc Cộng Sản Việt Nam.

Hãy nhìn thấy sự thật và thức tỉnh đi đồng bào Việt Nam ơi! Tổ Quốc Việt Nam lâm nguy rồi!

Lão Lâm Vườn.

Thành Kính Phân Ưu

Nhận được tin buồn

CSVSQ Phê rô ĐINH NHƯ' KHẢ

K25 Trường VBQGVN

Từ Trần Ngày 1 Tháng 5 Năm 2018

Tại Raleigh, North Carolina, Hoa Kỳ

Hưởng Thọ 69 Tuổi

Xin thành kính chia buồn cùng tang quyến
Nguyện cầu cho hương hồn của Phê Rô sớm về cõi vĩnh hằng

Thành Kính Phân Ưu

Nhận được tin buồn

CSVSQ TRẦN VĂN MINH

Khoá 25 Trường VBQGVN

Từ Trần Ngày 26 Tháng 6 Năm 2018

Tại Thành phố Santa Clara, California, Hoa kỳ

Hưởng Thọ 70 Tuổi

Xin thành kính chia buồn cùng tang quyến
Nguyên cầu cho hướng hồn của Cụ Bà sớm về cõi vĩnh hằng

Thành Kính Phân Ưu

Nhận được tin buồn

Thân Mẫu Cố SVSQ K25 TRẦN VIỆT DOANH

Cụ Bà Quả Phụ TRẦN CÔNG THƯ

Nhũ danh PHAN THỊ SÁNG

Tên Thánh ANNA

Từ trần ngày 25 Tháng 2 Năm 2018

(Nhằm ngày 10 Tháng Giêng Na9m Mậu Tuất)

Hưởng thọ 97 Tuổi

Xin thành kính chia buồn cùng tang quyến
Nguyên cầu cho hướng hồn của Cụ Bà sớm về cõi vĩnh hằng

Thành Kính Phân Ưu

Nhận được tin buồn

Thân Mẫu CSVSQ K25 Lê Xuân Thảo
Cụ Bà Quả Phụ LÊ XUÂN KHẾ

Nhũ danh BÙI THỊ SÂM

Pháp Danh DIỆU KIÊN

Mất Phần Ngày 24 Tháng 4 Năm 2018

Tại Fountain Valley, Nam California

Hưởng Thọ 95 tuổi

Xin thành kính chia buồn cùng tang quyến
Nguyện cầu cho hưởng hồn của Cụ Bà sớm về cõi vĩnh hằng

Thành Kính Phân Ưu

Nhận được tin buồn

Thân Mẫu CSVSQ Trần Đức K25

Cụ Bà TRIỆU THỊ LANG

Từ Trần Ngày 15 Tháng 6 Năm 2018

Tại Westminter, Nam California, Hoa Kỳ

Hưởng Thọ 91 Tuổi

Xin thành kính chia buồn cùng tang quyến
Nguyện cầu cho hưởng hồn của Cụ Bà sớm về cõi vĩnh hằng

